

கைத்தட்டி

மாத இதழ்

சமீப மாற்றத்திற்கான ஊன்றுகோல்

■ தடி-2, அடி-5 ■ ஆகஸ்ட் 2018

■ தனிச்சுற்றுக்கு மட்டும்

■ நன்கொடை ரூ.20

தீட்டுமில்லை...!
புதிருமில்லை...!!

கிளம்பிற்றுக் காண்
தமிழ்ச்சிங்கக் கூட்டம்

ஆட்டிசம் என்ற சொல் புதிதாகவும், ஆட்டிச நிலையால் பாதிக்கப்பட்டவர்கள் வினோதமாகவும் பார்க்கப்பட்ட காலம் மாறி, பணியிடத்தில், பள்ளியில் என பல இடங்களில் நம்முள் ஒருவராய் ஆட்டிச நிலையாளர்கள் பலருடன் பழகும் வாய்ப்பைப் பெற்று ஆட்டிசம் என்ற சொல் தனி மதிப்பையும் முக்கியத்துவத்தையும் பெற்றுள்ளது.

நோய்த் தடுப்பு மற்றும் கட்டுப்பாட்டு மையத்தின் சமீப அறிக்கையின்படி 68 இல் 1 குழந்தை ஆட்டிசம் நோயால் பாதிக்கப் படுகின்றது. இந்த நிலையில் ஆட்டிச நிலை பற்றிய விழிப்புணர்வை நாம் ஒவ்வொருவரும் பெறுவது அவசியம். Autism Spectrum Disorder என்பதையே சுருக்கமாக ஆட்டிசம் என்கிறோம் .ASD எனப்படும் autism spectrum disorder ஆட்டிசம் உட்பட பல மூளை சார்ந்த வளர்ச்சி குறைபாடுகளை உள்ளடக்கும் ஒரு குடைப் பெயர்.

இக்குடைப்பெயரின் கீழ் வரும், ஒவ்வொரு நிலையும் தனக்கென தனி இயல்புகளால் வரையறுக்கப்படுகின்றன.

ASD என்ற குடையின் கீழ் வரும் குறைபாடுகள்:

- ஆட்டிசம் (autism)
- அஸ்பெர்ஜர் ஸின்ட்ரோம்(asperger syndrome)
- பரவலான வளர்ச்சிக் குறைபாடுகள் (pervasive developmental disorder)
- பரவலான வளர்ச்சிக் குறைபாடுகள் என வரையறுக்க முடியாதவை. pervasive developmental disorder-not otherwise specified)
- ரெட் ஸின்ட்ரோம்(Rett syndrome)
- குழந்தைப்பருவ ஒத்திசைவின்மைக் குறைபாடு(childhood disintegrative disorder)

உலகம் முழுவதும் பல ஆய்வுகள் மேற்கொள்ளப்பட்டு வரும் நிலையில் ஆட்டிச நிலைக்கென, மரபு சார்ந்த மற்றும் உடலியல் சார்ந்த காரணிகள் கூறப்பட்டாலும், எந்த ஒரு தனிப்பட்ட காரணியோ, அதன் பங்கோ அறியப்படவில்லை. எனவே ஆட்டிசம் உள்ளிட்ட பல வளர்ச்சி குறைபாடுகளுக்கு முழுத் தீர்வு அளிக்கும் எவ்வித மருந்தோ அல்லது மருத்துவ முறையோ கண்டறியப்படவில்லை.

இன்று பல தடுப்பூசிகளும், மருந்துகளும் மருத்துவ முறைகளும் உலா வந்துகொண்டு இருப்பதன் காரணம் அந்தந்த நோய்களின் காரணிகள் கண்டறியப்பட்டு உறுதிபடுத்தப் பெற்றதால் தான். வயிற்று வலியை எடுத்துக்கொண்டால், உறுவினர் முதல் மருத்துவர் வரை "என்ன உண்டாக்?" என்றே கேட்பார்கள். இது காரணியைத் தெரிந்துகொள்ள ஒரு முயற்சியே ஆகும். காரணி கண்டறியப்பட்டதால்தான் அதற்கேற்ற மருத்துவ முறைகளும் மருந்துகளும் குணப்படுத்தப்படுகிறது. ஒவ்வாமையின் காரணியை கண்டறியவே ஆய்வுக்கூடங்கள் பல இயங்குகின்றன.

ஆனால் ஆட்டிசம் எனப்படும் ASD பொறுத்தவரை பல காரணங்கள் சொல்லப்பட்டாலும் எந்த காரணியின் பங்கும் உறுதி செய்யப்படவில்லை. ஏனெனில் ஆட்டிசம் ஒரு நோயல்ல. ஆட்டிசம் என்பது ஒரு நிலையே ஆகும்!

ஆட்டிச நிலையின் அடையாளங்களை 18 வது மாதத்திலிருந்தே கண்டறியலாம். எனவே பெற்றோர்கள் தங்கள் குழந்தைகளின் நடவடிக்கைகளையும் வளர்ச்சிப் படிநிலைகளையும் நன்கு கவனிப்பது அவசியம்.

கீழ்க்கண்ட அறிகுறிகள் தென்பட்டால், தாமதிக்காமல் குழந்தை நல மருத்துவரையோ அல்லது மனநல மருத்துவரையோ அணுகி ஆலோசனை பெறுவது நல்லது. கண்டறிவதோடு மட்டுமல்லாமல் கூடிய விரைவில் தக்க பயிற்சிகளுக்கு குழந்தைகளை அழைத்துச்

செல்வது மிக அவசியம்.

- ஒதுங்கி இருப்பது
- கண்களைப் பார்ப்பதைத் தவிர்ப்பது
- ஒரே மாதிரியான செயலை மீண்டும் மீண்டும் செய்வது
- அதீதமான பதட்டம் அல்லது துறுதுறுப்பு அல்லது மந்தத் தன்மையுடன் இருப்பது
- தன் தேவைகளை வெளிப்படுத்த விரலை சுட்டிக்காட்டுவது
- பெயர் சொல்லி அழைத்தால் திரும்பிப் பார்க்காமல் இருப்பது
- மற்ற குழந்தைகளுடன் விளையாடுவது ஈடுபாடு இல்லாமல் இருத்தல்.

ஆட்டிச நிலைக்கு சிகிச்சை முறைகள் என்று பார்த்தால் முதன்மையாக நான்கு வகையான சிகிச்சை முறைகள் தேவைப்படும்

- அவை
- 1) நடத்தைப் பயிற்சி
 - 2) வளர்ச்சிக்கான பயிற்சி
 - 3) கல்விக்கான பயிற்சி
 - 4) பேச்சுப் பயிற்சி.

இந்தப் பயிற்சிகள் அனைத்தின் நோக்கம் -ஆட்டிச நிலையாளர்கள் தன்னிச்சையாக தரமான வாழ்வைச் சந்திக்கத் தயார்படுத்த வேண்டும் என்பதே ஆகும். அதாவது அடுத்த நிலையில் தன்மைகளான அதீத கறுகறுப்புப் பேச்சுக் குறைபாடு கவனமின்மை பதற்றம் ஆகியவற்றை கட்டுப்படுத்தவே ஆகும். தற்கால சிகிச்சை முறைகள் எதுவும் ஆட்டிசம் எனப்படும் ASD இன் காரணிகளின் வேர்களை அடிப்படை நோக்கமாக கொண்டவை அல்ல.

எனவே எந்த மருத்துவ முறையும் மேற்கொள்வதற்கு முன்னால் நன்கு ஆராய்ந்து தகுந்த ஆலோசனைப் பெறுவது சிறப்பு. அதேநேரம் போலி விளம்பரங்களைக் கண்டு ஏமாறாமல் இருப்பது வேண்டும்.

இதனைத் தாண்டி ஆட்சிச நிலையாளர்களின் கல்வியின் முக்கியத்துவத்தை எடுத்துக் காட்டும் வகையில் மாநில அரசும் மத்திய அரசும் பல சட்டங்களையும் சலுகைகளையும் அறிவித்துள்ளது. இது மட்டுமின்றி பல சிறப்புப் பள்ளிகளும் இயங்கி வருகின்றன அங்கு அவர்களுக்கு தொழிற்கல்வியும் கற்றுத் தரப்படுகின்றது.

இன்று எரிபொருள் நிரப்பும் நிலையங்களில் துவங்கி உணவகங்கள், நிறுவனங்கள், கல்வி நிலையங்கள் என பல இடங்களிலும் ஆட்டிசம் ஆலோசனையாளர்கள் பணிபுரிவது நம்பிக்கை அளிப்பதாக இருக்கிறது!

சுயமரியாதை சுகவாழ்வு

தீ ராவிடத்தின் எழுச்சியை உறுதி செய்யக்கூடிய வகையில், திராவிட மாணவர்களாகிய நாங்கள் இந்த உறுதிமொழிகளை ஏற்று, எங்கள் வாழ்நாளில் என்றும் தவறாமல் கடைப்பிடிப்போம்.

1. ஜாதிமறுப்புத் திருமணம், விதவை மறுமணம், மணவிலக்குப் பெற்றோரை மறுவாழ்வுத் திருமணம் செய்துகொள்வேன். வர(ன்)தட்சணை வாங்குவது சுயமரியாதை இழக்கும் கொத்தடிமை முயற்சி, என்னை நான் ஒருபோதும் விற்க மாட்டேன் என்று சூளுரைக்கிறேன்.
2. கடவுள், மதம், ஜாதி, சினிமா, மது, மருந்து என்ற பலவகைப் போதைகளும், மூடநம்பிக்கைகளும் என் வாழ்வை அண்டாத பெரு நெருப்பாகவே வாழ்வேன்.
3. சுற்றுச் சூழலைத் தூய்மையாக்குவதிலும், பொதுச்சொத்துகளுக்கு சேதம் ஏற்படாது காக்கும் பொழுது ஒழுக்கத்தை நிலைநாட்டவும் என்னையே நான் ஒரு சமூகக் காவலனாக ஆக்கிக் கொண்டு வாழ்வேன்.
4. நல்ல உடல் நலமே, நல்ல உள்ளத்திற்கான ஊற்றுக்கண். உளநலத்திற்கான ஊற்றுக்கண் என்பதை உணர்ந்து வாழ்வதுடன் ஊர் நலம், உலக நலம் ஒழும் மானுடத்தின் உண்மைத் தொண்டனாக என்னையே நான் அர்ப்பணித்துக் கொள்வேன்.
5. கடவுளை மற, மனிதனை நினை, என்று அறிவு ஆசான் தந்தை பெரியார் கூறிய வழிப்படியே மனிதநேய மாண்பாளனாகவே எனது வாழ்வை அமைத்து, சொல்வதைச் செய்வதும், செய்வதை மட்டுமே சொல்வதுமே சுயமரியாதை சுகவாழ்வு என்று நான் வாழ்ந்து காட்டுவேன்.
6. வேலை கேட்டு விண்ணப்பம் போட்டு அலுக்காமல், மற்றவருக்கு வேலை தரும் நிலைக்கு உயரும் வகையில் மிகுந்த தன்னம்பிக்கையுடன் கடும் உழைப்பையே எனது கடமையாகக் கருதி வாழ்வேன்.
7. எளிமை, சிக்கனம், பிற பாலரிடம் பண்புடன் பழகும் பான்மை இவைகளை என்றும் வளர்த்துக் கொள்வேன். இணையதளம், தொலைக்காட்சி, நுகர்வுக் கலாச்சாரம் இவைகளை உணவுக்கு உப்பு போல, தேவைக்கு மட்டுமே பயன்படுத்திக்கொள்வோம். இவற்றுக்கு ஒருபோதும் அடிமையாகோம். எங்கள் உரிய நேரத்தை இதற்கு, இந்த போதைக்கு பலியாகி நாங்கள் வீணடிக்க மாட்டோம்.
8. பண்பாட்டுப் படையெடுப்புகளினால் பாழான எமது இனத்தின் மீட்புக்கான களப் பணியாளனாக என்றும் இருப்பேன்.
9. இளமை என்பது வளமைக்காக என்று நினைக்காமல் தொண்டுக்கான, அதுவும் சமுதாயத் தொண்டுக்கான வாய்ப்பே என்று கருதி என்றும் உழைப்பேன்.
10. மற்றவர் உன்னை எப்படி நடத்த வேண்டும் என்று நீ விரும்புகிறாயோ அப்படி நீ பிறரிடம் நடந்துகொள். அதுவே ஒழுக்கம் என்ற தந்தை பெரியார்தம் உயர் ஒழுக்கநெறியான மனிதநேயப் பண்புடன் என்றும் அதை சிந்தையில் ஏற்றுச் செயலாற்றி புதிய உலகினை உருவாக்கும் தூதுவனாக என்னை நான் என்றும் மாற்றிக்கொண்டு எமது பகுத்தறிவு, சுயமரியாதை வாழ்வுப் பயணத்தை தொடர்வோம். எமது பணி சுயலாபத்திற்கு அல்ல. பொதுநலத்திற்காக, இன நலத்திற்காக, சமூக நலத்திற்காக, நாட்டு நலத்திற்காக. வாழ்க பெரியார்! வளர்க பகுத்தறிவு!!

(75-ஆம் ஆண்டு திராவிட மாணவர் கழக பவன விழா மாநாட்டில் 2000 மாணவர்கள் ஏற்றுக்கொண்ட உறுதிமொழி)
குடந்தை - 08/07/2018

- தனுஷ் -

வாசகர் பார்வையில்

தமிழகத்தில் நடத்தப்படும் வாழ்வாதாரம் சார்ந்த போராட்டங்கள் மட்டுமில்லாமல் மண்ணின் பண்பாடு சார்ந்த ஒடுக்குமுறைகளுக்கும் ஆழ்ந்த விளக்கங்களுடன் விவாதிக்கிறது கைத்தடி மாத இதழ். வாழ்த்துகள்.

- வீரமணி வர்சித்

பெரியாரிய கருத்துக்களோடு மட்டுமில்லாமல். அம்பேத்கர் மற்றும் மார்க்சிய கரு - கைத்தடி இதழ்.

- ஏழுமலை வீரா

தொடர்ந்து புதிய புதிய இளைஞர்களை கைத்தடி அறிமுகம் செய்து வைப்பது கூடுதல் சிறப்பு. ஜூலை இதழ் சாதிகளைப் பற்றியும் நீட் பற்றியும் முன்னெடுத்து இருப்பது மகிழ்ச்சியான செய்தி. வாழ்த்துகள்!

- ஓவியா, கிருட்டினகிரி.

கைத்தடியில் வரும் மருத்துவக் கட்டுரைகள் அனைத்தும் பயன் உள்ளதாக உள்ளது. மருத்துவம் சார்ந்த அரிய பல தகவல்கள் தொடர்வது மகிழ்ச்சியாக உள்ளது. வாழ்த்துகள்!

- சந்துரு, சென்னை.

கைத்தடி

மாத இதழ்

சமூக மாற்றத்திற்கான உள்நுகோல்

ஆசிரியர் மற்றும் வெளியீட்டாளர்:
மு.சி.அறிவழகன்

உதவி ஆசிரியர்:
கா. தமிழரசன்

ஆசிரியர் குழு:
புலவர் நாகை பாலு த.மு.எ.ச.
முனைவர் கு. முருகேசன்
முனைவர் ச.அருண்பிரகாஷ்

புகைப்படக் கலைஞர்:
தனுஷ்வன், ஜோதி வெங்கடாஜலபதி

ஓவியர்கள்:
ஓவியர் ரா.ராஜசேகர்
தனுவசி சி.தர்மராஜ், ஓவியர் சிகரன்,

மெய்ப்புத் திருத்தம்:
மே.கா.கிட்டு

இதழ் வடிவமைப்பு:
டிஸைன்ஷாப், 76677 55673

களப்பணிக் குழு:
அ.செ.செல்வம், சி.வீரவேல், கண்மணி,
தே.சுரேஷ், அரவிந்த்,
கவிதாரமேஷ்.

சட்ட ஆலோசகர்கள்:
ஆர்.சையத் அன்வர் பாசா, வழக்கறிஞர்
ஜெ. தம்பிரபாகரன், வழக்கறிஞர்

ஆசிரியர் குழு - அலுவலக முகவரி

கைத்தடி

மாத இதழ்

சமூக மாற்றத்திற்கான உள்நுகோல்

மதி பப்ளிகேசன்

2/343, காமலாபுரம் (கி), மல்லிகுட்டை (அ),
காரிமங்கலம் (வ), தருமபுரி - 635 205.
அலைபேசி: 73733 33078
மின்னஞ்சல்: kaithadimonthly@gmail.com

பேட்டிகள், சிறப்புக் கட்டுரைகளின் கருத்துக்கள் அவர்களின் சொந்தக் கருத்துக்களே. இதழில் வெளியாகும் விளம்பரங்களின் உண்மைதன்மைக்கு கைத்தடி மாத இதழ் நிர்வாகம் பொறுப்பல்ல.

இந்த இதழில்...

அயம்பது ஆண்டு திராவிட கட்சிகளின் ஆட்சியில் தமிழகம் வளர்ந்திருக்கிறதா வீழ்ந்திருக்கிறதா?	5
காமராசர் எனும் சகாப்தம்	8
பறை	12
அறமுள்ள அறநிலையத்துறை!	14
தானத்தில் சிறந்தது	16
சர்ச்சைக்கு மட்டுமா சமூக ஊடகம்?	17
கிளம்பிற்றுக் காண் தமிழ்ச்சிங்கக் கூட்டம்	18
வழக்கறிஞர் அ.அருள்மொழி - நேர்காணல்	20
Shapewearகளின் முன்னோடி கார்செட்	22
மந்திரமா? தந்திரமா?	23
தமிழர் விளையாட்டுகள் - வழக்கு மரம்	24
பேய்ன்னா என்னம்மா?	26
தீட்டுமில்லை...! புதிருமுமில்லை...!!	28
எச்சில் தொட்டி	32
பெண் என்றால் மானூடம்	34
எட்டுவழிச்சாலை - கவிதை	35

கைத்தடி சந்தா விபரம் | தனி இதழ் ₹ 20

ஓராண்டு சந்தா	₹ 250
இரண்டு ஆண்டு சந்தா	₹ 470
நான்கு ஆண்டு சந்தா	₹ 950
ஐந்து ஆண்டு சந்தா	₹ 1200

A/C NO: 34939017347
IFSC CODE : SBIN0000832
NAME : ARIVAZHAGAN.C
PHONE NO : 7373333078
State Bank of India, Dharmapuri

நுழைவாயில்:

ந்த தலைப்பிற்குள் நுழைய வேண்டுமானால் 50 ஆண்டுகால திராவிட ஆட்சிக்கு முன்பாக என்னெவல்லாம் புரட்டுக்களாகவும் இழிவுகளாகவும் இருந்தது; அது எப்படியெல்லாம் யாரால் வேருக்கு நீரூற்றி உரமிட்டு வளர்ப்பதுபோல் வளர்க்கப்பட்டு பேணிப்பாதுகாக்கப்பட்டது; பின்பு எந்தவகையான போராட்டங்கள் அதற்கு எதிராக எழுந்தன; அதை செய்தவர்கள் யார் யார் அதன் பிறகு அதாவது 1967-இல் இருந்துதான் ஆட்சியில் அதிகாரம் என்கிற நிலை திராவிடக்கட்சிகளுக்கு வருகிறது எனினும்; ஒருமுறை நெடிய வரலாற்றை சிறிய கருக்கமாக திரும்பிப்பார்த்துவிட்டு; தலைப்பிற்குள் செல்வது அனைவருக்கும் ஒரு புரிதலை கொடுக்கும் என்பதால், நாம் நம்முடைய பார்வையை சற்றே பின்னோக்கி பார்த்துவிட்டு பிறகு திராவிடத்தை விமர்சிப்பது நல்லது என்பது எனது கருத்தல்ல புரிதல்.

மற்றும் அரசியல் மேலாதிக்கத்தை நிலைநாட்டிய ஒரு பிரித்தானிய அதிகாரி என்பதோடு, 1858 முதல் 1947 வரை இந்திய தலைமை ஆளுநராகவும் பிரித்தானிய நிர்வாகத்தின் முக்கிய முடிவுகளை எடுக்கக்கூடிய முக்கிய அரசு தலைவராகவும் செயல்பட்டார் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. இதில் இன்னுமோர் வியப்பான விடயம் வாரன் ஹேஸ்டிங்சும் இவருடன் இதே காலகட்டத்தில் படை தளபதியாக செயலாற்றினார் என்பதே.

இங்கே நமக்கு இயல்பாக வரவேண்டிய சந்தேகம் 1600 மற்றும் 1800களில் வெறும் 50 இலட்சம் மக்கள்தொகையைக்கொண்ட பிரிட்டிஷ் இராஜ்யம்; எப்படி அவர்களைப்போன்று 60 மடங்கு அதாவது 30 கோடி மக்கள்தொகையைக்கொண்ட இந்தியா போன்ற கீழை நாடுகளை தங்களருடைய கொடையின் கீழ் கொண்டுவந்தது என்பது பற்றி; அதுமட்டுமன்றி, நூறு ஆண்டுகள் வரை வெறும் வியாபாரம் மட்டுமே செய்துகொண்டிருந்தவர்கள் எப்படி நாடுபிடிக்கும் வேலைகளில் இறங்கி; அதில் வெற்றிகண்டார்கள் என்றும் எழுவேண்டுமல்லவா? நாளடைவில் பருத்தி

அயம்பது ஆண்டு திராவிட கட்சிகளின் ஆட்சியில் தமிழகம் வளர்ந்திருக்கிறதா வீழ்ந்திருக்கிறதா?

அலகாபாத் ஒப்பந்தம்

பீகாரில் உள்ள பக்சார் மாநிலத்தை ஆண்ட மொகலாயப்பேரரசர் இரண்டாம் ஷா அக்டோபர் 1764-இல் நடந்த போரில் வங்காளம் மற்றும் அயோத்தி நவாப்புகளை ஏற்கனவே வென்றிருந்த இராபர்ட் கிளைவுடன் தோற்றதால் 12 ஆகஸ்டு 1765 அன்று அன்றைய துணைக்கண்டப் பகுதிகளாக இருந்த இந்தியா, வங்காளதேசம், பாகிஸ்தான், ஆப்கானிஸ்தான், நேபாளம், பூட்டான், இலங்கை போன்ற பகுதிகளில் பிரித்தானியர்களின் ஆட்சி காலாண்டு ஒப்பந்தம் எனும்பெயரில் வழிவகை செய்யப்பட்டது.

தொடக்கத்தில் ஜான் நிறுவனம் என்று அழைக்கப்பட்டு பின்னர் ஒரு கூட்டுநிறுவனமாக மாறி அடுத்தடுத்து வளர்ச்சிபெற்று; இந்தியத் துணைக் கண்டத்தில் வணிகம் செய்து லாபம் ஈட்டும் நோக்கத்தில், பிரித்தானிய கிழக்கிந்திய கம்பெனி பிரித்தானிய வணிகர்களால் லண்டனில் 1600ஆம் ஆண்டில் நிறுவப்பட்டு; கிழக்கிந்திய கம்பெனியாக உருமாறியது; 1600 டிசம்பர் 31ஆம் நாள் கிழக்கிந்தியக் கம்பெனி தனது வர்த்தகத்தைத் தொடங்க இங்கிலாந்து ராணி முதலாம் எலிசபெத் அனுமதி அளித்தார். தற்போதைய தெற்காசிய நாடுகள், தென் கிழக்கு ஆசிய நாடுகள் ஆகியவற்றை உள்ளடக்கியப் பகுதிகளில் வர்த்தகத்தை மேற்கொள்ள இந்த நிறுவனத்திற்கு அனுமதி அளிக்கப்பட்டது. இராபர்ட் கிளைவ் அதன் மேஜர் ஜெனரல் மட்டுமன்றி இராணுவ

ஒரு வரலாற்று ஆய்வு - தொடர்

ஏற்றுமதி மற்றும் இந்திய பருத்தியின் தரமும் மகதலும் குறைந்ததால், கிழக்கிந்திய கம்பெனி பெரும் நட்டத்தை சந்தித்தது; இந்த நிலையில் தான் நாடுபிடிக்கும் கொள்கையில் இறங்கியது கிழக்கிந்திய கம்பெனி. விளைவு இருதரப்பினருக்கும் பெருநட்டம் விளைய நேர்ந்தது. அதுவே இந்திய துணைக்கண்டத்தின் பேரழிவாகத் தொடங்கியது எனலாம். இந்தியாவின் வளங்கள் பீரங்கி முனையிலும் துப்பாக்கி முனையிலும் கொள்ளையடிக்கப்பட்டன எனினும்; அது பிரிட்டனின் யாருக்குச் சென்றது அரசுக்கா அல்லது பெருநிறுவனங்களுக்கா தனிநபருக்கா என்கிற ஆயிரமாயிரம் கேள்விகள் இருப்பினும், பிரிட்டிஷ் பிரதேசம் முழுதும் ஏதோவொருவகையில் பயனடைந்ததுதான் உண்மை. கார்ப்பரேட் எனும் கொள்கையை வகுத்ததே பிரிட்டன்தான் என்றால் மிகையல்ல தோழர்களே!

இந்தியாவில் புதிய கல்விக்கொள்கை தோற்றம்

குருகுலம் என்கிறபெயரில் பார்ப்பன மற்றும் உயர்சாதி பிள்ளைகள் மட்டுமே படிக்கமுடியும் என்கிற மாயையை உடைத்தெறிந்தது பிரிட்டிஷ் ஏகாதிபத்தியம். ஒரு தேசத்தின் எதிர்காலம் அதன்

கல்விச்சாலைகளிலேயே நிர்ணயிக்கப்படுகிறது. ஒரு அரசு முன்வைக்கும் கல்விக் கொள்கையின் மீதே அந்த எதிர்காலம் கட்டமைக்கப்படுகிறது அது பிரிட்டிஷ் அரசுக்கான நிர்வாக ஒழுங்கமைப்பிற்கானவொன்றே எனினும்; அதிலிருந்து துத்திர மக்களின் மாணவர்களின் கல்விக்கு வழிவகுத்தது என்றால் மிகையல்ல. 1828 முதல் 1835 வரை தலைமை ஆளுநராக பதவி ஏற்றிருந்த வில்லியம் பெண்டிங் பிரபு அவ்வளவாக இந்திய மக்களின் நலனில் அக்கறை கொண்டிருந்தும்; 1813-இல் முதன்முறையாக இந்திய மக்களுக்குக் கல்வி அளிக்கும் பொறுப்பைத் தனது பணியாக ஏற்பதாக பிரிட்டிஷ் அரசு அறிவித்ததோடு; ஆங்கிலக் கல்வியே தனது கல்வி என அதற்காக ஒரு இலட்ச ரூபாய் உடனடி நிதியாகவும் ஒதுக்கி உத்தரவிட்டதையும்; கிழக்கிந்திய கம்பெனியில் வேலை பார்க்க, இந்திய மக்களுக்குச் சாதி மதம் உள்ளிட்ட தகுதி தேவையில்லை, பிரிட்டிஷ் கல்வி நிறுவனக் கல்வித் தகுதியின் அடிப்படையில் மட்டுமே வேலை வழங்கப்படும் என அதன் இரண்டாம் ஷரத்து குறிப்பிடுவது பற்றிய முழு விவரங்களையும் பெண்டிங் பிரபு அறிந்திருந்தபடியாலும்; 1835ஆம் ஆண்டு தொடக்கத்தில் கிழக்கிந்திய கம்பெனியின் நிர்வாக கட்டளையை நிறைவேற்றவேண்டியும் அரசுக்கு ஆங்கில அறிவு பெற்ற குமாஸ்தாக்கள் அதிக அளவில் தேவைப்பட்டதாலும்; இழந்த செல்வாக்கை பெரிய அளவில் மீட்டெடுக்க உடனடி நடவடிக்கைகள் பிரிட்டன் நிறைவேற்ற துடித்ததாலும்; உடனடியாக வர்த்தகத்திற்கு மட்டுமே பயன்படும் ஒரு எளிமையான ஆங்கில பாடத்திட்ட முறையை பிரிட்டிஷ் ஏகாதிபத்தியம் ஏற்கனவே உருவாகியிருந்தது.

ஆனால் அதை படிக்க கற்றுத்தெளிய தேவையான அறிவு பெற்றிருக்கும் இந்தியர்கள் யார் யார் அல்லது யார் யாருக்கு அந்தக்கல்வியை படிக்கும் திறமை இருக்கிறது என்பதை ஆராய ஒரு அறிக்கை தேவைப்பட்டதால்; 1835இல் பாபிங்டன் மெக்காலே இந்தியாவிற்கு அழைத்துவரப்பட்டு உடனடியாக நேரடியாகவே களத்தில் இறங்கினார். அதற்காக சில ஆசை வார்த்தைகளை கையாண்டார்; அதாவது இதுவரையில் சமஸ்கிருதம் அரபியிலும் படித்துவரும் நீங்கள் இந்த ஆங்கில புதிய கல்வியினால் ஆங்கிலேயர்களாகவே மாறப்போகிறீர்கள் வெறும் குருதியால் நிறத்தாலும் மட்டுமே நீங்கள் இந்தியர்கள் மற்றபடி ஆங்கிலம் கற்கும் எல்லோருக்கும் அரசு வேலை என்றார். இதை மறு ஆய்வு எதையும் செய்யாமல் மனமகிழ்ந்து அடிமைகள் போன்று உடனே ஏற்றுக்கொண்டு ஆங்கிலமே எங்களது மூச்சு என்று பார்ப்பனர்கள் பயிலத்தொடங்கினர். இதுதான் அவர்கள் செய்த நமக்கான முதல் துரோகம்.

இதனால் பார்ப்பன பிள்ளைகள் ஆர்வம் அதிகம் காட்டியதோடு ஆங்கிலத்தில் நிறைய பேர் சென்னை மாகாணத் தமிழர்களுக்கு சமமாகப் பயிற்சியும் தேர்ச்சியும் பெற்றுவிட்டனர். ஆனால் யாருக்கு அரசு வேலை என்பதுதான் இங்கு போட்டி. ஏற்கனவே ஆங்கில அறிவு பெற்று அதனால் அளவிடற்கரிய இலாபங்களை பெற்றவர்கள் இந்த தங்க வாய்ப்பைப் பார்ப்பனர்கள் நழுவிடுவார்களா என்ன? அதுவும் துத்திர மக்களின்

இராபர்ட் கிளைவ்

மீது வன்மமே கொண்டிருப்பவர்கள் அவர்களின் பிள்ளைகள் படித்திருந்தாலும் முன்னேற அவ்வளவு எளிதில் விட்டுவிடுவார்களா என்ன? ஏற்கனவே ஆங்கிலேயரிடம் வேலையிலும் விசுவாசத்திலும் செல்வாக்கு பெற்றிருந்த பார்ப்பனர்கள்; எங்களுக்கே எல்லா அரசு பணியிடங்களும் வேண்டும் என்று முடிவு செய்து, அதன்படி காய் நகர்த்தத் தொடங்கினார்கள்.

இதன் விளைவு என்னாயிற்று தெரியுமா? அதாவது 1890இல் சென்னை மாகாணத்தின் மொத்த மக்கள்தொகையே நான்கரை கோடி அதில் ஏறத்தாழ 90 விழுக்காடு துத்திர மக்கள்; மீதமுள்ள 10 விழுக்காடு மட்டுமே பார்ப்பனர்கள். இன்றைக்கு IAS என்று அழைக்கப்படும் பணி அன்று ICS என்று இருந்தது. 1892 - 1904இல் நடத்தப்பட்ட மொத்தம் 16 ICS பணிகளுக்கான தேர்வுகளில் 15 இடங்கள் பார்ப்பனர்களே பெற்றுக்கொண்டார்கள்; ஒரே ஒரு இடம் மட்டுமே வேசி மக்கள் எனும் துத்திர மக்களுக்கு கிடைத்தது என்க. அதுமட்டுமல்ல அடுத்தடுத்த பொறியாளர் தேர்வுகளில் மொத்த பணியிடமான 21 இடங்களில் 17 பேர்கள் பார்ப்பனர்களே பெற்றுக்கொண்டனர் வெறும் நான்கு இடங்கள் மட்டுமே துத்திர மக்களுக்கு கிடைத்தது. அதே நேரத்தில் 140 உதவி ஆட்சியர் பணியிடங்களும் நிரப்பப்பட்டன அதில் 77 பேர்கள் பார்ப்பனர்கள் என்றால் நீங்களே ஒரு முடிவிற்கு வாருங்கள்.

சென்னை திராவிடர் சங்கம்

பாதிப்புக்கு உள்ளாகும் அத்தனை பேருமே பிராமணர் அல்லாத மக்கள். எனில், ஏன் அவர்கள் அத்தனை பேரையும் ஒற்றைக் குடையின்கீழ் திரட்டக் கூடாது? அதற்கு சாட்சியாக 1893இல் வெளியான *The non brahmin Races and Indian Public Service* மற்றும் *The Ways and Means for the Amelioration of Non Brahmin Races* என இந்த இரண்டு நூல்களும் வித்திட்டன. ஏறத்தாழ 150 ஆண்டுகளாக நடந்துவரும் ஆங்கிலேய ஏகாதிபத்திய ஆட்சி வெறும் பார்ப்பன ஆட்சியே மட்டுமன்றி மற்ற பெருவாரியான மக்களைப் பன்றிகளும் கழுதைகளும் போன்று நடத்தப்படுவதை உணர்ந்ததன் விளைவாக

1909 -இல் The Madras Non Brahmin Association தொடங்கப்பட்டது.

திராவிடர் என்பது ஓர் இனத்தைக் குறிக்கும் பெயர். சென்னை, கேரளம், கர்நாடகம், ஆந்திரம் ஆகிய இந்தியாவின் தென்பகுதியைச் சேர்ந்த பிராமணர் அல்லாத மக்களுக்கான பொதுவான பெயராக திராவிடர் என்ற சொல் பயன்படுத்தப்பட்டது. உண்மையில் திராவிடர் என்ற சொல்லை சென்னை ஐக்கியக் கழகத்தினர் பயன்படுத்திக் கொள்வதற்கு முன்பே இன்னொரு இயக்கம் பயன்படுத்தியிருந்தது. 1892இல் தாழ்த்தப்பட்ட சமுதாயத்தைச் சேர்ந்த அயோத்திதாசு பண்டிதர் உள்ளிட்ட முக்கியத் தலைவர்கள் தங்களுடைய இயக்கத்துக்கு திராவிட ஜன சபை என்று பெயர் வைத்திருந்தனர்

புரட்சி வீரரான டாக்டர் டி.எம்.நாயர் சென்னை மாநகராட்சியின் சார்பாக 1904-இல் சென்னை சட்டமன்றத்துக்கு தேர்வு செய்யப்பட்டார். "விழி, எழு, இன்றேல் என்றும் வீழ்ந்துபட்டோர் ஆவீர்" என்று திராவிட சங்கத்தின் முதலாம் ஆண்டுவிழாவில் உரத்த குரலில் முழங்கினார். அவரை ஒரு திராவிட லெனின் என்று அழைக்க வேண்டும் என்று பெரியார் அழைக்கிறார் என்பது இங்கே குறிப்பிடத்தக்கது.

இந்தச் சங்கம் பிராமணரல்லாதாரின் முன்னேற்றங்கள் நடவடிக்கைகள் குறித்து பேசி அறிக்கை வெளியிட்டது. 1. முழுக்க முழுக்க சமுதாய முன்னேற்ற அமைப்பாக அரசியல் சார்பற்றமுறையில் தொடர்ந்து செயல்படும். 2. சூத்திர மாணவர்கள் மேற்படிப்பிற்காக வெளிநாடு சென்று பயில இந்தச் சங்கம் உதவும். அவர்கள் அவ்வாறு கல்வி கற்று திரும்பி வந்து புதிய தொழில்களை தொடங்கும்பட்சத்தில் அவர்களுக்கான அனைத்து உதவிகளையும் செய்து கொடுக்கும். 3. நல்ல அறிவும் கல்வி சிந்தனையும் உள்ள மாணவர்களை தெரிவு செய்து படிக்கவைக்கும். 4. சமூக பொருளாதார ஏணியில் ஏறத்துடிக்கும் மாணவ மக்களுக்கு இந்த சங்கம் உறுதுணை செய்கிறது. 1916இல் நடைபெற்ற டெல்லி சட்டசபைத் தேர்தலில் தாம் வெற்றிபெறுவதற்கு அனைத்து

அன்னிபெசன்ட்

தகுதிகளும் இருந்தும் பார்ப்பனச் சதியால் டாக்டர் டி எம் நாயர் தோல்வியடைந்த வரலாற்றை நீங்கள் அறிவீர்கள் என்பதால் அதைத் தவிர்த்து தாவிவிடுகிறேன்.

அன்னிபெசன்டும் சனாதன அணுகுமுறையும்

1847ஆம் ஆண்டில் லண்டனில் பிறந்த அன்னி வூட் தனது 19ஆவது வயதில் பிராங்க் பெசன்ட் என்ற பாதிரியாரை மணந்து கிறித்துவப் பணியில் ஈடுபட்டார்; தனது "லிங்க்" பத்திரிகையில் விடுதலைப் போராட்டங்களுக்கு ஆதரவாக எழுதியதன் மூலம் உலக அளவில் அனைவராலும் அறியப்பட்டார். அதைத்தொடர்ந்து அன்னிபெசன்டிற்கு பெசன்டோடு இணைந்து கிறித்துவ மதப்போதகராக பணியாற்றுவதில் நாட்டமில்லாமல் போனதால்; 1873இல் தன் கணவரைவிட்டுப் பிரிந்து விடுதலைப்போராட்டத்திற்கு ஆதரவாக 1913இல் காமன்வீல் பத்திரிகையைத் துவங்கிய அன்னி பெசன்ட்; 1914இல் சென்னையில் இருந்தபடி நியூ இந்தியா இதழைத் துவக்கினார். ஏற்கனவே காங்கிரஸ் முழுவதிலும் பார்ப்பன ஆதிக்கம் அதிகம் ஆதலால், தமக்கு ஒரு வசீகரிக்கும் பேச்சாளர் கிடைத்துவிட்டார் என்ற மகிழ்ச்சியில் துள்ளினர். இதனால் காங்கிரஸில் தன்னை இணைத்துக்கொண்ட அன்னி பெசன்ட் அங்கிருந்த பார்ப்பனர்களால் சவீகரிக்கப்பட்டு பார்ப்பனியத்திற்கு ஆதரவாகவே தன் வாழ்நாளை கழிக்கும் நிலைக்கு ஆளானார். அவரது பார்ப்பனிய ஆதரவு போக்கிற்கு அவர் நடத்திய பத்திரிகைகளும் எழுதிய நூல்களுமே சான்றாய் விளங்குகிறது.

1917இல் கல்கத்தாவில் நடைபெற்ற காங்கிரஸ் மாநாட்டிற்கு நரசிம்மாச்சாரி போன்ற பார்ப்பனர்கள் வருவதால் அவர்களுக்கு உயர்தர சைவம் ஏற்பாடு செய்யவேண்டி தனியாக ஒரு உணவக விடுதியை உருவாக்கி; அவர்களுடைய சனாதன நெறியை காப்பாற்றியவர்தான் இந்த அன்னிபெசன்ட் அம்மையார் அவர்கள். இவர் அதோடு தன்னுடைய பார்ப்பனிய அடிமைத்தனத்தை நிறுத்திக்கொள்ளவில்லை எல்லாவற்றிலும் மேலாக பகவத் கீதையை ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்ப்பு செய்து அதாவது தாம் ஒரு பெண் என்பதையும் மறந்து பெண்கள் பாவ யோனியில் பிறந்தவர்கள் என்று சொல்லும் நூலான கீதையையும்; இராமாயணம், மகாபாரதம் போன்ற புராணக் குப்பைகளிலும், இந்து சாஸ்திரச் சாக்கடையிலும் மூழ்கி அவற்றைப் புத்தகமாக்கி புளகாங்கிதம் அடைந்தவர்.

சென்னை அடையாறு பகுதியில் செத்துப்போன சமஸ்கிருதத்திற்கென்றே தனி நூலகம் அமைத்து அதில் இத்துப்போன நூல்களையெல்லாம் தேடித்தேடி சேகரித்து மதம்சார்ந்த கல்வியைப் பரப்புவதில் ஆர்வம் காட்டியது மட்டுமன்றி பார்ப்பனர் நலனுக்காகவே ஹோம்ரூல் எனும் இயக்கத்தை நடத்தி பார்ப்பன சனாதன மனது அதர்மத்தைக் கெடாமல் பார்த்துக்கொண்டார் இந்த புண்ணியவதி என்றால் பாருங்களேன். பஞ்சாபில் நடைபெற்ற வரலாற்றையே உலுக்கியெடுத்த ஜாலியன் வாலாபாக் படுகொலையைப் "பஞ்சாபியர்கள் செங்கல் எறிந்ததற்கும் ஜெனரல்டயர் பீரங்கி குண்டு போட்டதற்கும் சரியாகப்போய்விட்டது. இதுதான் அரச தர்மம்" என்றார்!

- ஆய்வு தொடரும்

காமராசர்

எனும் சகாப்தம்

காமராசர்

சென்ற இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளாகத் தமிழகத்தில் ஏற்படாத மறுமலர்ச்சியும் விழிப்பும் இப்போது ஏற்பட்டுள்ளது. இதற்குக் காரணம் நமது காமராசர்தான். ஊர்தோறும் தொழில்வளம் ஏற்பட்டுள்ளது. மூவேந்தர் காலத்தில்கூட நிகழாத இந்த அதிசயத்தைச் சாதித்த நமது காமராசரின் அறிவுத்திறனை மறுக்க முடியுமா?

இப்படியொரு புகழாரத்தைக் காமராசருக்கு தட்டியவர் யார் தெரியுமா.? தந்தை பெரியார்தான். திராவிடர் கழகத்தலைவர் பெரியார் காங்கிரசுக் கட்சியின் மாநிலக் கமிட்டித் தலைவராகவும் தேசியத் தலைவராகவும் இருந்த காமராசரை இந்த அளவிற்குப் பாராட்டவேண்டிய காரணம் என்ன? யார் இந்த காமராசர்?

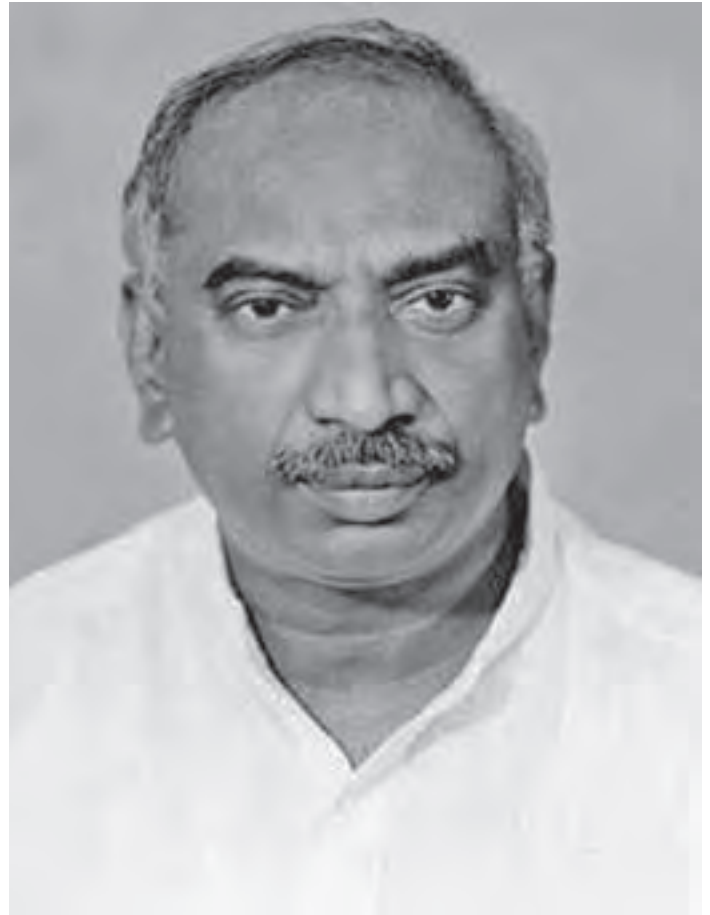
தனது 16வது வயதில் காங்கிரசு மூத்த தலைவர் வரதராஜலு நாயுடு அவர்களின் பேச்சால் ஈர்க்கப்பட்டு காங்கிரசுக் கட்சியில் உறுப்பினராகிறார் காமராசர். காங்கிரசுக் கட்சியில் சேர்ந்த உடனே, வேல்ஸ் இளவரசருக்கு எதிர்ப்பு தெரிவிக்கும் போராட்டம், ஒத்துழையாமைப் போராட்டம் எனக் காங்கிரசு தேசியத் தலைமை அறிவித்த அனைத்துப் போராட்டங்களிலும் ஆர்வத்துடன் பங்கேற்றார்.

ஒத்துழையாமை இயக்கத்தைக் காந்தி அறிவித்தபோது, சத்தியமூர்த்தி அய்யர் போன்ற மூத்த தலைவர்கள் அந்தப் போராட்டத்தில் பங்கேற்கவில்லை. அப்போது இளையவரான காமராசர் தலைமையில் குழு அமைத்து தமிழகத்திலுள்ள பலரையும் அந்த போராட்டத்தில் பங்கேற்க வைத்தார்.

பெரியாரின் வரலாற்றை எவ்வளவு மேம்போக்காகச் சொன்னாலும் வைக்கம் போராட்டத்தைத் தவிர்ந்து விட்டுச் செல்லமுடியாது. அந்த வைக்கம் போராட்டத்திலும் காமராசர் பங்கேற்றிருக்கிறார். அன்றைய காங்கிரசுத் தலைவரான பெரியார் நடத்திய அந்தப் போராட்டத்தில் எளிய தொண்டராகக் காமராசு கலந்து கொண்டிருக்கிறார். அதே பெரியாரால், பிற்காலத்தில் பச்சைத் தமிழன் காமராசர் எனப் போற்றப்பட்டார்.

1930ஆம் ஆண்டு நடைபெற்ற உப்புச் சத்தியாகிரகப் போராட்டத்தில் பங்கேற்று காமராசர் கைதானார். அதன் பிறகு ஏற்பட்ட காந்தி இர்வின் ஒப்பந்தத்தின் அடிப்படையில் காமராசர் விடுவிக்கப்பட்டார்.

1936ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு காங்கிரசுக் கமிட்டிக்கானத் தேர்தல் நடைபெற்றது. அந்தத் தேர்தலில் காமராசரின் அரசியல் வழிகாட்டியான சத்தியமூர்த்தி அய்யர் போட்டியிட்டார்.

அவருக்கு எதிராக, முத்துரங்க முதலியார் என்னும் மூத்த காங்கிரசுத் தலைவரை ராஜாஜி நிறுத்தினார். அப்போது தனது தலைவரான சத்தியமூர்த்தியை தலைவராக்க வேண்டும் என்று காமராசர் முயற்சி செய்தார். அவரது முயற்சியின் பலனாகத் தலைவராக சத்தியமூர்த்தி தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார். செயலாளராகக் காமராசர் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார்.

37ஆம் ஆண்டு காங்கிரசுக் கமிட்டித் தேர்தல் நடைபெற்றது. இந்தத் தேர்தலில் ராஜாஜி தலைவரானார். 38ஆம் ஆண்டு நடைபெற்றத் தேர்தலில், சத்தியமூர்த்தி மீண்டும் போட்டியிட்டார். ஆனால், ராஜாஜி நேருக்கு நேர் மோதவில்லை, அவர் சார்பாக முத்துரங்க முதலியாரை நிறுத்தினார்.

இந்தத் தேர்தலில் முத்துரங்க முதலியார் வெற்றி பெற்றார். காமராசரின் முயற்சி இந்தத் தேர்தலில் தோற்றுப் போனது.

39ஆம் ஆண்டு நடைபெற்ற காங்கிரசுக் கமிட்டித் தேர்தலில், சத்தியமூர்த்தி மீண்டும் களமிறங்கினார். அப்போது, ராஜாஜி மீண்டும் நேரடியாகக் களமிறங்காமல், ஓமந்தூர் ராமசாமி ரெட்டியாரை களமிறக்கினார். இந்தத் தேர்தலில் சத்தியமூர்த்தி தோற்று ஓமந்தூர் ராமசாமி ரெட்டியார் தலைவரானார்.

40ஆம் ஆண்டு நடைபெற்ற தமிழ்நாடு காங்கிரசுக் கமிட்டித் தேர்தலில் தான் களமிறங்காமல், தன்னுடைய மாணவரான காமராசரைப் போட்டியிடச் செய்தார் சத்தியமூர்த்தி அப்பார். காமராசருக்கு எதிராக, ராஜாஜி தன்னுடைய ஆதரவாளரான சி.பி.சுப்பையாவைப் போட்டியிடச் செய்தார். இந்த முறை ராஜாஜி வெற்றி பெறமுடியவில்லை. காமராசர் தமிழ்நாடு காங்கிரசுக் கமிட்டித் தலைவரானார்.

கட்சியில் சேர்ந்து 21 வருடங்களில் தனது அயராது உழைப்பாலும். உண்மையானத் தொண்டுள்ளத்தாலும் 37 வயதில் காங்கிரசுக் கமிட்டித் தலைவராகும் வாய்ப்பைப் பெறுகிறார்.

1946ஆம் ஆண்டு நடைபெற்றக் காங்கிரசுக் கமிட்டித் தேர்தலில் காமராசரைத் தோற்கடிக்க, முத்துராமலிங்கத் தேவரை நிறுத்தலாம் என்று ராஜாஜி விரும்பினார். ஆனால், வெள்ளையனே வெளியேறு இயக்கத்தை ஆதரிக்காத ராஜாஜியிடம் பேசுவதைக் கூட முத்துராமலிங்கத் தேவர் விரும்பவில்லை. ஆகையால், சா.கணேசனை ராஜாஜி போட்டியாக நிறுத்தினார். இறுதியில் காமராசரே மீண்டும் தலைவராகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார்.

1948ஆம் ஆண்டு நடைபெற்ற தேர்தல் போட்டியே இல்லாமல் காமராசர் வெற்றி பெற்றார். 1950ஆம் ஆண்டு நடைபெற்றத் தேர்தலிலும், காமராசரும் சி.பி.சுப்பையாவும் போட்டி போட்டு மீண்டும் காமராசரே வெற்றிப் பெற்றார்.

1940ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடுக் காங்கிரசுக் கமிட்டித் தலைவராகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டக் காமராசர் 1954ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு முதலமைச்சராக தேர்ந்தெடுக்கப்படும் வரை தமிழ்நாடுக் காங்கிரசுக் கமிட்டித் தலைவராக இருந்தார் என்பதை வெறும் செய்தியாக மட்டும் கடந்துவிட முடியாது.

ராஜாஜி போன்ற இந்திய அளவில் செல்வாக்குப் பெற்ற தலைவர்கள் கோலாச்சிய அந்த காலகட்டத்தில், அவருடைய எதிர்ப்பையும் மீறிக் கட்சியில் அவரால் செல்வாக்குப் பெற முடிகிறதென்றால், காமராசர் என்கிற இந்த எளிய மனிதன் தன்னுடைய சிந்தையால் செயலால் காங்கிரசுத் தொண்டர்களை வென்றிருக்கிறார் என்றுதானே பொருள்.

கட்சிக்குள் தலைமை பதவியை தக்கவைத்தவர் மட்டுமல்ல. ஆட்சி நிர்வாகத்திலும் ஆரம்பத்திலிருந்தே பங்கு கொண்ட பெருமை காமராசரைச் சாரும். 1937ஆம் ஆண்டு நடைபெற்ற மாநில சட்டசபைத் தேர்தலில் சாத்தூர் விருதுநகர் தொகுதியிலிருந்து தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார்.

1946ஆம் ஆண்டு நடைபெற்றத் தேர்தலில், அதே சாத்தூர் அருப்புக்கோட்டைத் தேர்தலில் நின்று வெற்றி பெற்றார். காங்கிரசுக் கட்சி பெரும்பான்மை பெற்ற வெற்றி பெற்ற தேர்தலில், ராஜாஜியை முதலமைச்சராக்கவேண்டுமென்று காந்தி விரும்பினார்.

காங்கிரசுக் கமிட்டித் தலைவர் காமராசர் காந்தியின் கோரிக்கையை ஏற்கவில்லை. ஆகையால், பட்டாபி

சித்திராமையாவைச் சந்தித்து நீங்கள் முதலமைச்சராக முடியுமா? என்று கேட்டார் காந்தி. அதற்கு பட்டாபி உடனடியாக, அது காமராசர் கையில் தான் உள்ளது என்றார். இறுதியில், பிரகாசம் முதலமைச்சராகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார். அவருக்கும் அதிருப்தி நிலவியதால், பிரகாசம் காமராசரை அணுகி நீங்கள் யாரை அமைச்சரவையில் சேர்க்க சொல்கிறீர்களோ?, அவர்களை நான் சேர்த்துக் கொள்கிறேன் என்றார். காமராசர் உடன்படவில்லை.

அடுத்த ஆண்டு 1947ஆம் ஆண்டு நடைபெற்ற சட்டப்பேரவைக் கட்சித் தலைவர் தேர்தலில் ஓமந்தூரார் ராமசாமி முதலமைச்சராகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார். 1949ஆம் ஆண்டு நடைபெற்ற சட்டப்பேரவைக் கட்சித் தேர்தலில், ஓமந்தூரார் மீது அதிருப்தி ஏற்பட்டது. இந்த சூழலை பயன்படுத்திக் கொண்டு, ராஜாஜி தனது ஆதரவாளரான சுப்பராயனைத் தேர்ந்தெடுக்க முயற்சி செய்தார். ஆனால், காமராசர் குமாரசாமி ராஜாவைத் தேர்ந்தெடுத்தார். 1952ஆம் ஆண்டு அடுத்தத் தேர்தல் வரும் வரை குமாரசாமி ராஜாவே முதலமைச்சராக இருந்தார்.

1952ஆம் ஆண்டு விடுதலை பெற்ற இந்தியாவில் முதல் பொதுதேர்தல் நடைபெற்றது. தேர்தல் முடிவில், காங்கிரசுக் கட்சிக்கு பெரும்பான்மை கிடைக்கவில்லை. 375 பேரவைத் தொகுதியில் வெறும் 152 தொகுதிகளில் மட்டுமே காங்கிரசு வெற்றி பெற்றிருந்தது. முதலமைச்சராக இருந்த குமாரசாமி ராஜாவே தோல்வி கண்டார்.

பெரும்பான்மை கிடைக்காவிட்டாலும் காங்கிரசுக் கட்சி எப்படியாவது ஆட்சியைப் பிடித்துவிட வேண்டும் என்பதில் காமராசர் உறுதியாக இருந்தார். ஆகையால், 16 வருடத்திற்கும் மேலாக இருந்த அரசியல் பகையை மறந்து ராஜாஜி முதலமைச்சராக வேண்டும் என்று காமராசர் கேட்டுக் கொண்டார்.

1953ஆம் ஆண்டு ராஜாஜி குலக்கல்வித் திட்டத்தை அறிமுகப்படுத்தினார். ஏழை எளிய மாணவர்களின் கல்வி நேரத்தை குறைக்கும் இந்தத் திட்டத்தை காமராஜர் கடுமையாக எதிர்த்தார். பெரியாரின் திராவிடர் கழகம், திராவிட முன்னேற்ற கழகம் போன்ற கட்சிகளும் குலக்கல்வித் திட்டத்தைக் கடுமையாக எதிர்த்தன.

குலக்கல்வித் திட்டத்தை காங்கிரசுக் கட்சியினர் பலரும் காமராசர் தலைமையில் எதிர்த்ததால், ராஜாஜி பதவி விலகும் சூழல் ஏற்பட்டது. ராஜாஜி பதவி விலகினால், காமராசரை முதலமைச்சராக்க வேண்டும் என்று வரதராஜலு நாயுடு உட்பட பலர் விரும்பினர்.

ஆரம்பத்தில் மறுத்த காமராசர், பின்னர் முதலமைச்சர் பதவியை ஏற்றுக் கொண்டார். அவர் பதவியேற்றுக் கொண்டவதற்கு முன் வரதராஜலு நாயுடு, பெரியார், காமராசர் மூவரும் சந்தித்தனர். அந்தச் சந்திப்பே காமராசரை முதலமைச்சராக்கச் சம்மதிக்க வைத்தது என்கிறார்கள் வரலாற்றாசிரியர்கள்.

1954ஆம் ஆண்டு ஏப்ரல் 13ஆம் நாள் காமராசர் முதலமைச்சராக பதவியேற்றுக் கொண்டார். அவரது அமைச்சரவையில் சி.சுப்ரமணியம், பக்தவச்சலம், ராமநாதபுரம் சேதுபதி, ஏ.பி ஷெட்டி, மாணிக்க வேலர், பரமேசுவரன் ஆகியோர் இருந்தனர். இதில், பரமேசுவரன் ஆதிதிராவிடர் சமூகத்தைச் சேர்ந்தவர். இந்து அறநிலையத்துறை அமைச்சராகப் பொறுப்பேற்றார்.

ராஜாஜியின் ஆதரவாளர்களான பக்தவத்சலத்தையும், சி.சுப்ரமணியத்தையும் காமராசர் அமைச்சரவையில் சேர்த்துக் கொண்டார் என்பது கவனிக்கவேண்டிய செய்தி.

52 நாடாளுமன்றத் தேர்தலில் ஸ்ரீவில் லிப்புத்தூர் தொகுதியிலிருந்து காமராசர் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார். தற்போது முதலமைச்சராக தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டுள்ளதால், அவர் ஏதாவது சட்டமன்ற தொகுதியில் நின்று வெற்றிப் பெறவேண்டிய தேவை ஏற்பட்டது. அப்போது குடியாத்தம் இடைத்தேர்தலில் நின்று காமராசர் வென்றார்.

காமராசரின் ஆட்சி என்றால் எதிர் தரப்பினர் கூட கண்ணை மூடிக் கொண்டு ஆதரிக்கும் திட்டம் மதிய உணவுத் திட்டம்தான். இந்த திட்டம் ஏழைக் குழந்தைகளின் வயிற்றுப்பசியை போக்குவதற்காக மட்டும் உருவான திட்டமல்ல. ஏழை மக்களின் கல்லாமை என்னும் இருளைப் போக்குவதற்காக உருவாக்கிய திட்டம். இந்த திட்டத்திற்கான அறுவடையை இன்று வரை தமிழகம் அனுபவித்து வருகிறது. அதிகாரிகள் பலரும் எதிர்ப்பு தெரிவித்த போது அ

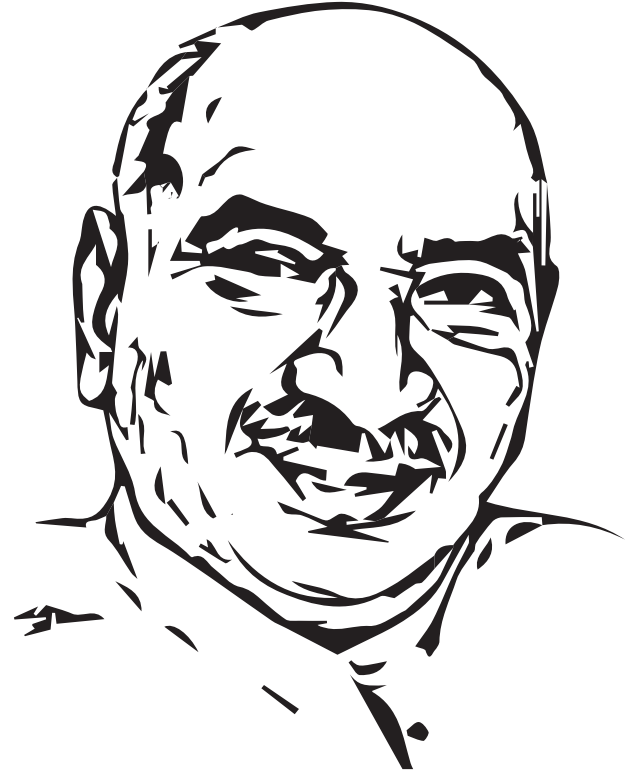
தமிழகத்தில் இன்று நாம் பார்க்கும் பல்வேறு அணைகளைக் கட்டியவர் காமராசர்தான். தமிழகத்திற்கு மத்திய தொழிற்சாலைகள் வருவதற்குக் காரணமாக இருந்தவரும் காமராசர்தான்.

காமராசர் ஆட்சியில்தான் தமிழ்நாடு என்று பெயர் வைக்கக்கோரி சங்கரலிங்கனார் என்ற காங்கிரசுப் பிரமுகர் உண்ணாநிலை இருந்து உயிரை விடுத்தார். காமராசர் நினைத்திருந்தால், தமிழ்நாடு என்று பெயர் வைத்திருக்க முடியும். ஏன் காமராசர் அவ்வளவு பிடிவாதமாக இருந்தார்? என்று பலரும் இன்று வரை காமராசரை விமர்சிக்கிறார்கள். அதுமட்டுமல்ல, தேவிசுளம், பீர் மேடு போன்ற பகுதிகள் கேரளாவிற்கு பறிபோகும்போது, மேடாவது? குளமாவது? என்று பேசி தமிழகப் பகுதிகளைப் பறிகொடுக்க காமராசர் காரணமாகி விட்டார் என்பதும் காமராசரின் மீது இன்றுவரை உள்ள விமர்சனம். காமராசர் ஆட்சியில் இவை இரண்டும் கரும்புள்ளிகளாகி விட்டன.

அடுத்து வந்த 57 தேர்தலிலும் காங்கிரசுக் கட்சி 205 தொகுதிகளுக்கு 151 தொகுதிகளில் வெற்றி பெற்று காமராசர் இரண்டாம் முறையாக முதலமைச்சரானார். இந்தத் தேர்தலில் கடந்த ஆட்சியில் அமைச்சர்களாக இருந்த அனைத்து அமைச்சர்களும் வெற்றிப் பெற்றனர். இது காமராசர் ஆட்சியின் நல்லாட்சிக்கு மக்கள் கொடுத்த அங்கீகாரம். முதல் அமைச்சரவையில் இருந்த சி.சுப்ரமணியம், எம்.பக்தவத்சலம், மாணிக்கவேலர் என மூவரும் மீண்டும் அமைச்சர்களினர். லார்தம்மாள் சைமன், கக்கன், வி.ராமையா மூவரும் புதிதாகச் சேர்க்கப்பட்டனர். பின்னர், வெங்கட்ராமனும் அமைச்சரவையில் சேர்த்துக் கொள்ளப்பட்டார்.

கடந்த முறை அமைச்சரவையை பாராட்டிய பெரியார் இந்த முறை பாராட்டவில்லை. காரணம் வெங்கட்ராமனை அமைச்சரவையில் சேர்த்திருந்தது அவருக்கு உடன்பாடில்லை. இருந்தாலும், காமராசர் ஆதரவில் உறுதியாக இருந்தார்.

62 தேர்தலில் 206 தொகுதிகளுக்கு 139 தொகுதிகளில் காங்கிரசு வெற்றி பெற்று காமராசர் மூன்றாவது முறையாக பதவியேற்றுக் கொண்டார். இந்த முறை காமராசருடன் சேர்த்து மொத்தம் 9 அமைச்சர்கள். ஜோதி வெங்கடாசலம், மன்றாடியார், அப்துல் மஜீத் ராமையா, பூவராகன் ஆகியோரைச் சேர்த்து, பழைய அமைச்சர்களான பக்தவத்சலமும்,

வெங்கட்ராமனும், கக்கனும் மீண்டும் அமைச்சர்களாகினர்.

இந்தத் தேர்தலில் கடந்த முறை வெற்றி பெற்றிருந்த அண்ணா உட்பட 14 திமுகவினரை தோற்கடிக்கும் வியூகத்தை வகுத்து அதில் வெற்றி பெற்றிருந்தார் காமராசர். காமராசர் வைச்ச குறியில் தப்பிய ஒரே தலைவர் கருணாநிதி மட்டுமே. காஞ்சிபுரத்தில் தன்னைத் தோற்கடிக்கக் காமராசர் தந்திரமான நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டுவிட்டார் என்று கூறி "காஞ்சிபுர ரகசியம்" என்ற ஒரு நூலை வெளியிட்டார் அண்ணா.

ராஜாஜி போன்ற உட்கட்சியிலுள்ள பெரிய தலைவர்களுடன் மோதிய அனுபவம் காமராசருக்கு உண்டு. தற்போது அண்ணா போன்ற தன்னிலும் வயதில் குறைந்த தலைவர்களுடன் மோதக்கூடிய அரசியல் களம் உருவாகிக் கொண்டிருந்தது.

1963ஆம் ஆண்டில் அரசியல் பலரும் ஆச்சரியப்படும் வண்ணம் காமராசர் முதலமைச்சர் பதவியைத் துறந்தார். அதற்கு காரணம் கே பிளான். அது என்ன கே பிளான்.?

கட்சியின் நலனைப் பாதுகாக்க நினைப்பவர்கள் மத்தியிலும் மாநிலத்திலும் தாங்கள் வகிக்கும் பதவிகளை துறக்க வேண்டும். முழுநேர கட்சிப் பணியில் ஈடுபடவேண்டும். இதுதான் கே பிளான். இந்த திட்டத்திற்கான துத்திரதாரி காமராசர்.

காமராசருடன் இணைந்து 6 முதலமைச்சர்கள் பதவி விலகினார்கள்.

காமராசர் பதவி விலகியதை பெரியார் விரும்பவில்லை. காமராசரிடமே நேரடியாகச் சொல்லியும் பலன் கிட்டவில்லை. அதன் பின்பு தேசியத் தலைவர்கள் பலரும் இணைந்து காமராசர் அகில இந்தியத் காங்கிரசுக் கமிட்டித் தலைவராக்க பரிந்துரைத்தனர். இந்தியா முழுவதும் கட்சிப் பணியாற்ற காமராசர் அகில இந்தியக் காங்கிரசுக் கமிட்டித் தலைவரானார்.

சோசலிச சமுதாயம் குறித்து நேருவிற்குப் பிறகு விரிவாக காங்கிரசு மாநாடுகளில் பேசிய தலைவர் காமராசர். பிற மாநிலங்களில் பேசும்பொழுது, சுத்த தமிழிலேயே பேசினார். அம்மாநில மக்களுக்கு புரியும்படி உடனடியாக மொழிமாற்றம் செய்வதற்கான ஏற்பாடுகளையும் செய்வார்.

காங்கிரசுக் கட்சியின் தேசியத் தலைவராகக் காமராசர் இருந்தபோதுதான் நேரு மறைந்தார். உடனே அந்த கணத்தில் சாதாரணமாக செயல்பட்டு லால்பகதூர் சாஸ்திரிதான் அடுத்த பிரதமர் என்று அறிவித்தார். ஓட்டு மொத்த காங்கிரசும் அவரது முடிவிற்கு கட்டுப்பட்டது.

தால்கண்டில் லால்பகதூர் சாஸ்திரி மறைவிற்குப் பிறகு யார் பிரதமர்? என்கிற கேள்வி வந்தபோதும், இந்திரா காந்தியை பிரதமாக்கினார் காமராசர். இந்தியாவின் முதல் பிரதமர் நேருவிற்குப் பிறகு, இரண்டு பிரதமர்களை தொடர்ந்து தேர்ந்தெடுத்த பெருமை இந்திய அளவில் காமராசர் என்கிற இந்த எளிய தமிழனுக்கே உண்டு.

1967ஆம் ஆண்டு நடைபெற்ற தேர்தலில், கடந்த முறை 50 இடங்களை மட்டும் பெற்றிருந்த திமுக ஆட்சிக்கு வந்தது. காங்கிரசு கட்சி தமிழகத்தில் வெறும் 50 இடங்களை மட்டுமே பெற்றிருந்தது. காமராசர் அவர்களே விருதுநகர் தொகுதியில் பெ.சீனிவாசன் என்கிற இளையவரால் தோற்கடிக்கப்பட்டிருந்தார்.

காமராசரால் உருவாக்கப்பட்ட பள்ளியில் படித்த பெ.சீனிவாசன் என்ற மாணவரால் காமராசர் தோற்கடிக்கப்பட்டார் என்று காமராசரின் தோல்வி குறித்து பெரியார் கருத்து கூறினார்.

ஜனநாயகமுறைப்படி தோல்வியை ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும் என்று தொண்டர்களிடம் அறிவுரை கூறினார் காமராசர். மேலும், இப்போது புதியதாக வந்திருக்கும் திமுகவின் ஆட்சியை ஆறுமாதத்திற்கு விமர்சிக்கக்கூடாது என்று கட்சியினருக்கு கட்டளையிட்டார்.

இந்த சமயத்தில் இந்திரா காந்திக்கும் காமராசருக்கும் இடையே மோதல் போக்கு வளர்ந்தது. காமராசரின் அகில இந்தியத் தலைவர் பதவியை பறிப்பதில் இந்திரா காந்தி குறியாக இருந்தார். நிஜலிங்கப்பாவை தேசியக் காங்கிரசுத் தலைவராக அறிவித்தார். ஆனால், காமராசர் புன்முறுவலுடன் நிஜலிங்கப்பாவிடம் வாழ்த்துகளைத் தெரிவித்தார்.

காமராசரால் இரண்டு முறை பிரதமாக்கப்பட்ட இந்திராகாந்தி காமராசரை, “who is kamarajar?” என்று கேட்கும் அளவிற்கு சென்றுவிட்டார். நிஜலிங்கப்பா உட்பட மூத்த தலைவர்கள் பலருக்கும் இந்திரா காந்தியின் போக்கு பிடிக்காமல் போகவே, குடியரசுத்தலைவர் வேட்பாளர் தேர்வில் அந்த மோதல் வெடித்தது.

இந்திரா தலைமையில், இந்திரா காங்கிரசு என்றும், ஸ்தாபன காங்கிரசு என்றும் காங்கிரசு இரண்டாகப் பிரிந்தது. காமராசர் ஸ்தாபன காங்கிரசில் இருந்தார்.

இந்திரா காந்தி கொண்டு வந்த எம்ர்ஜென்சியை கண்டித்தார் காமராசர். “தேசம் போச்சு, தேசம் போச்சு” என்று புலம்பினார். தேசத்தின் முக்கியத் தலைவர்களான ஜெயப்பிரகாஷ் நாராயணன், மொரார்ஜி தேசாய், வாஜ்பாயி உட்பட பலரும் கைது செய்யப்பட்டனர். காமராசர் கோபமடைந்தார். “நேருவின் மகனே ஜனநாயகப் படுகொலை செய்கிறாரே” என்று மனம் வருந்தினார். இந்திரா காந்தி, மரகதம் சந்திரசேகரை தூதராக அனுப்பி, காமராசரை பேச்சு

வார்த்தைக்கு அழைத்தார். “தலைவர்களை விடுதலை செய்தால்தான் சமாதான பேச்சுவார்த்தைக்கு வரமுடியும்” என்று காமராசர் உறுதியாகச் சொல்லிவிட்டார்.

அக்டோபர் 2ஆம் நாள் அனைத்து தலைவர்களையும் விடுதலை செய்வதாக இந்திரா காந்தி உறுதியளித்தார். ஆனால், அன்றைய தினம் தலைவர்கள் யாரையும் விடுதலை செய்யவில்லை. மேலும் கிருபாளானியையும் கைது செய்தார் என்கிற செய்தியை செய்தித்தாளில் படித்தார் காமராசர். அதோடு, மனமுடைந்து படுத்தவர். அதற்கு பிறகு எழுந்திருக்கவில்லை. காமராசர் என்னும் கட்சித் தொண்டர், மக்கள் தலைவர், தேசியமே வியந்த தமிழன், பெரியார் பாராட்டிய சமூக நீதிப் போராளி தன் தொண்டினை நிறுத்திக் கொண்டார்.

சத்தியமூர்த்தி அய்யரால் காங்கிரசில் வளர்த்தெடுக்கப்பட்டவர்தான் காமராசர். ஆனால், பின்னாளில் அவருக்கு அறிவுரை வழங்கக் கூடிய ஆளுமையாகக் காமராசர் திகழ்ந்தார். 1940ஆம் ஆண்டு சென்னை மேயராக சத்தியமூர்த்தி இருந்தார். சென்னை மாநில ஆளுநராக அப்போது இருந்த ஹார்தர் ஹோப், பூண்டி நீர்த்தேக்கம் அமைப்பதற்கு அடிக்கல் நாட்டினார். அந்த விழாவில் மேயர் என்கிற முறையில் சத்தியமூர்த்தி கலந்து கொண்டதற்காக, சத்தியமூர்த்தி அய்யரிடம் மன்னிப்பு கடிதம் கேட்டார். தன்னுடைய ஆசானுக்கு ஆசானாக நடந்து கொண்ட காமராசரின் ஆளுமை என்பது முழுக்க முழுக்க அவரது நேர்மையிலிருந்து வெளிப்படுகிறது.

சத்தியமூர்த்தி ஆதரவாளர் என்பதால், ராஜாஜிக்கும் காமராசருக்கும் ஆரம்பத்திலிருந்தே மோதல் போக்கு இருந்தது. இருப்பினும் ராஜாஜி இரண்டு முறை முதலமைச்சராவதற்கு காமராசரே துணை புரிந்தார்.

காமராசருக்கு “கருப்பு காந்தி” என்ற பட்டம் உண்டு. 1926இல் நீல்ஸ் சிலை போராட்டத்திலிருந்தே காந்தி மீது பெருமதிப்பு வைத்திருந்தவர் காமராசர். ஆனால், காந்தியோ, தமிழகத்தில் தொண்டர்கள் செல்வாக்கு இல்லாத ராஜாஜி மீது தனிப்பற்றும் நம்பிக்கையும் வைத்திருந்தார். அது மட்டுமல்லாமல், தமிழ்நாடுக் காங்கிரசுக் கமிட்டித் தலைவராகக் காமராசர் இருந்தபோது, அவரைச் சந்திக்காமல், ராஜாஜியைச் சந்தித்து, காமராசர் ஆதரவாளர்களை “சிறு குழு” என்று விமர்சித்தார்.

நேருவிற்கு காமராசரைப் பற்றி தெரிந்திருந்தாலும், 53இல் குலக்கல்வித் திட்டத்திற்கு எழுந்த எதிர்ப்பின் காரணமாக, ராஜாஜி பதவி விலகி காமராசர் முதலமைச்சராகும் தூழல் வந்தபோது, ராஜாஜி பெயரையே நேரு மீண்டும் பரிந்துரைத்தார். தமிழ்நாட்டுத் தலைவர்கள் சென்று நேருவிடம் பேசிய பிறகுதான் நேரு காமராசரை ஏற்றுக் கொண்டார்.

தேசியத் தலைவர்களான காந்தியும் நேருவும் காமராசரின் உழைப்பையும் தியாகத்தையும் ஆரம்பத்தில் அங்கீகரிக்கவில்லை. இருப்பினும், காமராசர் தனது தேசிய உணர்வையும் கட்சி மீது கொண்டப் பற்றையும் துளியும் கைவிடவில்லை.

தொண்டனுக்கும் தொண்டனாய், தன்னுடைய தலைவனுக்கும் தலைவனாய், தேசியக் கட்சியில் மாநில உரிமைக்குரலாய், வாழ்ந்து மறைந்த காமராசர் வாழ்ந்த வாழ்வு ஒரு சகாப்தம். ●

“ஹலோ..! ஹலோ..! மாமா, நா முனுசாமி பேசறேன்!
அப்பா தவறிட்டார், தகவல் சொன்னாங்களா..!”

“மாப்பிள, எப்போ..! எப்படி..?”

“கொஞ்ச நாளா உடம்பு சரியில்லாம இருந்தார் காலைல
இறந்துட்டார்..”

“சரி மாப்பிள எல்லாருக்கும் வருவது தான்; நாங்க வறோம்
ஆக வேண்டியது கவனிங்க..”

“சந்துரு பொட்டி செய்ய சொல்லிட்டியா..!
சொல்லிட்டேன்னா..!”

“குழி வெட்ட ஆள் அனுப்பிட்டியா..! வெங்கடேஷு மாமா
போய் இருக்காருன்னா..!”

“அண்ணா மோளத்துக்கு சொல்லனுமாண்ணா..!”

“இல்ல வேண்டாம் அவர்களை ஒரு வட்டத்துக்குள்
அடைக்க வேண்டாம் ஒரு பகுத்தறிவுவாதியா நாம அத
செய்யக் கூடாது..!”

“இல்லண்ணா போன வாரம் செல்வம் அப்பா
இறந்த அப்போ மேல்சாதிக்காரன் ஊருக்குள் பறையன்
வரக்கூடாதுன்னு சொல்லி அவங்க வைக்கல அதனால்
த்தா கேட்டேன்..!”

“அப்படியா, சரி, நீ ஒன்னு பண்ணு நம்ம வண்டிக்கு
சொல்லி நீயும் கூட போ போய் அவங்களை கூட்டிட்டு வா!”

“இப்போ கொள்கைன்னு சொன்னிங்க ண்ணா..!”

“எப்போ, இந்த சமூகம் அவனை அவன் செய்யும்
தொழிலை வைத்து பிரிக்கிறதோ; அப்போ நாம அந்த
தொழிலை வைத்து அவர்களை இணைக்க வேண்டும்! நாம
அவரோட தொழிலை அவமதிக்கல அவர்களோட உரிமைய
மீட்டு எடுக்கணும் நீ போய் கூட்டிட்டு வா பாத்துக்கலாம்..!”

“அண்ணா, மாமலாபுரத்துல ஒரு சாவு உங்கள் கூட்டிட்டு
வர சொன்னாங்க..!”

“எங்க சாமி! போன வாரம் எல்லாம் பிரச்சன பண்ணாங்க
நாங்க எங்க வரது, நாங்களே கிழிஞ்ச பறைய வச்சி
அடிச்சிட்டு இருக்கோம்! ஏதாவது பிரச்சன வந்தா என்ன
பண்ணு சாமி! ஊருக்குல்லையே விட மாட்டனு இருக்காங்க,
அங்க எப்படி வந்து வாசிக்கிறது..!”

“முனுசாமி அண்ணா த்தா கூட்டிட்டு வர சொன்னாரு..!
நா அவருக்கே போன் போட்டு குடுக்குறேன் நீங்களே
பேசிக்கோங்க..”

“அண்ணா, அவரு வர தயங்கறாரு! பிரச்சன வருமோன்னு
பயப்படறாரு..! நீங்களே பேசங்க..!”

“சரி குடு!”

“ஹலோ சாமி! நா முருகன் பேசறேன் சாமி!”

“முருகா, நீ ஒண்ணும் பயப்படாத நா பாத்துக்குறேன் நீ
தம்பிகூட கிளம்பி வா உங்க பசங்கள கூட்டிட்டு! இவ்வளோ
பிரச்சனையை பார்த்தும் கூப்பிடுறோம்னா! உங்களுக்கான
உரிமைய வாங்குறதுக்கு த்தா..! அத புரிஞ்சி நடந்துக்கோ..!”

“சரிங்க சாமி! நீங்க சொன்னா சரியா தா இருக்கும்!”

“ஹலோ..! அண்ணா நாங்க கிளம்பி வந்துட்டோம் ஊர்
எல்லை இருக்கோம்! இங்க நாலு பேரு இருக்காங்க விட
மாட்டங்கிறாங்க.. ஆமா ணா யாருன்னு பேரு தெரியல
ஆனா நம்ம ஊருக்காரங்க த்தா..!”

“அங்கையே இருங்க நாங்க வராங்க..! இல்ல வேணாம்
அவங்க போய்ட்டாங்க..”

“முருகா நீங்க அடிக்க ஆரம்பிங்க..!”

கரியா..! வெள்ளையா..! பச்சையப்பா எல்லாம் வாங்க
டா..! பறைய காச்சுவோம்..!

“முருகா எப்போவும் வர சத்தத்தோட அதிகமா
இருக்கணும்; உங்களோட உரிமைய மீட்டு கொடுக்குற
சத்தமா இருக்கணும்..!”

“விஜி சத்தம் எல்லாருக்கும் கேக்குற மாரி மைக் கொண்டு
வைடா பக்கமா;”

“சரி மாமா..!”

“இந்தா பாரு முனுசாமி நீங்க பண்ணுது கொஞ்சம்கூட
சரியல்ல பாத்துக்கோங்க அவங்க தாழ்ந்த சாதி; நம்மள
விட கீழ் பொறந்தவங்கனு த்தா ஒதுக்கி வச்சி இருக்காங்க;
ஊருல யாருமே வைக்காதபோது நீங்க மட்டும் வைக்கறது
சரியல்ல முனுசாமி.”

பறை

“மாமா நாங்க ஊர மதிக்கிறோம்! உங்கள மதிக்கிறோம்! மனிதத்த மதிக்கிறோம்! அதுல எங்களுக்கு எந்த மாற்றுக்கருத்தும் இல்ல சரியா; ஒண்ண நல்லா புரிஞ்சிக்கோங்க; நமக்குக் கீழ இருக்கறவ தாழ்ந்த சாதி சாதின்னு இன்னும் எத்தனை காலத்துக்கு சொல்லிட்டு இருக்கப் போறீங்க..! இப்படிச் சொல்ல உங்களுக்கு மேல ஒருத்தன் இருக்கான் என்பதனை எப்போ உணரப் போறீங்க..! அவங்களோட பார்வையில் நாமலா சூத்திரர்கள் தேவியா மகன் என்பதனை எப்போ உணரப் போறீங்க..!”

“இந்தா பாரு முனுசாமி ஊரு சனத்தோடு ஒட்டி வாழனும் அப்போ த்தா செத்தா அங்காளி பங்காளி ன்னு நாலு பேரு வந்து தூக்குவாங்க, இப்போ அவங்கள அனுப்ப முடியுமா முடியாதா..!”

“முடியாது மாமா..!”

“இன்னொரு முறை நொட்டுன்னு கேட்டுச்சின்னா நாங்க இந்த சாவுல இருக்க மாட்டோம்!”

“சரி மாமா, நீங்க கிளம்புங்க இப்படி ஒரு சொந்தம் எங்களுக்கு அவசியம் இல்ல; எங்க அப்பன எப்படி எங்களுக்கு அடக்கம் பண்ணனும்னு எங்களுக்குத் தெரியும்..”

“கடவுள் நம்பிக்கை இல்லாத பசங்களுக்கே இவ்வளோ ரோசம் இருக்குன்னா நமக்கு எவ்வளோ ரோசம் இருக்கு; இவனுங்க ஓட்டும் வேளாம் ஓரவும் வேளாம் சின்னப்பாட்டி பசங்க பெரிய பாட்டி பசங்க எவனும் கலந்துக்காதிங்க கிளம்புங்கடா... வேணும்னா நாம தனியா காரியம் செஞ்சிக்கலாம்..”

“என்ன தோழர் உறவுகளை பகைச்சிட்டிங்க..! கொஞ்சம் பொறுமையா இருந்திருக்கலாம்..!”

“இல்ல மணி நாம மனித உரிமைக்காகப் போராடுறவங்க; எப்போதும் கொள்கையில் சமரசம் இருக்கக் கூடாது..! நாமளே முன்னோடியா இல்லனா நம்ம இவ்வளோ நாள் இயக்கத்துல பயணிச்சி என்ன பிரயோசனம் இருக்கப் போது..! எப்போ ‘பறையனுக்காக சொந்தத்த பகச்சிக்கிறியோ அப்போவே எங்க பார்வையில் நீ செத்துட்ட - உனக்கும் சேர்த்தே காரியம் செஞ்சிக்கிறோம்னு உறவுகள் சொல்லுச்சோ அப்போவே நாம நம்ம கொள்கையில் உறுதியா இருக்கோம்னு அர்த்தம்; அதை தொடரணுமில்ல..!”

“ஆமா தோழர், கருப்புசட்டை போட்டுட்டு சத்துதுங்க; பறையர் ஊட்டுல கைய நனைக்குதுங்க இதுங்கலா எங்க உருப்படப் போகுதுங்கனு சொன்ன சனங்க தான நம்ம மக்கள் இதுல ஆச்சரிய பட என்ன இருக்கு தோழர் நாம தா அவங்கள புரிய வைக்கனும் முயற்சிப்போம்..!”

“சரி தோழர் அண்ணனுக்காக த்தா அவங்க முறைப்படி அடக்கம் செய்ய அனுமதித்தோம் இப்போ அதபத்தி கவல படவேண்டாம் இயக்க முறைப்படி அடக்கம் செஞ்சிடலாம். தோழர்களை முன்னெடுக்க சொல்லுங்க..”

“சரி தோழர் அப்படியே ஆகட்டும்..!”

“முருகா நீங்க பறைய அடிங்க இருக்கவங்க இருக்கட்டும்; விரும்பாதவங்க கிளம்பட்டும்..!”

“அய்யா சாமி எங்களுக்காக நீங்க ஏன் சாமி உங்க சொந்த பந்தங்கள இழக்கிறீங்க..!”

“அப்படி லா ஒண்ணுமில்ல நீங்க அடிங்க..!”

(பறைய இசை ஒலிக்க அங்க அங்க பிரிஞ்சி கடந்த மக்கள் ஒரே இடத்துல சேரத் துவங்க... பறைய இசை கருவிகளை நெருப்பில் பதமாக மெருகேற்ற மெருகேற்ற முருகன் சாவுக்கு

வந்தவர்களிடம் கையை நீட்ட)

“டேய் பற பசங்களா..! நீங்க வேணாமனுத்தா டா உங்கள ஊருக்குல்ல நல்லது கெட்டதுக்கு கூப்பிடாம இருந்தும்; இந்த கருப்பு சட்டக்காரங்க கூப்பிட்டானுங்கனு வந்துட்டு எங்ககிட்டையே காசு கேக்குறீங்களா..!”

“எங்கள பொறப்ப வச்சி பிரிச்சது மட்டும் இல்லாம..! சேரிக்காரங்கனு ஒரு முத்திரையும் குத்திட்டு வச்சது மட்டுமில்லாமல் வருச கணக்கா இதே தொழில செய்ய வச்சிட்டு இப்போ அனுமதிக்க மாட்டனு சொன்னா என்ன சாமி அர்த்தம்...!”

“ஆமா, டா காதல் மயிறுனு எங்க வீட்டு பொண்ணுங்கள் கூட்டிட்டு ஓடிப்போயிருவாங்க உங்க வீட்டு பசங்க..! நாங்க பாத்துட்டு சம்மா இருக்கனுமா..! எங்க சாதி பெருமைய கெடுக்குற உங்கள எதுக்குடா ஊருக்குல்ல உடனும்..!”

“அய்யோ! சாமி “

“முருகா என்னடா சத்தம்..!”

“ஒண்ணும் இல்ல சாமி..!”

“முருகா அவங்களா பணம் கொடுத்தா மட்டும் வாங்கனும்; நீங்களா கேக்க கூடாது..! இங்கஉங்கள கூப்பிட்டது எதுக்காகனு புரியும்னு நினைக்கிறேன்.”

“சரி சாமி நீங்க சொன்னா சரியாத்தா இருக்கும்..!”

“முருகா முதல்ல சாமி மயிறு மண்ணாங்கட்டினு கூப்பிடறத நிறுத்து; தோழர்னு கூப்பிடு இல்லன்னா அண்ணானு கூப்பிடு மரியாதை தரேன்னு உங்கள நீங்க தாழ்த்திக்கொள்வத நிறுத்துங்க முதல்ல..!”

“முனுசாமி அண்ணா தோழர்கள்லா வந்துட்டாங்க அப்பாவ அடக்கம் செஞ்சிடலாமா..!”

“சரி ஏற்பாடு பண்ணுங்க தோழர்லா வரச் சொல்லுங்க..!”

“வீர வணக்கம்..! வீர வணக்கம்..!”

உழைப்பாளி நஞ்சப்பனுக்கு வீரவணக்கம்..!

வீர வணக்கம்..! வீர வணக்கம்..!

உழைப்பாளி நஞ்சப்பனுக்கு வீரவணக்கம்..!

கொள்கை கண்மணிகளை தந்திட்ட

உழைப்பாளி நஞ்சப்பனுக்கு வீரவணக்கம்..!

வீர வணக்கம்..! வீர வணக்கம்..!

வீர வணக்கம் செலுத்துகின்றோம்..!”

என்ற முழக்கமும் பறைய இசை முழக்கமும் விண்ணை எட்ட மக்கள் கூட்டத்திற்கு புதிய முறையாக இருந்தது..! சாங்கிய சம்பிரதாயம் இல்லாமல் அடக்கமா..! என்ற வியப்பில் மக்கள் பார்க்க தோழர்களே நஞ்சப்பன் அவர்களை அடக்கம் செய்தனர்...

முனுசாமி பொதுமக்கள் மத்தியில் நாங்கள் பறையை இசைக் கருவியாக மட்டுமே பார்க்கிறோம்..! அதனை வாசிப்பவர்களை இசைக் கலைஞர்களாக மட்டுமே பார்க்கிறோம்..! பொதுவாக கொள்கை ரீதியாக இறப்பு நிகழ்ச்சியில் இவர்கள் பறைய வாசிப்பதை ஏற்பதில்லை; மாறாக அவர்களை நீங்கள் அவர்கள் செய்யும் தொழிலை வைத்துப் பிரிக்க ஒதுக்க நினைப்பதாலே எதிர்வினையாக ஊரை எதிர்த்தோம்..! உறவை எதிர்த்தோம்..! ஊரை விட உறவை விட மனித உணர்வே முக்கியம்..! - என்று தன்னுடைய தந்தையின் இரங்கல் உரையை முடித்தார் முனுசாமி.

(விரைவில் வெளிவர இருக்கும் “தினக்கூலி” புத்தகத்தில் இருந்து)

அறமுள்ள அறநிலையத்துறை!

கொள்ளையை தடுத்த நீதிக்கட்சி

இந்து சமய அறநிலையத்துறையே! அறமில்லாத அறநிலையத்துறையே! ஆலயத்தை விட்டு வெளியேறு! என்ற வசனங்களும் திராவிட ஆட்சியால்தான் கோவில் சொத்துக்கள் கொள்ளை போகின்றன என இமாலய பொய்களை இழவு வீட்டின் ஒப்பாரிபோல பார்ப்பனியத்தின் குரலாக பல்வேறு இந்துத்துவ அமைப்புகள் முழங்கி வருகின்றன. இப்படிப்பட்ட இமாலய பொய்களும் போலி ஒப்பாரியும் பொது வெளியில் சில குழப்பத்தை ஏற்படுத்துகின்ற வேளையில் அதனை தெளிவுப்படுத்தி, போலி முகத்திரையை கிழித்தெறியும் பொறுப்பு நம் இதழுக்கு உண்டு காரணமென்னவெனில், கொள்ளையை தடுத்து கோவிலை சமத்துவ தளமாக்கிய நீதிக்கட்சியின் வரலாற்றுக்கு உரிமைக் கொண்டவர்கள் நாம்.

சங்க பரிவாரங்களும், பிஜேபியும் தொடங்கப்பட்ட காலம் முதல் அவர்களுடைய ஒவ்வொரு மாநாட்டு தீர்மானமும் ஆலயங்களை அரசிடம் இருந்து பறித்து

மீண்டும் கொள்ளையடிக்கும் செயல்திட்டத்துடனேயே முடிவடைந்து வந்துள்ளது. பக்தியின் காரணமாக மக்களும் அரசர்களும் நன்கொடையாக அளித்த பல்லாயிரம் கோடிக்கணக்கான கோவிலின் அசையும் மற்றும் அசையா சொத்துகளைக் கேள்விக் கேட்க ஆளின்றி காலம் காலமாக கொள்ளையடித்து கொழுத்த ஆரிய கூட்டமும், அந்த கொள்ளையில் பங்கு வாங்கி கொழுத்த தர்மகர்த்தா கூட்டமும் தங்கள் கொள்ளையை தொடர பெரும் தடையாக ஆட்சிக்கு வந்தவர்தான் நீதிக்கட்சியின் முதல்வரான பனகல்அரசர் ராமராயநிங்கர். உயர் சாதியினர், பார்ப்பனர்கள், இவர்களுக்கு ஆதரவான காங்கிரசார் என எல்லோருடைய எதிர்ப்பையும் மீறி 1922ஆம் ஆண்டு 'இந்து பரிபாலன சட்டம்' கொண்டு வந்தார் பனகல்அரசர். 1925ஆம் ஆண்டு இந்து பரிபாலன சட்டத்தில் 500 திருத்தங்களை முன்மொழிந்து எப்படியேனும் கொள்ளையை தடுக்கும் சட்டத்தை முடங்க செய்துவிட வேண்டுமென தீர்த்துடன் செயலாற்றிய சத்தியமூர்த்தி அவர்கள் கடைசியாக திருப்பதி கோவிலை மட்டுமாவது

நாங்களே நிர்வகிக்க அனுமதிக்க வேண்டுமென்ற கோரிக்கையை முன் வைத்து, அறநிலையத் துறையின் ஆதி சட்டத்தை ஒழித்துக்கட்ட படாதபாடுபட்டார் என்பது வரலாறு. இறுதியாக எவ்வித தடை முயற்சியும் எடுபடாமல் 1927ஆம் ஆண்டு இந்து சமயஅறநிலைய வாரியம் உருவாக்கப்பட்டு, கொள்ளையடிக்கப்பட்ட கோவில் சொத்துக்களை மீட்கும் நடவடிக்கையும், கணக்கு வழக்கற்ற சொத்துக்களை ஆவணப்படுத்தி அரசு பதிவேட்டில் பதிந்து பக்தர்களின் எண்ணத்திற்கேற்ப கோவிலின் நிர்வாகத்தை அரசு கட்டுப்பாட்டில் கொண்டுவந்து, கொள்ளை கூட்டத்திற்கு முட்டுக்கட்டை போட்ட முதல் ஆட்சியாக நீதிக்கட்சியின் ஆட்சி விளங்கியது.

சமூக நீதியும் அறநிலையத்துறையும்

சமூக நீதிக் கொள்கையில் தந்தை பெரியாரின் வழி ஆட்சி புரிந்த காமராசர் அவர்கள் 1954ஆம் ஆண்டு அறநிலையத் துறையில் இருந்த சில தளர்வுகளையும் இறுக்கமாக்கி மேலும் சிறப்பு செய்தார். ஒடுக்கப்பட்ட மக்கள் ஆலய நுழைவுக்காக போராட்டங்களை நிகழ்த்தி வந்த சூழலில் ஒடுக்கப்பட்ட சமூகத்தில் பிறந்து பறையர் மகாஜன சபா தொடங்கி, அதனை திராவிட மகாஜன சபா என மாற்றி திராவிட இயக்கம் கண்ட முன்னோடியான திவான் பகதூர். தாத்தா ரெட்டை மலை சீனிவாசனின் பெயரன் பரமேஸ்வரனை அறநிலையத்துறைக்கு அமைச்சராக்கி வரலாற்று சாதனை செய்தார்.

தொட்டால் தீட்டு, பார்த்தால் தீட்டு என பேதங்களின் பிறப்பிடமாக திகழ்ந்த கோவிலுக்கு தாழ்த்தப்பட்டச் சமூகத்தைச் சேர்ந்த பரமேஸ்வரனை அமைச்சராக்கி அழகுபார்க்க காரணமாக இருந்தது சமூக நீதி அடிப்படையில் தோற்றுவிக்கப்பட்ட அறநிலையத்துறையே!

ஆண்டின் முக்கியமான தினங்களான சுதந்திர தினம், அண்ணா நினைவு தினம் போன்ற நாட்களில் ஒரே நேரத்தில் அனைத்து மக்களும் சிறப்பு வழிபாடு செய்ய வழிவகை செய்ததும், அனைத்து மக்களுக்கும் சாதி பேத, வர்க்க பாசுபாடுகளின்றி பொதுவிருந்து கோவிலுக்குள் நடை பெறுவதும் என சமூகநீதிக் கொள்கையை கொண்டிருக்கும் காரணத்தினாலேயே தான் அறநிலையத்துறை இந்தளவுக்கு வெறுக்கப்படுகிறது

அபகரிக்க துடிக்கும் அவாள்

கோவில் சொத்துக்களை காக்க, அறநிலையத் துறை வசமிருக்கும் நிர்வாகத்தை எங்களிடமே ஒப்படைப்புகள் என கேட்கும் கொள்ளையர்களிடமிருந்து தான் 2011ஆம் ஆண்டு முதல் 2015ஆம் ஆண்டு வரை 1683 ஏக்கர் பரப்புள்ள 2,000 கோடி மதிப்புள்ள சொத்துக்கள் அறநிலையத்துறையால் மீட்கப்பட்டுள்ளன.

ஒட்டு மொத்தமாக 4.78 லட்சம் ஏக்கர் நிலங்களை கணக்கு வழக்குடன் கவனமாக கையாலும் அரசு நிர்வாகத் துறைகளுள் ஒன்றான இந்து சமய அறநிலையத்துறையிடமிருந்து எப்படியேனும் பறித்துக் கொள்ள வேண்டுமென்ற எண்ணமே இவர்களுக்கு மிகையாக இருக்கிறதே தவிர மற்றபடி நல்லெண்ண அக்கறையெல்லாம் ஏதும் இல்லை. 1983ஆம் ஆண்டு

“சிலை கடத்தல் பிரிவு” தொடங்கப்படும் முன்பு வரை ஏராளமான கோவிலின் விலை மதிப்பு மிக்க சிலைகளை பக்தர்களின் கண்களை மறைத்து வெளிநாடுகளுக்கு விற்ற பெரும்பாலானவர்களெல்லாம் யாரென்றால், கோவில் சொத்துக்களை எங்களிடமே ஒப்படையுங்கள் என கேட்கும் போலி பக்திமான்கள் தான்.

கோவில் எங்களுடையது அதன் நிர்வாகம் எங்கள் பொறுப்பிலே இருக்க வேண்டுமென அவாளெல்லாம் போராடி வாங்கித் தந்த சிதம்பரம் தில்லை கோவிலின் உள்ளே ஒவ்வொரு மூலையிலும் கல்லாபெட்டி திறக்காத குறையாக அர்ச்சனைக்கு 200 ரூபாய், சிறப்பு அர்ச்சனைக்கு 500, 1000, ரூபாய் என வெறுமனே வெள்ளை காசுத்தில் எழுதிக் கொடுத்து கட்டண கொள்ளை நடத்தி வருகிறார்கள்.

இது போன்ற கொள்ளைகளை எல்லா கோவில்களிலும் நிகழ்த்தவே அவாளெல்லாம் துடியாய்த் துடிக்கிறார்கள்.

அனைவரும் ஏற்கும் அறநிலையத்துறை

கோவிலின் வருவாயை அரசு வேறு பல திட்டங்களுக்கு செலவு செய்கிறது என்ற ஆதாரமற்ற பொய்களை இந்துத்துவவாதிகள் கோவில் நிர்வாகத்தை அபகரிக்கும் உள் நோக்கத்துடன் தவறான பிரச்சாரங்களைச் செய்கிறார்கள்.

வருவாய் அதிகமுள்ள கோவிலின் வருவாயிலிருந்து அறவே வருவாய் அற்ற கோவிலுக்கும், கிராம கோவிலுக்கும் ஒருகால பூசைக்காக குறிப்பிட்ட தொகை செலவிடப்படுகிறது.

கோவிலின் வருவாயிலிருந்து வதலிக்கப்படும் 14% வரியிலிருந்தே அறநிலையத்துறை ஊழியர்களான ஆணையர் முதல் செயல் அலுவலர் வரை எல்லோருக்கும் ஊதியம் வழங்கப்படுகிறது.

பழனியாண்டவர் கல்லூரி, பூம்புகார் கல்லூரி, பராசக்தி கல்லூரி என 5 கல்லூரி உள்ளிட்ட 51 கல்வி நிறுவனங்கள் ஆலய சொத்துக்கள் மற்றும் நன்கொடை மூலமான வருவாயிலிருந்து முறையாக தணிக்கை கணக்குடன் செலவிடப்படுகிறது.

முதியோர் இல்லம், மனநல காப்பகம், மருத்துவமனை உள்ளிட்ட 44 நிறுவனங்களையும் அறநிலையத் துறை பொது நோக்கத்துடன் பக்தர்களின் எண்ணத்திற்கு ஏற்றாற் போலவே செலவு செய்துவருகிறது.

இது தவிர கிராம கோவில் பூசாரிகளுக்கு ஊதியம் ஒய்வூதியம் என்பன போன்ற பல்வேறு சிறப்பம்சங்களை கொண்டதும் மக்களின் சமூக நீதிக்காகச் செயல்படும் அறமுள்ள அறநிலையத் துறையை ஒருபோதும் அழித்துவிடமுடியாது.

அறமுள்ள அறநிலையத்துறையை உருவாக்கி சமூக நீதியை நிலைநிறுத்திவருவது திராவிட இயக்கங்களின் வரலாற்றுச் சாதனையாகும்.

வாழ்க பெரியார்! வளர்க பகுத்தறிவு!

தானத்தில் சிறந்தது

ஹிதேந்திரன்

இருதயங்களும், 20,000 தானமாகக் கொடுக்கப்பட்ட நுரையீரல்களும் தேவைப்படுகின்றது. 2,20,000 பேருக்கு தானமாகக் கொடுக்கப்பட்ட சிறுநீரகங்கள் தேவைப்படும் இடத்தில், பற்றாக்குறையினால், வெறும் 12,000 சிறுநீரக மாற்று அறுவை சிகிச்சைகளே நடக்கின்றது. ஒவ்வொரு வருடமும் இறுதிக் கட்டத்தினை அடைந்த கல்லீரல் நோய்களினால் நோயாளிகள் இறந்துக்கொண்டிருக்க, வெறும் 2000 கல்லீரல் மாற்று அறுவைசிகிச்சைகளே நடக்கின்றது. இதற்கெல்லாம் முக்கிய காரணமாய் சொல்லப்படுவது, இந்தியாவில் உறுப்பு தானம் என்பது அரிதிலும் அரிதாய் நடப்பதினால் தான்.

இந்தியாவில் உறுப்பு தானம் என்பது எத்தனை அரிது என்றால், ஒரு கோடி பேருக்கு வெறும் 8 பேரே உறுப்பு தானம் செய்கிறார்கள். அதே ஸ்பெயின் நாட்டில், ஒரு கோடி பேருக்கு, 360 அறுபது பேர். இதற்கு காரணம், ஸ்பெயின் Opt-Out என்ற உறுப்பு தானம் என்ற கொள்கையினை செயல்படுத்துகின்றது. அதன் படி, ஒருவர் தான் உறுப்பு தானம் செய்ய விரும்பவில்லை என்று பதிவு செய்து கொள்ளவில்லை என்றால், அவர் உறுப்பு தானம் செய்வதற்கு எந்த எதிர்ப்பும் தெரிவிக்கவில்லை ஆகவே அது சம்மதத்திற்கான அறிகுறி என்று கொள்ளப்படும். இந்த கொள்கை எத்தனை சிறப்பானது என்றால், உலகம் முழுவதும் உள்ள பல நாடுகள் இந்த கொள்கையினை பின்பற்றலாமா என்று யோசிக்கும் அளவிற்கு, காரணம் தானமாக அளிக்கப்பட உறுப்புகளின் பற்றாக்குறையினால், உலகம் முழுவதும் அத்தனைப் பேர் இறந்து கொண்டிருக்கிறார்கள், அல்லது உறுப்பு வேண்டி பெரும் வலியோடு தங்களது இறப்பினை எதிர்நோக்கிக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

இந்திய அளவில், மருத்துவ கொள்கைகளை வடிவமைப்பதில், செயல்படுத்துவதில் முன்னோடி மாநிலமாக இருப்பது தமிழகம். அதன் வழி, செப்டம்பர் 16, 2008இல் தமிழக அரசே ஏற்று நடத்தும் உடலுறுப்பு தான செயல்முறைத்திட்டம் (Tamil Nadu Cadaver Transplant Programme) தொடங்கப்பட்டது. இந்த முற்போக்கான திட்டத்தினை உலக சுகாதார மையமே அன்று பாராட்டியது. 2014இல் உறுப்பு மாற்று சிகிச்சை மற்றும் தானங்களை மேற்பார்வை செய்யும் ஆணையமான Transplant Authority of Tamil Nadu (TRANSTAN) இற்கு தமிழக அரசு முழுமையான சுயாட்சி அதிகாரத்தினை அளித்தது. 2017இல், TRANSTAN, உறுப்பு தானங்களை ஊக்குவிக்கும் வகையில் ஒரு செயலியினை (App) வெளியிட்டது, அதோடு சீரிய முறையினில் இன்று வரை உடலுறுப்பு தானம் குறித்த பதிவேட்டினை நிர்வகித்தும் வருகின்றது (<https://transtan.tn.gov.in/index.php>). இதில் குறிப்பிடவேண்டியது என்னவென்றால்,

செப்டம்பர் 20, 2008. 15 வயதே ஆன ஹிதேந்திரன் ஹெல்மெட் அணிய மறுத்து பைக் ஓட்டப்போய் வீடு திரும்பாத நாள். செல்லும் வழியில் ஏற்பட்ட விபத்தில் சிக்குண்டு, பைக்கில் இருந்து தூக்கியெறியப்பட்டு, நினைவிழந்த ஹிதேந்திரன், பல முயற்சிகளுக்குப் பின்னும் நினைவு திரும்பமுடியாமல், மூளைச்சாவினை அவனது உடல் எதிர்கொண்டது. அவனது பெற்றோரான மருத்துவர் அசோகன் மற்றும் மருத்துவர் புஷ்பாஞ்சலி, இரண்டு நாட்கள் தீவிரமாய் முயன்றபின்னர், தங்களது மகனின் அந்திமம் இது தான் என்று உணர் ஆரம்பித்தனர். சிறு காலதாமதம் கூட இல்லாமல், ஹிதேந்திரனின் உடலில் செயல்பட்டுக்கொண்டிருந்த இருதயம், சிறுநீரகம், விழித்திரை, கல்லீரல் மற்றும் எலும்பு மஜ்ஜையினை தானமாக கொடுத்துவிடலாமென்ற முடிவினை எடுத்தனர். அவனது உறுப்புகளைத் தானமாக அளிக்க, நடந்த அறுவை சிகிச்சையின் வழி பெறப்பட்ட இருதயமானது, சென்னை மாநகர காவல்துறையின் உதவியோடு, வெறும் 11 நிமிடங்களில், மற்றொரு மருத்துவமனைக்கு, இவ்விருதயத்தினை எதிர்நோக்கியிருந்த ஒருவருக்கு பொருத்துவதற்காக விரைந்து எடுத்துச்செல்லப்பட்டது. இந்த நிகழ்வு தான் பின்னர், 'சென்னையில் ஒரு நாள்' என்ற திரைப்படத்தில் சித்தரிக்கப்பட்டது.

அன்றைய மேதகு முதல்வர் கலைஞர் கருணாநிதி அவர்கள், ஹிதேந்திரனின் பெற்றோர்களின் மேன்மையான மனிதாபிமானச் செயலைப் பாராட்டியதோடு மட்டுமல்லாமல், மாநிலத்தில் உறுப்பு தானம் செய்ய முன்வருவோரை ஊக்குவிக்கவும் செய்து அதற்கான உறுதிமொழியினை பெருவாரியான மக்கள் எடுக்கவேண்டும் அன்று கூறினார். ஹிதேந்திரனின் பெற்றோர் எடுத்த இந்த முடிவு, தமிழகத்தில் ஒரு விளைவினை ஏற்படுத்தியது. பின்னாளில் 'Hithendran effect' என்று சொல்லும் அளவிற்கு, உடலுறுப்பு தானம் மற்றும் உடலுறுப்பு மாற்று அறுவை சிகிச்சைக்கான ஆதரவென்பது மக்கள் மத்தியில் பெருவாரியாக ஏற்பட்டதோடு மட்டுமல்லாமல் அரசாங்கமும் இது குறித்து முக்கிய முடிவுகள் எடுப்பது நோக்கிப் பயணிக்க ஆரம்பித்தது.

போர்டிஸ் மெமோரியல் ஆராய்ச்சி நிறுவனத்தின் படி, இந்திய அளவில், ஒவ்வொரு வருடமும் உறுப்பு மாற்று அறுவைசிகிச்சைகளுக்காக சுமார் 50,000 தானமாகக் கொடுக்கப்பட்ட

உறுப்பு தானம் பலசமயம் தனியார் மருத்துவமனைகளில் இருந்து நடைபெறுவது தான். அரசு மற்றும் தனியாரின் கூட்டு நல்ல பலன்களைத் தரும் சில செயல்திட்டங்களில் இதுவும் ஒன்றாகக் கருதப்படுகின்றது.

நம் மாநிலத்தில் செயல்திட்டங்கள் உண்மையிலேயே இந்த நாட்டிற்கான கலங்கரை விளக்கமாக இருக்கின்றது என்ற பெருமிதம் ஒரு புறம் இருந்தாலும் இது காலத்திற்கும் நிலைத்து நிற்க வேண்டுமானால், இம்மாநிலத்தின் மக்களான நாமும் எதிர்காலத்தினை நோக்கிய முற்போக்குடன் செயல்படவேண்டியது அவசியம். இன்றும் பல்லாயிரம் பேர் உறுப்புகள் இல்லாமையால் இறந்து கொண்டு தான் இருக்கிறார்கள். எனவே, உறுப்பு தானம் குறித்து நாம் ஒவ்வொருவரும் சிந்தித்து, அதன் வழி உறுதிமொழியினை ஏற்பு நமது எதிர்கால சந்ததியினருக்கு நாம் கொடுக்கும் கொடையே. அதோடு, ஸ்பெயின் நாட்டில் உள்ள திட்டங்கள் போன்ற முற்போக்கான திட்டங்கள் அறிவிக்கப்பட்டால், அதனை முழுமையாக ஆதரித்து, அத்திட்டத்தின் கூறுகளை நம் நண்பர்களுக்குச் சொல்வதும் அத்தனை அவசியம். காரணம்,

ஒரு அறிவார்ந்த, பொதுநோக்குடனான கூட்டம் ஒரு சமூகத்தில் இயங்கினால் தான் ஜனநாயகம் மக்களுக்கானதாக இருக்கும்.

ஆகவே, உறுப்பு தானம் குறித்து உங்கள் மருத்துவரிடம் அவசியம் கேளுங்கள். நேரம் இருப்பின், உறுப்பு தானம் குறித்த சந்தேகங்களைப் படித்துத் தெரிந்துகொள்ள TRANSTAN இன் இணையதளத்தில் உள்ள விஷயங்களைப் படித்துப்பாருங்கள். ஹிதேந்திரனின் தந்தை அவர்கள் சொன்ன ஒரு வாசகம் இன்னும் என் மனதில் அப்படியே தங்கியிருக்கிறது. மனதிற்கு நெருக்கமான உறவுகளின் இறப்பு மற்றும் அதன் வலியினை தாங்கிக்கொள்ள இருக்கும் ஒரே மருந்து நம் மனதிற்கு நெருக்கமான ஒருவரின் உடல் உறுப்புகளால் இத்தனை பேர் இவ்வுலகில் வாழ்கிறார்களே என்பது தான்.

உலுறுப்பு தானத்தினைப் பற்றி அவசியம் நினைத்துப்பாருங்கள். சுற்றும் பயனுற வாழவேண்டும் என்பது தானே நம் மண்ணில் வாழ்விற்கான இலக்கணம்.

சர்ச்சைக்கு மட்டுமா சமூக ஊடகம்? (சந்தியா, திருச்சி)

இயற்கையோடு பின்னிப் பிணைந்த காலம் மாறி இன்று முகநூல் வாட்சப் போன்ற கருவிகளை பயன்படுத்தாத நபர்களே இல்லை என்ற நிலை உண்டாகி விட்டது. ஒரு மனிதனின் இருப்பை தெரிவிக்கும் கருவியாகவே அவை மாறிவிட்டன. ஆணாதிக்க சமூகம் பெண்களை ஒரு காட்சிப் பொருளாகவே அணுகுகிறது. அப்படியானதொரு ஆண்மை வேரூன்றிய சமூகம் தான் அவர்களால் பல இன்னல்களை சந்திக்கும் பெண்களின் நிலைக்கு காரணம்.

மனித நாகரிகம் தோன்றிய காலத்திலிருந்தே பெண்கள் ஆண்களுக்கு சேவை செய்யும் நிலைப்பாடே தொடர்ந்து வருகிறது. இந்திய மக்கள் சராசரியாக ஒரு நாளைக்கு பதினைந்து மணி நேரம் ஊடகங்களின் தாக்கத்திற்கு உள்ளாவதாக ஆய்வுகள் கூறுகின்றன. சமூக வலைதளங்களை பெண்கள் பயன்படுத்துவதன் நோக்கம் ஆண்களுடன் நட்பு கொள்ள என நினைக்காதீர்கள். பெரும்பாலும் தனது அறிவை விசாலப் படுத்திக் கொள்ளவும் தொழிலை மேம்படுத்தவும் தான் வருகின்றனர். ஒரு ஆணுடன் பெண் சகஜமாக பேசினாலே அதன் காரணம் அவன் மீதான ஈர்ப்பு தான் என்பதல்ல. உடனே அலைபேசி எண் புகைப்படம் மற்றும் இதர விபரங்களைக் கேட்டு தொல்லை தருவது பத்தில் ஒன்பது பேருக்கு இயல்பாக நிகழ்கிறது. இதைப் போன்ற கருவிகளின் மூலம் உலகப்புகழ் அடைந்தவர்களும் உண்டு. அதே சமயம் உயிரைப் பறிகொடுக்க தற்கொலைக்கு துணிந்தவர்களும் உண்டு. தொலைக்காட்சியில் வரும் விளம்பரங்களை எடுத்துக் கொள்வோம். அவர்கள் அனைவரும் கையாளும் உண்மை பெண்கள் அழகாக இருப்பதைத் தவிர அவர்களின் பங்களிப்பு ஏதும் தேவையில்லை என்பதே ஆகும்.

பெண்களின் சுயம் மறுக்கப்பட்டு வரும் இக்காலத்தில் அவர்களுக்கான வெளி சமூக ஊடகங்களில் மிகவும் குறைவாகவே உள்ளது. இந்தியாவில் மட்டுமே முகநூல் பயன்படுத்துவோரின் எண்ணிக்கை பதிமூன்று கோடியை எட்டியுள்ளது. ஆனால் இதில் இருபத்தி நான்கு விழுக்காடு மட்டுமே பெண்கள். ஆண்டு தோறும் இணையத்தைப் பயன்படுத்துவோரின் எண்ணிக்கை இருபது விழுக்காடு அதிகரித்தாலும் பெண்களின் பங்கு மிகவும் சொற்பம். இணையத்தில் பெண்களின் புகைப்படங்களைத் தவறாக பரப்புவோருக்கு ஏழு ஆண்டுகள் வரை சிறை தண்டனை தர வேண்டுமென சட்டம் சொல்கிறது. இது சேலத்தைச் சேர்ந்த மாணவி வினுபிரியாவின் மரணத்திற்கு பிறகு நிகழ்ந்தது. எனினும் இதைப் போன்ற அவலங்கள் தொடர்ந்து அதிகரித்து கொண்டே தான் உள்ளன. வாகனம் ஓட்டும் போது விபத்து நிகழ்கிறது என்பதால் வாகனமே ஓட்டாமல் எவரும் இருப்பதில்லை. அதுபோல படங்களைப் பகிர்ந்தால் தவறாக சித்தரிப்பார்கள் என பயந்து முழுதாக புறக்கணிக்க வேண்டாம். சற்றே குறைத்துக் கொள்ளுங்கள். இன்றைய நவீன தொழில் நுட்பங்களின் மூலம் எல்லா விதமான விபரங்களையும் எளிதில் கண்டுபிடித்து விடலாம். சமூக ஊடகங்களின் மூலம் நமக்கு கிடைக்கும் பயன்கள் ஏராளம். சமூக ஊடகங்களால் மட்டுமே தான் புகைப்படங்கள் எடுக்கப் படுகின்றன என்பதல்ல. நாம் பயன்படுத்திய தொலைபேசிகள் தொலையும் போதோ அல்லது பழுது பார்க்க கொடுக்கும் போதோ கூட இவ்வாறு நிகழலாம். நாளை நம்மில் எவருடைய புகைப்படத்தையோ காண நேரிட்டால் பயப்பட வேண்டாம். தவறான முடிவுகள் எடுப்பதை விடுத்து தக்க நேரத்தில் போராடுங்கள் ஊடகத் துறையில் இன்று பெண்களே விளம்பரப் பொருளாக மாறிவிட்ட நிலை உள்ளது. எனவே உங்களுடைய சுய விபரங்களை பாதுகாத்துக் கொள்ளுங்கள். தவறுகளை எதிர்க்கும் வல்லமையைப் பெறுங்கள். எதிர்த்து குரல் கொடுங்கள். பாரதி சித்தரித்த புதுமைப் பெண்ணாகவும் பெரியார் கூறிய புரட்சி பெண்ணாகவும் வெளி வர வேண்டும்.

கிளம்பிற்றுக் காண் தமிழ்ச்சிங்கக் கூட்டம்

வருகுது பார் வருகுது பார்
கருஞ்சிறுத்தைப் பட்டாளம்
ஓட்டு கேட்கா பட்டாளம்
உரிமை கேட்கும் பட்டாளம்

என்ற எழுச்சிகர முழக்கத்தோடு கொள்கையில் சிறந்த, தத்துவ பேராளன் தந்தை பெரியாரின் பேரன்களும், பேத்திகளும், பகுத்தறிவுப் பகலவனின் தலை மாணாக்கர்கள், 75 ஆண்டு பொதுவாழ்வுக்குச் சொந்தக்காரருமான தமிழர் தலைவர் ஆசிரியர் வீரமணியின் தலைமையில் குடந்தையில் கடந்த 08.07.2018 அன்று கருஞ்சிறுத்தைகளாய் அணிவகுத்து நின்றனர்.

ஏன் குடந்தையில் மாநாடு?

திராவிட மாணவர் கழகத்தின் 75ஆம் ஆண்டு பவள விழா மாநாடு குடந்தையில் நடந்தது. தமிழகத்தின் அத்துணை மாவட்டங்களும் 'பெரியாரால் பண்படுத்தப்பட்ட மண் தான்' பின்பு ஏன் குறிப்பாகக் குடந்தை?

தாய்க்கு முந்தியது பிள்ளை என்பதற்கேற்ப திராவிடர் கழகம் தோன்றுவதற்கு ஒரு வருடம் முன்னரே தோன்றியது தான திராவிட மாணவர் கழகம். 75 ஆண்டுக்கு முன்னால்

1943-ஆம் ஆண்டு குடந்தை மண்ணில் ஆண்கள் அரசு கலைக்கல்லூரியில் 'சிறுத்தை எட்டடி பாய்ந்தால் குட்டி பதினாறு அடி பாயும்' என்பதை நிரூபித்து தோன்றியது தான் திராவிடர் கழகத்தின் மாணவர் அமைப்பான திராவிட மாணவர் கழகம்".

சாதியத்தைச் சாகடிக்கப் பிறந்த திராவிட மாணவர் கழகம்

சமூகநீதி, சமத்துவம், சகோதரத்துவம், சாதி எதிர்ப்பு, சுயமரியாதை உணர்வு, பகுத்தறிவின் பாசறை, இவைதான் இன்றைய திராவிடர் மாணவர் கழகம். அன்றைய தினமும் (1943-இல்) இதே நோக்கத்திற்காக, சாதியத்தைச் சாகடிக்கத் தோன்றியது தான் 'திராவிட மாணவர் கழகம்".

பார்ப்பனர் - பார்ப்பனர் அல்லாதார் பிரச்சனையில், சாதியத்தின் சங்கநாதத்தைச் சாகடித்தது. பார்ப்பனருக்குத் தனியாக வைக்கப்பட்ட தண்ணீர் பாணையை உடைத்தெறிந்து, உடைக்கப்பட்டது பாணை அல்ல, சாதியம் என்பதை வெளிப்படுத்தி உருவானது தான் திராவிட மாணவர் கழகம். இதற்கு வித்திட்ட சீறிய சுயமரியாதை சுடரொளிதான் 'செ.தவமணிராசன், கவிஞர் எஸ். கருணாநந்தம், குடந்தை செங்குட்டுவன் (பூண்டி

2000 மாணவர்கள்,

4000 கருஞ்சட்டைகள்,

1000 பொது மக்கள் என்று

முழுக்க முழுக்க அய்யா

பெரியாரின் பணிமுடிக்க

ஆசிரியரின் தலைமையில்

அணிவகுத்து, 19 வரலாற்றுச்

சிறப்பு மிக்கத் தீர்மானங்களை

வழிமொழிந்தனர்.

பவள விழா மாநாடு துலை 8 அன்று தொடங்கியது. காலையில் பகுத்தறிவு இசை நிகழ்ச்சி, கருத்தின் ஊற்றாக கருத்தரங்கம், கவியரங்கம், புத்தகக் கண்காட்சி நடைபெற்றது.

“ஆசிரியர் பேசுகிறார் என்றால் ஆதாரங்கள் பேசுகிறது என்று அர்த்தம்”

என்பதை மெய்ப்பிக்கும் வண்ணம் குழுமியிருந்த கருப்புச்சட்டைத் தோழர்கள், மாணவர் படைகளுக்கு, ஆசிரியர் அய்யா வீரமணி கருத்துரை வழங்கினார். காலை நிகழ்ச்சிகள் முடிந்த தருணத்தில் மாலை நிகழ்விற்கு வந்திருந்த அனைத்து மாணவர்களும் ஆயத்தமாகினர்.

பெரியாரை சுவாசிப்போம்! பெரியாரால் பெருவாழ்வு பெறுவோம்!

பெரியாரை சுவாசிப்போம் என்ற சீருடையை அணிந்து, போர்ப்படை தளபதிகள் போல் 2000-க்கும் மேற்பட்ட மாணவர்கள் (கொள்கை உணர்ந்த மாணவர்கள்) அணிவகுத்து நின்றனர்.

‘பணத்திற்காக கூடிய கூட்டம் அல்ல, பகுத்தறிவிற்காகக் கூடிய கூட்டம், சுயலாபத்திற்கு கூடிய கூட்டம் அல்ல, சுயமரியாதைக்காகக் கூடிய கூட்டம், என்பதை உறுதிபடுத்தி நின்றனர். படைவீரர்கள் மத்தியில் படைத்தளபதி நடந்து வருவது போல் மாணவர்கள் நடுவே 85 வயதிலும், வீறுநடை போட்டு தந்தை பெரியாரின் தத்துவ வாரிசு ‘வீரமணியார்’ நடந்து வந்தார்.

ஆரியத்தின் குலை நடுங்கியது

பத்து உறுதிமொழிகளை தமிழர் தலைவர் கூற அதை அப்படியே வழிமொழிந்து கருஞ்சிறுத்தைகள் உறுதிமொழி ஏற்றனர்.

‘நன்றி என்பது பெற்றவர் காட்டக்கூடியதே தவிர, கொடுத்தவர் எதிர்பார்க்கக் கூடியது அல்ல’ என்ற பெரியாரின் வரிகளை மெய்ப்பிக்க, சமூகநீதி காவலர், இந்தியாவிலேயே 69 சதவீதம் இடஒதுக்கீடு பெற்ற ஒரே மாநிலம் தமிழகம் என்ற பெருமிதத்துக்குச் சொந்தக்காரர். நீட்டை ஒழிக்க தினமும் களம் காணும் தலைவர், பார்ப்பனர்களால் பழனியில் பாடைகட்டி தூக்கப்பட்டபோது ‘ஒரு சூத்திரனை பார்ப்பனர்கள் பாடைகட்டி தூக்குகிறார்கள் என்றால் அது நம்முடைய வெற்றி’ என்ற கொள்கையாளர் தமிழர் தலைவர் வீரமணி அவர்களைத் திராவிடர் கழகத் திராவிட மாணவர் கழகத் தோழர்கள் சாரட் வண்டியில் ஊர்வலமாக மாநாட்டு மேடைக்கு அழைத்து வந்தனர்.

2000 மாணவர்கள், 4000 கருஞ்சட்டைகள், 1000 பொது மக்கள் என்று முழுக்க முழுக்க அய்யா பெரியாரின் பணிமுடிக்க ஆசிரியரின் தலைமையில் அணிவகுத்து, 19 வரலாற்றுச் சிறப்பு மிக்கத் தீர்மானங்களை வழிமொழிந்தனர். ‘பார்ப்பனர் கோட்டையாம் குடந்தை பகுத்தறிவின் பாசறையாய் மாறியது’

B.J.P, RSS, மதவாத, சாதிய சக்திகள் குலை நடுங்கியது.●

இரா.கோபால்சாமி), கோ. இலட்சுமணன், இன்னும் பலர்.

பவள விழா மாநாட்டிற்கு முந்தைய ஆயத்த பணிகள்

ஏறத்தாழ 25 ஆண்டு காலமாக திட்டமிட்டு சரியான நாளில், சரியான இடத்தில், சிறிய தீர்மானங்களோடு மாநாடு நடந்தேறியது. பொதுவாக திராவிடர் கழகத்தில் வருடத்திற்கு பல மாநாடுகள், பல மாவட்டங்களில் நடக்கும் (நடந்து கொண்டே இருக்கிறது) இருந்த போதிலும், மாநில மாணவர் கழக பவள விழா மாநாடு தனிச் சிறப்பாக அமைந்ததற்கு முதன்மைக் காரணம், அங்கே குழுமியிருந்த பெரியாரின் சேனைகளே!

கிராமம் கிராமமாக, ஊர் ஊராக கல்லூரிகள், பள்ளிகள் என்று பல குழுக்களாகத் திராவிடர் கழக, திராவிடர் மாணவர் கழகத் தோழர்கள் கொள்கை விளக்கப் பிரச்சாரம் செய்து, தமிழர் தலைவர் ஆசிரியரின் ஈடற்ற உழைப்பினை எடுத்துக்கூறி மாணவர் படையை குடந்தையை நோக்கி அழைத்துவரத் திட்டமிட்டார்கள்.

பேருந்து பிரச்சாரம் செய்த மாணவர்களின் முதன்மை நோக்கம், பணம் வாங்குவது அல்ல. மாறாக பகுத்தறிவுப் பகலவன் பெரியாரின் கொள்கையும், நீட் என்ற நவீன சீட்டின் ஆபத்தை விளக்கவும், ஆசிரியரின் சமூகநீதிப் பணிகளை விளக்கவும், வாய்ப்பைப் பயன்படுத்திக் கொண்டார்கள்.

‘இனமானம் காப்பவர்களுக்கு தன்மானம் பெரிதல்ல’ என்ற லட்சிய பாதையை வாழ்வியலில் செய்முறை விளக்க பயிற்சி எடுத்தனர். நீட் எதிர்ப்பு, குலக்கல்வித் திட்ட எதிர்ப்பு, இந்தி சமஸ்கிருத மொழி திணிப்பு எதிர்ப்பு, இடஒதுக்கீடு பாதுகாப்பு, வேலைவாய்ப்பு போன்ற சமூகநீதி பிரச்சனைகளை முதலில் அவர்கள் உள்வாங்கி அதை மக்களிடத்தில் மாணவரிடத்தில் கொண்டுபோய் சேர்த்தனர்.

அரிமாக்களால் அலங்கரிக்கப்பட்ட குடந்தை மாநாடு

கருப்பு சட்டைகள் மட்டுமல்ல தமிழகமே எதிர்ப்பு இருந்த திராவிட மாணவர் கழக 75-ஆம் ஆண்டு

தமிழர்தான் ஆளவேண்டும் என்பது தவறா?

? 50 ஆண்டுகளாக தமிழ்நாட்டை பிற மொழியாளர்கள் ஆளுகிறார்கள், தமிழர்கள் ஆளவில்லை, இதற்கு திராவிட இயக்கம் தான் காரணம் என்று ஒரு குற்றச்சாட்டு உலவுகிறதே. அது உண்மையா? தமிழ்நாட்டை தமிழர் தான் ஆள வேண்டும் என்று கூறுவது தவறா?

செல்வி.ஜெ.ஜெயலலிதா அவர்கள் மூவரும் அண்ணாவைத் தொடர்கிறார்கள். இந்த வரிசையில் இடையில் சில மாதங்கள் முதல்வராக இருந்த திருமதி.வி.என்.ஜானகி அவர்களும், பொறுப்பு முதல்வராகவும் தற்காலிக முதல்வராகவும் இருந்த திரு.ஓ.பன்னீர்செல்வம், இன்றைய முதல்வர் திரு. எடப்பாடி பழனிச்சாமி ஆகியோரும் அடங்குவர். இவர்களில் ஜெயலலிதா அவர்கள் கண்டடத்தைத் தாய் மொழியாகக் கொண்டவர் என்றும், எம்.ஜி.ஆர் அவர்களும், வி.என்.ஜானகியும் மலையாளத்தைத் தாய் மொழியாகக் கொண்டவர்கள் என்றும் அவர்களே கூறியிருக்கிறார்கள்.

எத்தனை விதமான குற்றச்சாட்டுகள், எவ்வளவு குழப்பமான சிந்தனை? வெறுப்பை வளர்க்கும் விதைகள் இவை என்று ஒதுக்கிவிட்டுப் போய் விடலாம். ஆனால் இந்த நச்சு விதைகள் நல் வயல்களில் தூவப்பட்டுள்ளன என்பதைக் கண்கூடாகப் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறோம். கிராமத்தில் ஒரு சொல் வழக்கு உண்டு. சித்தம் கலங்கிய மாதிரி அலைந்து கொண்டிருப்பவர்களைப் பார்த்து "மந்திரிச்சவிட்ட கோழி" மாதிரி அலைகிறாயே என்பார்கள். அப்படியே சிலர் மாறி வருவதை படிப்படியாகப் பார்க்கின்றோம். அதற்காக அவர்களை அப்படியேவிட்டு விடலாமா? கூடாது. மேலும் இன்னும் பலர் அதற்கு இரையாகிவிடாமல் காப்பாற்றுவதும் நம் கடமையே. எனவே இந்தத் 'தனித்தமிழர்' அல்லது "தமிழர் மட்டும்" என்ற தத்துவத்தைக் கொஞ்சம் ஆராய்ச்சி செய்து கொள்வது நல்லது. ஒவ்வொரு குற்றச்சாட்டாகப் பார்ப்போம்.

ஆனால் அவர்கள் தமிழ்நாட்டு மக்களால் வாக்குமுறை மூலம் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவர்கள். பேரறிஞர் அண்ணாவும், கலைஞர் கருணாநிதி அவர்களும் தங்களைத் தமிழர்கள் என்று தான் பெருமையுடன் கூறியிருக்கிறார்கள். அவர்களது உறவினர் யாரும் வேறு மொழி பேசுபவர்கள் இல்லை. உறவினர் என்றால் அவர்கள் வீட்டிற்கு வந்த மருமக்கள் அல்லர். அண்ணா, கலைஞர் இவர்களின் தாய் தந்தை வழி உறவினர்கள். ஆனால் அவர்கள் தெலுங்கு வம்சா வழியினர் என்றொரு மானுடவியல் ஆய்வை மேற்கொண்ட சிலர் கண்டுபிடித்து விட்டதாக அவர்களே அறிவித்துக் கொண்டனர். அதை நிரூபிக்க வேண்டிய பொறுப்பு அவர்களுடையது.

1. தமிழ்நாட்டை 50 ஆண்டுகளாக தமிழர்கள் ஆளவில்லை என்கிறார்கள். அது ஏன் 50 ஆண்டுகள். 1967-இல் தி.மு.க சட்டமன்றத் தேர்தலில் வென்று தமிழ்நாட்டின் முதல்வராக பேரறிஞர்.அண்ணா அவர்கள் முதல்வராகப் பொறுப்பேற்றதே அந்த 50 ஆண்டு வரலாற்றுக் குறியீட்டின் அளவுகோல். அந்த வரலாற்றில் கலைஞர்.கருணாநிதி அவர்கள், திரு.எம்.ஜி.ஆர். அவர்கள்,

அப்படியே அவர்களின் சுரங்கப்பாதை கண்டுபிடிப்புகள் உண்மையாக இருக்குமேயானால் அதை அண்ணாவோ, கலைஞரோ ஏன் மறைக்க வேண்டும்? தமிழ்நாட்டு மக்கள் 'மலையாளி' என்று வெளிப்படையாகத் தெரிந்த எம்.ஜி.ஆர். அவர்களுக்கே தங்கள் ஆதரவை வாக்குகளாகக் கொட்டிக் குவித்தவர்கள் எனும் போது, அண்ணாவும் கலைஞரும் ஏதோ ஒரு தெலுங்கு வம்சத்தில் பிறந்தவர்கள் என்பதற்காக

வழக்கறிஞர் அ.அருள்மொழி - நேர்காணல் - தொடர்

ஒதுக்கிவிட மாட்டார்கள் என்பது அவர்களுக்கும் தெரியும் தானே? தமிழர்களுக்கு அத்தகைய மனத்தடைகள் ஒரு போதும் இருந்ததில்லையே. ஏன் இந்தத் தமிழ்க் குருதி ஆய்வாளர்கள் எல்லாம் ஏற்றுப் போற்றுகின்ற தமிழ்ப் பேரரசன் ராஜராஜ சோழன் தன் அருமை மகன் குந்தவி நாச்சியாரை விமலாதித்தன் என்ற தெலுங்கு மொழி பேசும் இளவரசனுக்கு மணம் முடித்துக் கொடுத்தவர் அல்லவா? இத்தகைய வரலாறுடைய தமிழ்நாட்டில் ஒரு அரசியல் தலைவர் மூதாதையரின் மொழியை ஏன் மறைக்க வேண்டும்? இவ்வளவு லேசான காரணத்தைச் சொல்லி இரு பெரும் தலைவர்களைப் பற்றி என்ன சொல்ல வருகிறார்கள். இந்தத் 'தமிழர் மட்டும்' சிந்தனையாளர்கள் என்று கேட்டால் அவர்கள் சொல்லும் பதில் நமக்கு அதிர்ச்சி அளிக்கிறது.

காவிரி நீர் முல்லைப் பெரியாறு, கச்சத் தீவு ஆகியவற்றின் மீது தமிழ்நாட்டின் உரிமைகளை இந்தத் தலைவர்கள் விட்டுக் கொடுத்துவிட்டார்கள் என்கிறார்கள். விட்டுக் கொடுத்தால் அது அரசியல் பிழைதான். அதை நாம் மறுக்க முடியாது. அவர்கள் விட்டுக் கொடுத்தார்களா என்பது விவாதத்திற்குரியது.

அதற்கும் அவர்களின் தாய் மொழிக்கும் என்ன தொடர்பு என்று கேட்டால் அவர்கள் தாய் மொழி தெலுங்கு அல்லது கன்னடம் அதனால் தான் அவர்கள் தமிழ்நாட்டின் உரிமையை விட்டுக் கொடுத்தார்கள் என்று பதில் வருகிறது. அதற்கு ஏன் ஒருவர் பிறப்பில் தெலுங்கராக இருக்க வேண்டும். தமிழ்நாட்டில் இந்தத் திணிப்பை வேகமாக நடத்திய முதல்வர் திரு.பக்தவத்சலம் அவர்களும், திருப்பதி ஆந்திராவுக்குப் போகக் கூடாது, தமிழ்நாட்டிற்குத் தான் வரவேண்டும் என்று குரல் கொடுக்காமல் நான் முதலில் இந்தியன். பிறகு தான் தமிழன் என்று சொன்ன முதல்வர் திரு.காமராசர் அவர்கள், அவ்வளவு ஏன் தமிழ்நாட்டைய இராணுவத் தாழ்வாரம் ஆக்குவதற்கு எட்டுவழிச்சாலை என்று ஆயிரக்கணக்கான ஏக்கர் பரப்புள்ள பச்சைப் பசும் நிலத்தை தாரை வார்க்கவும், அதை எதிர்ப்பவர்களின் உரிமைக் குரலை ஒடுக்கவும் முன்னால் நிற்கும் இன்றைய முதல்வர் திரு.பழனிச்சாமியும், துணை முதல்வர் திரு. பன்னீர்செல்வமும் தமிழர்கள், தமிழர்கள், சுத்தத் தமிழர்கள் அல்லவா? அவர்கள் இந்த மண்ணின் உரிமையை விட்டுக் கொடுப்பதற்கு என்ன பெயர் வைப்பீர்கள்? அரசியல் தவறுகளை யார் செய்தாலும் அதைத் தவறு என்று சொல்வதற்கு பதிலாக அவர்களது முன்னோர் வரலாற்றில் இருந்து காரணம் கண்டு பிடிக்க முயல்வது அறியாமையா?

இது ஒரு அரசியல். திட்டமிட்ட வெறுப்பு அரசியல். இதைப் பேசுபவர்கள் எல்லோரும் ஆர்.எஸ்.எஸ். ஆல் கவரப்பட்டவர்கள் என்று சொல்ல முடியாது. இந்தக் கருத்தைப் பேசும் பலர் ஆர்.எஸ்.எஸ்.பார்ப்பன எதிர்ப்பாளர்களாகக் கூட இருக்கிறார்கள். ஆனால் ஆர்.எஸ்.எஸ்.போன்ற மதத் தூய்மை, இனத் தூய்மை, மொழித் தூய்மை என்னும் வலது சாரி தத்துவத்தால் பாதிக்கப்பட்டவர்கள் என்று சொல்லலாம்.

- நேர்காணல் தொடரும்

எம்.ஐ.டி. பாலிடெக்னிக் கல்லூரியில் 'புத்தகம் ஒன்று கவிஞர்கள் 50' நூல் வெளியீடு

சீமீபத்தில் மதி பப்ளிகேசன் வெளியீடு செய்த 'புத்தகம் ஒன்று கவிஞர்கள் 50' புத்தகத்தில் எம்.ஐ.டி. பாலிடெக்னிக் கல்லூரி மாணவர் ப.வைரவேல் என்கிற வைரகவி பங்குபெற்று தன்னுடைய கவிதையை பதிவு செய்து இருந்தார்.

அதனைக் கொண்டாடும் விதமாக கல்லூரி நிர்வாகம் 'புத்தகம் ஒன்று கவிஞர்கள் 50' கவிதை நூல் வெளியீடு (அறிமுகம்) செய்யும் நிகழ்வுக்கு ஏற்பாடு செய்திருந்தது. தமிழ்த்தாய் வாழ்த்துடன் தொடங்கிய நிகழ்வில் நூலை வெளியிட்டுள்ள பதிப்பகம் சார்பில் மு.சி.அறிவழகன் கலந்து கொண்டு மாணவர்களுக்கு மூடநம்பிக்கை ஒழிப்பது குறித்து விழிப்புணர்வு உரை நிகழ்த்தினார்.

கல்லூரி முதல்வர் தினேஷ்குமார் வரவேற்புரை ஆற்றினார். தாளாளர் என்ஜினீயர் மாரிமுத்து தலைமை உரை நிகழ்த்தினார். பின்னர் மருத்துவர் க.சந்திரமோகன் அவர்கள் நூலை வெளியிட மேட்டூர் தமிழ்ச் சங்கத் தலைவர் ஆசிரியர் கு.பாரி பெற்றுக் கொண்டார். அதைத் தொடர்ந்து சிறப்பு விருந்தினர்கள் ஆசிரியர்கள் ஜெயவேல், கண்ணன், கவிஞர் சின்னசாமி, மே.கா.கிட்டு ஆகியோர் வாழ்த்துரை வழங்கினர். முதலாம் ஆண்டு துறைத் தலைவர் சாந்தி நன்றி கூறினார். கவிஞர் ப.வைரகவி ஏற்புரையில் இந்நூல் வெளிவர உதவி செய்த மேட்டூர் கிளை நூலக வாசகர் வட்ட தலைவர் டாக்டர் சந்திரமோகன் மற்றும் வாசகர் வட்ட உறுப்பினர்களுக்கு நன்றி தெரிவித்தார்.

பெண்கள், தங்களை அழகாக்கிக்கொள்ள ஒவ்வொரு காலகட்டத்திலும் அப்போதைய ட்ரெண்டில் உள்ள பழக்கவழக்கங்களை சோதித்துப் பார்ப்பது உண்டு. சாதாரண அழகுசாதனப் பொருட்களில் தொடங்கும் இந்த மோகம் சிலருக்கு படிப்படியாக நீண்டு எது எல்லையென்ற வரையறையே இல்லாது செல்லும். ஒவ்வொருவரும் தங்களை அழகாக வைத்திருப்பதோ அழகாகக் காட்டிக்கொள்வதோ பிரச்சினையே அல்ல. ஆனால் அந்த அழகு மேம்பாட்டால் வரும் ஆபத்துகளையும் பெண்கள் கவனத்தில் கொள்ளவேண்டியது ரொம்பவே முக்கியம். அந்த வகையில் தற்போது பெண்களிடையே புகழ்க்கத்தில் இருந்து வரும் ஷேப்வேர் (*Shape wear*) குறித்துப் பார்ப்போம்.

உயர் வர்க்கத்தினரை மட்டுமே இலக்காகக் கொண்டு லாபம் சம்பாதித்து வந்த அழகு சாதன நிறுவனங்கள் உலகமயமாக்கல், தாராள மயமாக்கல்களுக்குப் பிறகு இந்திய நடுத்தரமக்களிடமும் நுழைந்தது. அதன் நீட்சியாக வெகுஜனத்தினிடையே அழகு மற்றும் ஆரோக்கியம் சார்ந்த வெவ்வேறு மெனக்கெடல்கள் அதிகரித்தன. அதில் ஒன்றுதான் இந்த உடலைக் கட்டுக்கோப்பானதாக வெளிக்காட்டும் *shapewear*.

சிக்ஸ் பேக், சைஸ் ஜீரோவைப் போலவே ஒருசாரார் இதை கடுமையாக எதிர்த்தாலும் அழகியல் பேணுவதும், உடை நேர்த்தியில் சிரத்தை எடுத்துக்கொள்வதும் இயல்பே என்ற வாதத்தையும் இதை உபயோகிக்கும் பலர் முன்வைத்துக்கொண்டேதான் இருக்கின்றனர். தேவையில்லாத பாகங்களை மறைத்து அழகாக தோன்றுவதற்காக வடிவமைக்கப்பட்ட இந்த *Shape wear*கள் இன்று நேற்று தோன்றியதல்ல. அதன் வரலாறு அறிய சில நூற்றாண்டுகள் பின் செல்ல வேண்டும்.

ஆம். 16ஆம் நூற்றாண்டு முதல் 20ஆம் நூற்றாண்டு இறுதிவரை *Corset* என்ற உள்ளாடை பெண்களிடையே மிக பிரபலமாகப் பயன்பாட்டில் இருந்தது. *Shape wear*களின் முன்னோடி என்று இதைக் குறிப்பிடலாம். *Alice in wonderland*, *snow white* கதாநாயகிகளை பார்த்திருப்போம். மார்பு இறுக்கி, “இடுப்பா? அது எங்க காணோம்?” என்பதுப் போல் உடை அணிந்து இருப்பார்கள் அப்பெண்கள். அத்தகைய உடலமைப்பை பெற சிறு

Shapewearகளின் முன்னோடி கார்செட்

வயது முதல் இந்த கார்செட் உள்ளங்கியை அணிந்திருக்க வேண்டும் அப்பெண்கள்.

மார்பு முடியும் இடத்தில் இருந்து ஆரம்பித்து இடுப்பு வரை அணியக்கூடிய இவ்வள்ளங்கி வளையாத உலோகங்களால் தயாரிக்கப்பட்டவை. அந்தக் காலத்து அரசிகள் சுறாவின் எலும்பில் செய்த கார்செட் அணிந்ததாக மேற்கத்திய இலக்கியத்தில் குறிப்புகள் உள்ளன. கார்செட்டை உடலில் பொருத்தி கயிறுகளால் இறுக்கிக் கட்டி இடுப்பு மற்றும் மார்பு எலும்புகளின் வளர்ச்சியை கட்டுப்படுத்தி அதன் மூலம் தனக்கு பிடித்த உடல் வடிவத்தைப் பெற்றனர். தனது நடை, அசைவுகள், வேலைகளில் பெரிதும் அசௌகரியம் ஏற்படுத்தியிருந்தும் குறிப்பிட்ட அந்த தோற்றம் பெற்றிட அதைப்பயன்படுத்தினர். இதை ஆண்களும் கூட பயன்படுத்தினார்கள் என்பது உபரித்தகவல்.

இறுக்கமாக அணியப்படும் *corset* மார்புக்கச்சைகளால் மூச்சுவிடுதலில் துன்பமும், மார்பு எலும்புக்கூட்டில்

வலியும், உணவு செரிப்பதில் குறைபாடும், முதுகுப்பகுதிகளில் தழும்புகளும் ஏற்பட்டுள்ளது. அழகு மோகத்தினால் 5 வயது பெண் குழந்தையாக இருக்கும்போதே அணிவிக்கப்பட்டுவிடுவதால் உடலின் மேல்பகுதி குறைக்கப்பட்டு எலும்பு வளர்ச்சி சரியாய் அமையாது பலபெண்கள் கர்ப்ப காலத்தில் மரணத்தை தழுவி இருக்கிறார்கள். சில பெண்களுக்கு நுரையீரலின் கீழ்ப்பகுதியை நெருக்கி மூச்சுக்கோளாறுகளுக்கு வழிவகுத்திருக்கிறது.

21ஆம் நூற்றாண்டுத் தொடக்கத்தில் குட்டை பாவாடை பிரபலமான பிறகு மெதுமெதுவாய் வழக்கொழிந்த அந்த

குண்டாக இருக்கிறோமே, மார்பு

அளவு சிறியதாக இருக்கிறதே

எனக்கருதும் பொதுச்சமூக கேலிகளுக்கு

ஆளானவர்கள் தகுதியான எந்த

மருத்துவ பரிந்துரையும் இல்லாமல்

இந்த வகை ஆடைகளை அணிவது

எவ்வளவு ஆபத்தானது எனும்

விஷயத்தை உணரவேண்டும்.

கார்செட்டைத்தான் தற்போது தூசு தட்டி திரும்பவும் Shape wear எனும் பெயரில் சந்தைக்குக் கொண்டு வரப்பட்டுள்ளது. குண்டாக இருக்கிறோமே, மார்பு அளவு சிறியதாக இருக்கிறதே எனக்கருதும் பொதுச்சமூக கேலிகளுக்கு ஆளானவர்கள் தகுதியான எந்த மருத்துவ பரிந்துரையும் இல்லாமல் இந்த வகை ஆடைகளை அணிவது எவ்வளவு ஆபத்தானது எனும் விஷயத்தை உணரவேண்டும்.

உடலரசியலைப் பற்றியும் உடையரசியலைப் பற்றியும் எவ்வளவு பேசினாலும் அதை சட்டை செய்யாமல் பொதுபுத்தியில் பூழங்குபவர்களே அதிகம். கட்டுக்கோப்பாக உடலை வைக்க உடற்பயிற்சி தொடங்கி சரியான மருத்துவம் வரைக்கும் பல வழிகள் உள்ளன. அதில் அதிக கவனம் செலுத்த வேண்டும். அழகு, சமூகத்தில் நாம் கொண்டுள்ள மதிப்புகளை விட ஆரோக்கியம் முக்கியம். சொல்லப்போனால் சரியான ப்ரா சைஸ் உபயோகிப்பது, மார்க்பை சுய பரிசோதனை செய்து அதை பாதுகாப்பாக வைத்துக்கொள்வதுதான் உண்மையான பெண்ணியமும் கூட. ஏனெனில் மார்க்பென்பது பாலூட்டி உயிரினங்களின் பொது உறுப்பு. பெண்ணுடல் என்பது காமம் தூண்டும் போகப்பொருள் மட்டுமே இல்லை என்பதை எதிர்பாலினத்தவர்களுக்கு புரியவைப்பதும் நம் கடமை. எனவே, உடல் கட்டுக்கோப்பு முக்கியம்தான் அதே சமயம் அதை நோக்கிய பயணத்தில் சில கட்டுக்கோப்புகளும் அவசியம் என்பதை பெண்கள் உணரவேண்டும் !

மந்திரமா?

தந்திரமா?

கண்ணாடி ஜக்கில் உள்ள பாலை சாதாரண பேப்பரில் ஊற்றி மாயமாய் மறையவைத்தல்

தேவையான பொருட்கள்

தண்ணீர் ஊற்றும் கண்ணாடி ஜக் மற்றும் ஒரு நியூஸ் பேப்பர்

மேஜிக் செய்யும் முறை

கண்ணாடி ஜக்கில் நிறைய பால் வைத்துக்கொண்டு பார்வையாளர்களிடம் காண்பித்து இதில் உள்ள பாலை இதோ இந்த பேப்பரில் ஊற்றி காட்டுகிறேன் என்று சொல்லவும்.

ஒரு முழு நியூஸ் பேப்பரை இரண்டு பக்கமும் திருப்பி காட்டவும். பிறகு பேப்பரை கூம்பு வடிவில் மடித்து சுற்றி அதில் ஒன்றும் இல்லை என்று காட்டவும். பிறகு ஜக்கில் உள்ள பாலை கூம்பு வடிவ பேப்பரில் வாய் பகுதியில் ஊற்றவும். கோப்பையில் பால் குறைந்து விடும். பின் கீழே வைத்துவிட்டு மந்திரம் போடுவது போல் செய்யவும். தற்போது பேப்பரை கவிழ்த்து விரித்து காண்பிக்க பால் மாயமாய் மறைந்து விடும்.

மேஜிக் இரகசியம்

கண்ணாடி ஜக்கின் உட்பகுதியில் சரியாக பொருந்தக்கூடிய பிளாஸ்டிக் தண்ணீர் பாட்டிலை ஜக்கின் வாய் பகுதி உயரத்திற்கு வெட்டி எடுத்து அடி பகுதியில் பசை தடவி ஜக்கின் உட்பகுதியில் ஒட்டவைத்து விடவேண்டும். இரண்டுக்கும் இடைபகுதியில் கொஞ்சம் பால் ஊற்றினால் அது முழுவதும் இருப்பது போல் தோன்றும். ஜக்கை கொஞ்சம் கொஞ்சமாக சாய்த்தால் பால் குறைந்து விடும்.

குறிப்பு: இதைத் தனியாகச் செய்து பார்த்து பயிற்சி எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். பாலை பேப்பர் கூம்பில் ஊற்றும் போது வாய் பகுதி பார்வையாளருக்குத் தெரியாதவாறு பேப்பரை பிடித்துக் கொள்ள வேண்டும்.

தமிழர்களிடையே ஜாண் ஏறினால் முழம் சறுக்குது என்று ஓர் பழமொழி இருக்கிறது. இது வாழ்கையில் ஒருவன் மிகக் கடினமாக உழைத்து மேலே உயரும் போது திடீர் என ஏற்படும் சறுக்கலைக் குறிப்பிட இந்த பழமொழியைப் பயன்படுத்துவதுண்டு. பழமொழிகள் பெரும்பாலும் தேன்கூட்டிலிருந்து தேன் எடுப்பது போல மக்களின் வாழ்வில் இரண்டற கலந்த வாழ்வியல் நிகழ்வில் இருந்தே தேன் போன்று பிழிந்து எடுக்கப்படும் சொலவாடைகள் ஆகும். இந்தப் பழமொழி எப்படித் தோன்றியிருக்கும் என்று எண்ணும் போது நம் மனதிலும் நினைவிலும் நிழலாடும் தமிழர் விளையாட்டுதான் வழக்கு மரம் ஏறுதல். இது பெரும்பாலும் கிராமங்களில் பொங்கல் பண்டிகை அல்லது ஊர் திருவிழா போன்ற பொதுவான நிகழ்வின்போது ஆடவரால் விளையாடப்படும் விளையாட்டு. சல்லிக் கட்டு, சிலம்பம் போல வழக்கு மரம் அல்லது கழு மரம் ஏறும் விளையாட்டும் வீர விளையாட்டாகும். வீரம் என்பது வெறும் தோளோடுதோள் மோதி உடல் வலிமையை மட்டும் கொண்டு விளையாடப்படும் விளையாட்டல்ல. வீர விளையாட்டு என்பது உடல் வலிமையையும், மன வலிமையையும், மூளையின் வலிமையையும் ஒருங்கே சேர்த்து விளையாடும் விளையாட்டாகும். அந்த வகையில் பார்த்தால் இந்த விளையாட்டும் வீர விளையாட்டேயாகும்.

நல்ல உடல் வலிமையுடைய ஆடவர்களால் திறந்த வெளியில் விளையாடப்படும் குழு விளையாட்டான வழக்கு மரம் விளையாட்டு எப்படி விளையாடுவது என்று பார்ப்போம்.

நன்கு வழுவழுப்பாகச் செதுக்கப்பட்ட 50 அல்லது 60 அடி உயரமுள்ள பாக்கு மரத்தை நட்டு அதன் மேல் சோற்றுக் கற்றாழை. கேழ்வரகு, விருவிச்சாறு,

விளக்கெண்ணெய் மற்றும் பலவிதமான எண்ணெய்களை தடவி பாக்கு மரம் மேலும் வழுவழுப்பான மரமாக மாற்றப்படுகிறது. அதமட்டுமன்றி வழக்கு மரம் ஏறுபவர்கள் மீதும், மரத்தின் மீதும், போட்டியின் போது மஞ்சள் தண்ணீர் ஊற்றப்படுகிறது. மரத்தின் உச்சியில் பண முடிப்பு மற்றும் பரிசுப் பொருள்கள் கட்டப்பட்டிருக்கும். எந்த குழு அல்லது தனி நபர் வழக்கு மரத்தில் ஏறி அந்தப் பண முடிப்பையும் பரிசுப்பொருளையும் எடுக்கிறார்களோ அவர்களுக்கே அது சொந்தமாகும். அவ்வளவு எளிதாக அந்தப் பண முடிப்பையும் பரிசுப்பொருளையும் கையில் எடுத்துவிட முடியாது. கண்ணுக்கு எட்டினது கையிக்கு எட்டுவதில்லை. நல்ல உடல் வலிமையுள்ள இளைஞர்கள் முண்டியடித்துக் கொண்டு இப்போட்டியில் கலந்து கொள்வது அவர்களுக்கு மகிழ்ச்சி என்றால் ஊர் பொதுமக்கள் அனைவருக்கும் ஒன்றுகூடி வேடிக்கைப் பார்ப்பதே அவர்களுக்கு மகிழ்ச்சியாகும். வழக்குமரத்தில் ஏறும்போது மரத்தின் மீதும் மரம் ஏறுபவர் மீதும் மஞ்சள் தண்ணீரை அடிப்பதால் ஏற்கனவே உள்ள வழுவழுப்போடு தண்ணீரும் சேர்ந்து ஏறியவர் வழக்கிக்கொண்டு கீழே வருவதைக் கண்டு கூடி நிற்பவர்கள் கைகொட்டி சிரித்து மகிழ்வர். கேளி, கிண்டல் செய்பவர்களையெல்லாம் மீறி, மரத்தின் உச்சியில் ஏறி அதில் உள்ள பரிசுப் பொருளையோ பணமுடிப்பையோ எடுக்க வேண்டும். வழக்கு மரத்தில் ஏறிப் பண முடிப்பையும் பரிசுப்பொருளையும் எடுக்கும் இளைஞர் வெற்றி பெற்றவராவர். அவரே சிறந்த வீரராகவும் கருதப்படுவார். இன்று உலகக்கோப்பை கிரிக்கெட்டில் வெற்றி பெற்று திரும்பும் விளையாட்டு வீரருக்கு மேலும் மேலும் குவியும் பாராட்டையும் பரிசையும் போல இதில் வெற்றி பெற்ற இளைஞருக்கும் மேலும் பல பண முடிப்புகளும் பரிசுப்பொருள்களும்

தமிழர் வளையாட்டுகள்

பாராட்டுகளும் குவியும். இன்றும் ஒரு சில கிராமங்களில் பொங்கல் மற்றும் ஊர்த் திருவிழாவின் ஒரு பகுதியாக இவ்வளையாட்டு நடத்தப்படுகிறது. சல்லிக்கட்டு போல் இதுவும் ஒரு யாதவர்களின் மரபு விளையாட்டாகும் என்கிறார்கள் நமது முன்னோர்கள்.

அப்படி இந்த விளையாட்டால் என்ன பயன் என்று கேட்கலாம். இந்தப் போட்டியில் அணி அணியாக ஒருவர் மீது ஒருவர் ஏறி வழக்கு மரத்தின் உச்சியில் உள்ள பண முடிப்புகளை எடுக்க முயலும் போது எளிதில் வென்றுவிடாமல் இருக்க கீழிருந்து தண்ணீர் பீச்சி அடித்து தடைகளை ஏற்படுத்துவார்கள், அவற்றையெல்லாம் கடந்து ஒருவன் வழக்கு மரத்தின் உச்சியில் உள்ள பண முடிப்பை எடுப்பானால் அவனை மக்கள் ஒட்டுமொத்தமாக சேர்ந்து தலையில் தூக்கி வைத்துக் கொண்டாடுவார்கள். இது வழக்கு மரம் விளையாட்டுக்கு மட்டு மல்ல எந்த ஒரு செயலிலும் ஒருவன் தனி ஆளாகப் போராடிக்கொண்டிருக்கும் போது யாரும் கண்டுகொள்ளாமல் தடைகளை ஏற்படுத்தியும் மனம் தளரும் படியும் பேசும் சமூகம், அதே செயலில் ஒருவன் விடாது முயன்று சாதித்தால் அவனைக் கொண்டாடும் என்கிற வாழ்க்கைப் பாடத்தை இதைவிட வேறு எந்த விளையாட்டு அவ்வளவு தெளிவாகவும் எளிமையாகவும் சொல்லிக்கொடுக்க முடியும்? இந்த விளையாட்டில் அணி அணியாக கலந்து கொள்ளும் போது குழு ஒற்றுமை ஓங்குகிறது. இன்றெல்லாம் மென்பொருள் நிறுவனங்களில் டீம் வொர்க்கில் இணைந்து செயல்படவேண்டும் என்பதற்காக பயிற்சிகள் வழங்குகிறோம் என்று சொல்லி தம்பட்டம் அடித்துக்கொள்வதை எல்லாம் விளையாட்டாகவே இளைஞனுக்கு சொல்லிக் கொடுத்திருக்கிறது தமிழ்ச் சமூகம். மனிதநேயத்தையும் தன்னம்பிக்கையையும் வளர்க்கும் இந்த வழக்குமரம் என்னும் விளையாட்டு தமிழகத்தைத் தாண்டி மேலும் பல அயல் நாடுகளிலும் பல்வேறு பெயர்களில் ஒரு சில மாறுதல்களுடன் கொண்டாடப்படுகின்றன.

பத் தொன்பதாம் நூற்றாண்டில் சிசிலியில் வழக்குமரம்(கிரீஸ் போல்) என்னும் விளையாட்டு தொடங்கியதாக வரலாற்று ஆசிரியர்கள் குறிப்பிடுகின்றனர். பின்பு இத்தாலியில் இருந்து அமெரிக்காவிற்கு குடிபெயர்ந்த மீனவர்களால் இந்த வழக்கு மரம் ஏறும் விளையாட்டு கிரீஸ் போல் என்ற பெயரில் அமெரிக்காவில் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது. இத்தாலி மீனவர்கள் தங்களின் மதிப்பிற்குரிய துறவியான புனித பீட்டரின் நினைவாக பல பாரம்பரிய கலை மற்றும் உணவுத் திருவிழாவை நடத்தினர் அதில் இந்த வழக்கு மரம் ஏறும் விளையாட்டு பெறும் வரவேற்பைப் பெற்ற விளையாட்டாகும். பாஸ்டன் நகரில் உள்ள ஐபிஎ என்னும் தனியார் அறக்கட்டளை

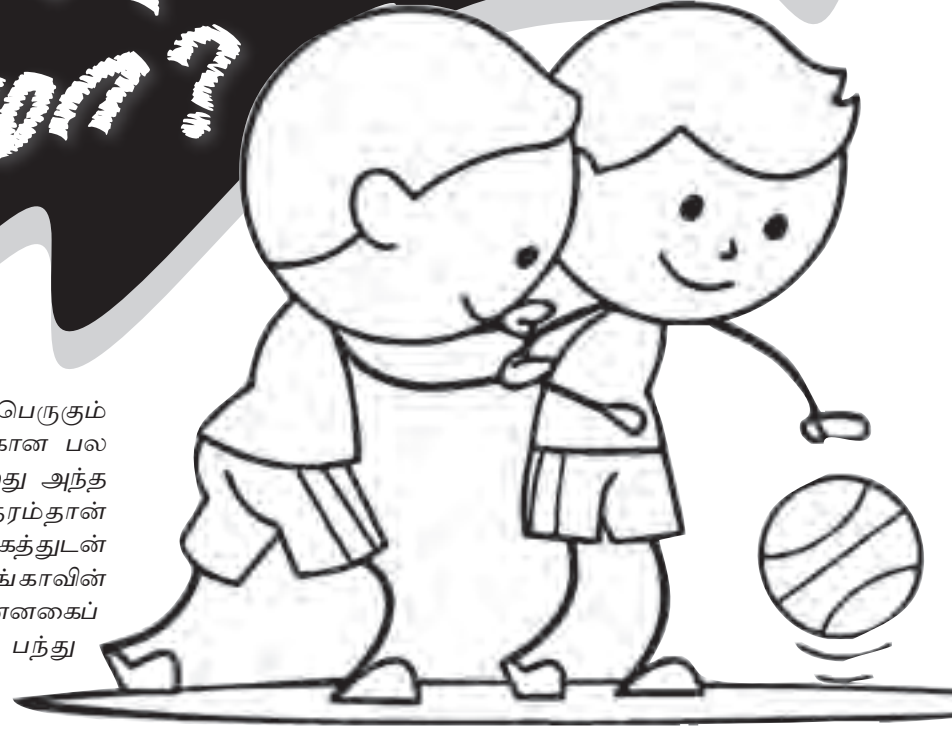
நடுத்தர வருமானம் உள்ளவர்களின் வாழ்வையும் கல்வியையும் அவர்களின் ஆரோக்கியத்தையும் மேம்படுத்தும் வகையில் பாரம்பரிய கலை மற்றும் விளையாட்டுப்போட்டிகளை நடத்துகின்றன, அதிலும் வழக்குமரம் ஏறும் விளையாட்டு மக்கள் மத்தியில் பெறும் வரவேற்பைப் பெற்றுள்ளது. இங்கு நடத்தப்படுகிற வழக்குமரம் ஏறும் விளையாட்டு நமது ஊரில் உள்ளது போல் நேராக நட்டுவைத்து ஏறுவதோடு மட்டுமல்லாமல் சற்று சாய்வாக நட்டுவைத்தும் கிடைமட்டமாக படுக்கவைத்தும் அதன் மீது ஏறிச் சென்று அதன் நுனியில் கட்டிவைத்துள்ள அவர்கள் நாட்டுக் கொடியை கைப்பற்றுபவர் வெற்றி பெற்றவராவர். வென்றவருக்கு பரிசுகளும் பண முடிப்பும் வழங்கப்படும். சுமார் 60 அடி நீளமுள்ள மரக்கொம்பை கடலின் நீர் மட்டத்தில் இருந்து சுமார் 40 அடி உயரத்தில் கிடைமட்டமாக வைத்து அதில் கிரீஷை பூசி அதன் ஒரு முனையில் அவர்கள் நாட்டு கொடியும் கட்டி வைப்பர். அதன் அடுத்த முனையில் இருந்து போட்டியில் பங்கெடுத்துக்கொள்ளும் தகுதியுள்ள இளைஞர்கள் வரிசையாக வந்து அந்த வழக்கு மரத்தின் மீது நடந்து சென்று அடுத்த பக்கத்தில் கட்டிவைத்துள்ள கொடியை கைப்பற்றுகிறார்களோ அவர்களே வெற்றியாளர்கள். வெற்றி பெற்றவருக்கு 100 டாலர் பரிசாக வழங்கப்படும். வழக்குமரத்தின் மீது மிக கவனமாக நடக்க வேண்டும் சற்று தவறினாலும் கடலில்தான் விழவேண்டும். ஒருவேளை யாருமே கொடியைக் கைப்பற்றவில்லை எனில் அந்த பரிசுத் தொகை முழுவதும் ஏழைகளுக்கு கொடுக்கப்படும். வழக்குமரம் ஏறும் விளையாட்டு உலகின் பல்வேறு பகுதிகளில் பல்வேறு பெயர்களில் ஒரு சில மாற்றங்களுடன் விளையாடப்படுகிறது. குறிப்பாக இங்கிலாந்து, பிலிப்பைன்ஸ், நெதர்லாந்த், கனடா போன்ற பகுதிகளிலும் இந்த விளையாட்டு விளையாடப்படுகிறது.

இன்றெல்லாம் கிராமங்களில் இருந்து இளைஞர்கள் வேலைதேடி நகரங்களிலும் மாநகரங்களிலும் குடியேறிய காரணத்தால் வயதானவர்கள் மட்டும் வாழ்கிறார்கள். அவர்களால் உயர்ந்து நிற்கும் பனைமரம் மற்றும் தென்னை மரத்தில் ஏறமுடியாமல் இயந்திர மனிதனையோ அல்லது மரம் ஏறும் கருவியையோ சார்ந்திருக்கும் நிலை ஏற்பட்டுள்ளது. இந்த சூழலை மாற்றி கிராமத்து இளைஞர்களே பனைமரம், தென்னை மரம் போன்ற கிளைகள் இல்லாத உயர்ந்த மரத்தில் ஏறமுடியும் என்ற சூழலை வழக்குமரம் ஏறும் விளையாட்டுகள் போன்ற விளையாட்டுகளால்தான் ஏற்படுத்த முடியும்.

வாழ்க்கையில் எவ்வளவு முறை தோல்வியை தழுவினாலும், வழக்கி விழுந்தாலும் இலக்கை அடைந்தே தீர வேண்டும் என்று ஊக்குவிக்கும் வழக்குமரம் ஏறும் விளையாட்டை நமது குழந்தைகளுக்கும் சொல்லிக்கொடுப்போம், அவர்களும் வாழ்க்கையை நம்பிக்கையுடன் எதிர்கொள்ளட்டும். நம்பிக்கையுள்ள எதிர்காலத் தலைமுறையை விளையாட்டின் மூலம் உருவாக்குவோம்.

- இன்னும் விளையாடலாம்

பெயர் மாற்றம் பெயர் மாற்றம்?

மாலை வேளை. மங்கும் ஒளியும் பெருகும் இருளும் தழ்ந்த நேரம். மிக அழகான பல வர்ணப் பூக்கள் பூத்துக் குலுங்குகிறது அந்த பூங்காவில். கதிரவன், இன்று இவ்வளவு நேரம்தான் பூக்களை பார்த்து இரசிக்க இயலுமோ எனும் ஏக்கத்துடன் விடைபெற்றுக்கொண்டிருந்தது. தூரத்தில், பூங்காவின் பூக்களுக்கு போட்டியாக, இரண்டு சிறுவர்கள் புன்னகைப் பூ பூத்துக்கொண்டு ஓய்யாரமாய் ஓடி ஆடி பந்து விளையாடிக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

நாம் ஏன் தூரத்தில் இருந்து பார்க்க வேண்டும்? சற்று அருகில் சென்றே பார்ப்போமே! வாருங்கள்.

இரு சிறாரும் பந்தை ஒருவர் மாற்றி ஒருவர் எறிந்து விளையாடும் போது,

“பந்து”

“பொந்து”

“சந்து”

“வந்து”

என்று தமிழ்ச்சொல்லை எதுகை மோனையில் மாறி மாறிச் சொல்லி விளையாடுகிறார்கள். மகிழ்ச்சியாய் இருக்கிறது கேட்கவே.

சிறுவர்கள் பெயர் அறிவன் மற்றும் ஸ்ரீராம்.

ஸ்ரீராம் ஆர்வ மிகுதியில், பந்தை வேகமாக வீசியதில், பந்து தூரத்தில் உள்ள மரச்செறிவில் உள்ள இருள் புதரில் மாட்டிக்கொண்டது. அறிவனும் ஸ்ரீராமும் அந்த இருண்ட புதர் நோக்கி பந்தை எடுக்க மெல்ல மெல்ல நடந்தார்கள். இருவரின் கால்களும் ஆரம்பத்தில் ஒரே சீரான வேகத்திலேயே நடந்தன. சிறிது நேரம் செல்ல செல்ல, ஒருவர் நடக்கும் வேகம் மட்டும் சற்றே குறைந்தது. மற்றொருவரின் கால் மட்டும் அதே சீரான வேகத்துடன் புதர் நோக்கி மேலும் மேலும் நடந்தது. இருள் புதரின் மிக அருகில் சென்ற அறிவன் அப்போதுதான் கவனித்தார், தன்னுடன் இதுவரை கூடவே நடந்து வந்த அந்த கால்களை காணவில்லையே என்பதை. திரும்பிப் பார்த்தால், ஸ்ரீராமோ தூரத்திலேயே நின்றுவிட்டார்.

அறிவன், “ஏய் ஸ்ரீராம் வாடா. ஏன் அங்கேயே நிக்கற?”.

ஸ்ரீராம், “ஏய் வேணாம்டா. அங்க ஒரே இருட்டா இருக்கு. எனக்கு பயமா இருக்குடா”.

“இதுல என்னடா பயம்? அதான் ரெண்டு பேரு இருக்கோமே. சேர்ந்துதான் போறோம். இருட்டு நம்மள சாப்பிடாதுடா, வா!” என புன்னகைக்கிறார்.

“இருட்டு சாப்பிடாதுடா! ஆனா அங்க பேய் பிசாசு எதாவது இருக்குமோன்னு பயமா இருக்குடா.”

“சரிதான்! இதுக்கே பயந்தா எப்படிடா? ராத்திரியானா வீட்ட விட்டே வெளிய வர மாட்ட போல இருக்கே” என சிரிக்கிறார் அறிவன்.

“போடா! போ! நீயே பேய்கிட்ட மாட்டிக்க” அப்டின்னு, ஸ்ரீராம் பயத்தால் பின்னங்கால் பிடறியில் அடிக்க தெறித்து ஓடிவிடுகிறார்.

அறிவன் சிரித்துக்கொண்டே, தன் கைக்கடிகாரத்தில் உள்ள டார்ச் லைட்டை அடித்து இருளை விலக்கி ஒளி உண்டாக்கி, மேலும் காரிருளூள் சென்று பந்தைத் தேடுகிறார். பந்தைச் சுற்றி சில பூச்சிகள் இருப்பதைப் பார்த்து, ஒரு குச்சியை எடுத்து பந்தை நகர்த்தி நகர்த்தி தன் பக்கம் இழுத்து, பந்தை கையில் எடுக்கிறார். பந்தை எடுத்துக்கொண்டு மீண்டும் வெளியே வந்து பார்த்தால், பூங்காவில் ஆள் நடமாட்டமே இல்லை. சரியென இல்லம் வந்து சேர்கிறார் அறிவன்.

இல்லம் வந்தவுடன், கால் கை முகம் அழம்பிவிட்டு, தன் வீட்டுப் பாடங்களை செய்ய ஆரம்பிக்கிறார். திடீரென

என்ன நினைத்தாரோ தெரியவில்லை, தன் அம்மாவிடம் போய்,

“அம்மா, பேய்ன்னா என்னம்மா?” என்கிறார்.

அம்மா சாந்தமாய், “சொல்றேம்ப்பா. ஏம்ப்பா கேக்கறீங்க?” என்றார்.

“அது வந்தும்மா, இன்னைக்கி சாங்காலம் பூங்கால வெளாடும்போது, பந்து புதர்ல உழுந்துட்டு. அத எடுக்க போனப்ப, ஸ்ரீராம் அங்க போக வேணாம் பேய் பிசாச இருக்கும்ன்னு சொல்லிட்டு ஓடிட்டான்ம்மா” என்றார் சிரித்துக்கொண்டே.

அம்மா இதைக்கேட்டு புன்னகைக்கிறார். “ம்.. ஸ்ரீராமுக்கு இருட்டுன்னா பயமா இருக்கலாம். அதப் பாத்து, அந்த பயத்துக்கு பேரா பேய்ன்னு சொல்லி இருக்கலாம். ஆனா, பேய் பிசாச அப்படின்னெல்லாம் ஒன்னுமே கெடயாது. அதெல்லாம் சும்மா கற்பனைப்பா.”

“ஓ! அப்படியாம்மா. என் பாட புத்தகத்துல, பள்ளிக்கூடத்துலல்லாம் பேய் பிசாச பத்தி சொல்லித் தரல, அப்புறம் எப்படி ஸ்ரீராமுக்கு மட்டும் அப்படி ஒன்னு இருக்குன்னு தெரியும்?”

“சுட்டிப் பையன்! எல்லா விஷயத்தையும் பள்ளிக்கூடத்தில மட்டும் சொல்லித்தர மாட்டாங்க. அம்மா, அப்பா, தாத்தா, பாட்டி, மாமா, அததை, சித்தப்பா, சித்தி, அப்படின்னு நம்மள சுத்தி பல பேரும் பல விஷயத்த சொல்லித்தருவாங்க.”

“அப்ப, நீங்க ஏன் எனக்கு பேய் பிசாச பத்தி சொல்லித்தரல?”

“ஏன்னா? அது உண்மை இல்லை. அதனால சொல்லித்தரல. அதான்” என்றார் அம்மா.

“ஓ!”

.....

.....

.....

.....

அறிவன் சிறிது நேரம் யோசித்தபடியே, மீண்டும் கேட்டார், “பேய் உண்மை இல்லைன்னு உங்களுக்கு எப்படித் தெரியும்?”

அம்மா மனதுக்குள், [இவன் கேட்கிற கேள்விக்கு பதில் சொல்லியே மாலாது போலயே] என்று பெருமையாய் எண்ணிக்கொண்டு, “அருமை! இப்படித்தான் நெறய கேள்வி கேட்கணும்.”

அம்மா தொடர்ந்து, “பேயை கண்ணால பாக்க முடியுமா?”

அறிவன், “முடியாது.”

“பேயை காதால கேக்க முடியுமா?”

“முடியாது”

“பேயை கையால தொட முடியுமா?”

“முடியாது”

“பேயை வாசனையா உணர முடியுமா?”

“முடியாது”

“பேயை வாயால சாப்பிட முடியுமா?”

அறிவன் சிரித்துக்கொண்டே, “ம்! முடியாதும்மா”.

அம்மா, “அப்போ, பேய் உண்மையா? பொய்யா?”

அறிவன், “பொய்”

.....

.....

.....

அறிவன் மீண்டும் சிறிது நேரம் யோசித்தபடியே கேட்டார், “பாக்கிரியா கூடத்தான் கண்ணுக்குத் தெரியல. அப்ப பாக்கிரியா பொய்யா?”

“இல்லைப்பா. பாக்கிரியா ஒரு நுண்ணுயிரி. அது கண்ணுக்குத் தெரியாது. ஆனா பாக்கிரியாங்கறது உண்மைதான்.”

“எப்படி?”

“போன மாசம் நாம அருங்காட்சியகம் போனப்ப ஒரு சின்ன மைக்ரோஸ்கோப் வாங்கினீங்களே, ஞாபகம் இருக்கா?”

“ம், இருக்கு அம்மா. அத வெச்சதான் துக்னியோண்டு புள்ளிய எல்லாம் பெருசாக்கி பாத்து வெளாடுவேன்.”

“அந்த மைக்ரோஸ்கோப்ப விட சக்தி வாய்ந்த மைக்ரோஸ்கோப்பல பாத்தா, பாக்கிரியாவ கண்ணால பாக்கலாம்.”

“ஓ! அப்ப பாக்கிரியாவயும் பாக்க முடியுமா?”

“ம்.. ஆமாம்ப்பா முடியும்! அப்ப பாக்கிரியா உண்மையா? பொய்யா?”

“உண்மைதாம்மா. அப்ப, பயம்தான் பேய்ன்னு ஆயிடுச்சாம்மா?”

“ஆமாம் கண்ணா. பயம்தான் பேய்”

.....

.....

.....

சிறிது நேரம் யோசித்தபடியே, அறிவன் புன்னகையோடு துடுக்குடன் கேட்டார், “ஏம்மா, அப்பா எப்பப் பாத்தாலும் உங்களை பாத்தா பயப்படறாங்களே, அப்ப அந்த பயத்துக்கு பேர் என்னம்ம்மா?” என்று கலகலவென சிரித்துக்கொண்டே கூறிவிட்டு அம்மா கைக்குச் சிக்காமல், அம்மாவில் அன்புப் பிடியை தவிர்க்க புயலென புறப்பட்டார் அறிவன்.

அறிவான பிள்ளைதானே அறிவன்!

தீட்டுமில்லை...! புதிருமில்லை...!!

1990களில், விடிந்தும் விடியாத ஓர் அதிகாலை நேரத்தில், தெருவடைத்துப் போடப்பட்டிருந்த பந்தலுக்கு வெளியே, உடுத்தியிருந்த துணிமணியோடு பலகையில் கிழக்குப் பார்த்து உட்கார வைத்து, கடலையூர் செவிட்டு அய்யர், எவர்சில்வர் குடத்தில் இருந்த சில்லென்ற தண்ணீரை தலையில் கொட்டியபோது, அதிகாலைத் தூக்கம் கலைந்த எரிச்சலையும், பச்சைத் தண்ணீர் தந்த நடுக்கத்தையும் மட்டுமே அப்போது உணர்ந்தேன்... தந்தை பெரியாரை வாசிக்கத் தொடங்கிய 2000-இல், அந்தச் சடங்கு, என்னுடைய உடலை, அதன் மீதான என் உரிமையை, என்னுடைய தன்மானத்தை இழிவு படுத்தியிருப்பது புரிந்தது. விண்வெளியில் கால்பந்து விளையாடும் இன்றைய அறிவியல் உலகிலும், 'பூப்புனித நீராட்டு விழா' என்ற பெயரில் பெண் பிள்ளைகளைக் குளிப்பாட்டி அழுக்காக்கிக் கொண்டிருப்பதைக் காண்கிறோம்.

அறிவியல் வளர்ச்சியில்லாத காலத்தில், பெண்கள் பருவமடைதலும், உதிரப்போக்கும் இயற்கையான உடலியல் மாற்றங்களே என்னும் உண்மை புரியாமல் போயிருக்கலாம். அந்த அறியாமை தந்த அச்சம் காரணமாகப் பெண்களை வழக்கமான பணிகளில் இருந்து ஒதுக்கி வைத்திருக்கக்கூடும். அடுத்த கட்டமாக அறிவியல் ஆய்வுகளும், பார்வையும் தொடங்கியபோதும், மதங்களின் ஆதிக்கமும், அதிகாரமுமே உச்சத்தில் இருந்ததால், திட்டமிட்டு மக்கள் அறியாமையில் வைக்கப்பட்டார்கள். விளைவு, பெண்களின் பூப்படைதல், மாதவிலக்கு மீதான இயல்பான அச்சம், மதங்களின் பெயரால், 'புனிதம் - தீட்டு' என்ற கற்பித்ததின் அடிப்படையில் உருவாக்கப்பட்ட சடங்குகள், சாத்திரங்களின் பெயரால் பெண்கள் மீதான ஒதுக்குதலாக மாற்றப்பட்டது. மனித

உடலின் உட்கூறுகளை, அவற்றின் செயல்பாட்டை படம் வரைந்து பாகங்களைக் குறித்து விளக்கிய மருத்துவ அறிவியல், தொழில்நுட்பத்தோடு கைகோத்து, முப்பரிமாண நகர்வுப் படங்களாகவே உடலின் இயக்கத்தைச் சராசரிக் கல்வியறிவு கொண்டவர்கள் கூடப் புரிந்து கொள்ளும் வகையில், நம்மிடம் கொண்டு வந்து சேர்த்திருக்கிறது. காலத்தின் வளர்ச்சிப் போக்கில், பெண்களே அறிவியல் அறிஞர்களாக உருவான பின்னும், பூப்புனித நீராட்டு விழாக்களும், மாதவிலக்குத் தீண்டாமைகளும் தொடர்கின்றன என்றால், சமூக அறியாமை எந்த அளவுக்குக் கெட்டிப்பட்டுக் கிடக்கிறது என்பதைப் புரிந்து கொள்ளலாம்.

தந்தை பெரியார் கூறியது போல, பெண்களுக்கும், ஆண்களுக்கும் ஓரிரு உடல் உறுப்புகளில் மட்டுமே மாற்றம் உண்டே தவிர, மற்றபடி இருவரும் சரிநிகர் சமானமே. விவசாயம் தொடங்கி விண்வெளி வரை, ஆண்களுக்கு நிகராகப் பெண்கள் தங்கள் பங்களிப்பைச் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். இராணுவத்தில் பெண்கள், உற்பத்தித் துறைகளில் பெண்கள், அறிவியல் ஆராய்ச்சிகளில் பெண்கள், அவ்வளவு ஏன், பெண்கள் ஆண்களுக்குக் கீழானவர்கள், பாவ யோனியில் பிறந்தவர்கள், பெண் உடல் தீட்டு என்று சொல்லும் மத நிறுவனங்களில் கூட, சாமியார்களாகவும், மதத் தலைவர்களாகவும் பெண்கள் வந்தாயிற்று. ஆனாலும், இந்தச் சடங்குகளும், சாத்திரங்களும் தொடர்கின்றனவே, என்ன காரணம்?

பெண்கள் பருவமடைதல் என்பது, உடலின் வளர்சிதை மாற்ற (Metabolism) த்தின் ஒரு பகுதி. பெண்ணின் இனப்பெருக்க உறுப்புகள் வளர்ச்சி அடையத் தொடங்கிவிட்டதை, நமக்கு உணர்த்தும் உடலின் மொழியே, முதல் உதிரப்போக்கு.

அதைத் தொடர்ந்து ஒவ்வொரு மாதமும், சினையுற்ற கருமுட்டையைத் தாங்கி வளர்ப்பதற்காக, கர்ப்பப் பை தன்னுடைய சுவர்களின் உட்பகுதியில் உருவாக்கி வைக்கும் மெத்தை போன்ற படலத்தை, கருமுட்டை உருவாகாத நிலையில், கலைத்து தன்னைச் சுத்தப்படுத்திக் கொள்வதால் வெளியேறும் உதிர்போக்கே மாதவிடாய். சிறுநீர், மலம், வியர்வையைப்போல, இதுவும் உடலில் இருந்து வெளியேறும் கழிவு என்பதைத் தாண்டி எதுவுமில்லை. இதைப்பற்றி படிக்கக்கூடிய சிறப்பான மருத்துவப் படிப்புகள் கூட வந்துவிட்டன. பெண் நோயியல் (Gynecology), மகளிர் மற்றும் மகப்பேறியல் (Gynecology and Obstetrics) என்பன போன்ற பெண்களுக்கான சிறப்பு மருத்துவத் துறைகள் மிகப்பெரிய அளவில் வளர்ந்துள்ளன. இந்த இடத்தில் ஒரு செய்தியைச் சுட்டிக்காட்ட வேண்டும். திருமணமாகி ஓராண்டுக்குள் கருத்தரிக்கவில்லை என்றால் அலறியடித்து, Gynecologist எனப்படும் சிறப்பு மருத்துவரைத் தேடினாலும் எவரும், பெண் குழந்தை பருவமடைந்ததும், அவரிடம் அழைத்துச் சென்று மருத்துவ ஆலோசனை பெறுவதில்லை. படித்தவர்கள், படிக்காதவர்கள் என அனைவரின் நிலையும் இதுதான். பெரும்பாலான Gynecologistகளே, தங்களுடைய பெண் குழந்தைகளுக்குப் பூப்புனித நீராட்டு விழா நடத்தி, தீட்டுக் கழிக்கும் கொடுமையும் நடக்கத்தான் செய்கிறது. இதைத்தான் அறிவியல் அறிவு என்பது வேறு, அறிவியல் பார்வை என்பது வேறு என்று சொல்கிறோம். நம்முடைய கல்விமுறை, அறிவியலைக் கற்றுத் தருகிற கல்வியாக இருக்கிறதேயொழிய, அறிவியல் பார்வையை வளர்த்தெடுக்கிற கல்வியாக, அறிவியலை வாழ்க்கையோடு பொருத்திப் பார்க்கிற கல்வியாக இல்லை.

ஆண், பெண் இனப்பெருக்க உறுப்புகளைப் பற்றி விளக்கும், Anatomy எனப்படும் உடற்கூறியல், அறிவியல் பாடப்புத்தகத்தில் ஒரு பாடமாக வைக்கப்பட்டுள்ளது. எத்தனை பள்ளிகளில், இந்தப் பாடத்தை ஆசிரியர்கள் நடத்துகிறார்கள்? பெண்களும், ஆண்களும் தனித்தனியாகப் படிக்கும் பள்ளிகளிலேயே உடற்கூறியல் பாடம் நடத்தப்படுவதில்லை எனும் போது, இருபாலர் படிக்கும் பள்ளிகளில் சொல்லவே வேண்டாம். இந்தப் பகுதியில் இருந்து இந்தக் கேள்வி வரும் என்று மட்டும் குறித்துக் கொடுத்துவிட்டு, நீங்களே படித்துக் கொள்ளுங்கள் எனக் கடந்து போகும் நிலையே காணப்படுகிறது. வகுப்பறையில் இருக்கும்போது, முதல் உதிர்ப்போக்கு ஏற்பட்டுவிட்டால், அந்த மாணவியின் பதற்றத்தை, அச்சத்தைத் தணிக்கும் வகையில் அரவணைத்து, அச்சமடையத் தேவையில்லை, இது இயல்பான உடலியல் மாற்றம்தான் என்று கூறும் ஆசிரியர்களை விரல்விட்டு

எண்ணிவிடலாம். மாறாக, என்னமோ நடக்கக் கூடாதது நடந்துவிட்டது போன்ற பரபரப்பை ஏற்படுத்தி, ஏற்கனவே அச்சத்திலும், வலியிலும் அழுது கொண்டிருக்கும் பிள்ளையை வகுப்பறையிலேயே தனிமைப்படுத்தி, தலைமை ஆசிரியருக்குத் தகவல் சொல்லி, உடனடியாக வீட்டிற்கு அனுப்புவதில் குறியாக இருக்கும் ஆசிரியர்களையே மிகுதியாகப் பார்க்கிறோம்.

அந்த உருட்டலும், மிரட்டலும் வீட்டிலும் தொடரும். இரண்டு மூன்று பெண் குழந்தைகள் உள்ள வீடாக இருந்தால், அம்மாவின், அழகையும், பாட்டியின் புலம்பலும் சேர்ந்து கொள்ளும். “ஏற்கனவே சமைஞ்சி நிற்கிறதிகளையே கரையேத்த கதியில்ல...அதுக்குள்ள உனக்கென்னடி அவசரம்...” என்பது போன்ற வசனங்கள், அந்தச் சின்னஞ்சிறு பெண்ணை குற்ற உணர்ச்சிக்கு உள்ளாக்கும். இத்தனை கலவரங்களுக்கு நடுவில், சடங்கு சாத்திரங்களும் ஒரு பக்கம் நடந்தேறும். பஞ்சாங்கத்தைப் புரட்டி, ‘நல்ல நேர்த்தில்தான் வயசுக்கு வந்திருக்கிறாளா என்று உறுதிப்படுத்தப்படும்... வீட்டின் தாழ்வாரத்தில் அல்லது தாழ்வாரம் இல்லாத வீடாக இருந்தால், வீட்டிற்குள்ளே ஏதேனும் ஒரு மூலையில் உட்கார வைத்து, ஒரு உலக்கை கொண்டு வந்து பக்கத்தில் போடப்படும். அதை, மாமன் போன்ற உறவுமுறைகளுக்குச் சொல்லிவிட்டு, முதல் நாளோ மூன்றாம் நாளோ தலைக்குத் தண்ணீர் ஊற்றி, மீண்டும் மூலையில் உட்கார வைத்து, நல்ல நாள் பார்த்து பூப்புனித நீராட்டு விழா நடத்தப்படும். இப்போது, மூன்று நாட்கள் கழித்துப் பள்ளிக்கு அனுப்பினாலும், இடையில் ஒரு நாள் குறித்து, தவறாமல் பூப்பு நீராட்டு விழா நடத்தும் போக்குக் காணப்படுகிறது. பத்துப் பதினைந்து ஆண்டுகளுக்கு முன்பு, பத்திரிகை அடித்து, உற்றார் உறவினர்கள், தெரிந்தவர்கள் அறிந்தவர்களுக்குக் கொடுத்து, வீட்டு முற்றத்தில் பந்தல் போட்டு நடத்தினார்கள். இப்போது அறிவியல் வளர்ந்துவிட்ட காரணத்தால், ஃபிளெக்ஸ் போர்டுகள் வைத்து, உலகிற்கே அறிவிக்கிறார்கள்..இன்றைக்கும், நூற்றுக்குத் தொண்ணூறு விழுக்காடு வீடுகளில் இப்படித்தான் நடக்கிறது.

திருச்சி, இராமநாதபுரம், சிவகங்கை, திருநெல்வேலி, விருதுநகர், தூத்துக்குடி மாவட்டங்களின் பல பகுதிகளில், பார்ப்பனர்களை அழைத்து இந்தச் சடங்குகளைச் செய்யும் வழக்கம் காணப்படுகிறது. எவன் நம்மைச் சூத்திரர்களென்றும், வைப்பாட்டி மக்கள் என்றும் இழிவுபடுத்தினானோ, அவன் கையால் தலையில் தண்ணீர்விட்டு, சடங்கு நடத்தினால்தான் நம் வீட்டுப் பெண் குழந்தையின் தீட்டுக் கழியும் என்று நினைப்பது எவ்வளவு அவமானம், இழிவு என்பதை நாம் உணர வேண்டாமா? ‘முற்போக்காளர்கள்’ பலர், பூப்பு நீராட்டு விழா என்பதை மஞ்சள் நீராட்டு எனக் கூறிக்கொண்டு, மஞ்சள் கிருமி நாசினி, எனவேதான் மஞ்சள் கலந்த தண்ணீரால் குளிப்பாட்டுகிறோம் என்று விளக்கம் வேறு தருகிறார்கள். மஞ்சள் கிருமி நாசினி என்பது அறிவியல்... இதில் மூடத்தனமான சடங்கு எங்கிருந்து வந்தது? இதுபோன்ற போர்வையில்லாதான், பண்பாட்டைக் காக்கிறோம், கலாச்சாரத்தைக் காக்கிறோம் என்ற பெயரில், தமிழ்ச் சமூகத்தை, சடங்குகள், மூடத்தனங்கள், பிற்போக்குச் சிந்தனைகள், ஆணாதிக்கம் கொண்ட சாதியச் சமூகமாகத் தொடர்ந்து வைத்திருக்க முயல்கிறார்கள். குறிப்பாக, இவற்றைக் காக்க வேண்டிய கடமையை பெண்களின்

அதிலும் கிராமங்களில் உள்ள பெண்களின் நிலை குறித்துச் சொல்லவே வேண்டாம். கூவிளபுரம் என்னும் ஊரில், மாதவிலக்கின் போது பெண்கள் நடத்தப்படும் விதம் குறித்து மாதவிடாய் ஆவணப்படம் பதிவு செய்துள்ளது. ஆணாதிக்கம், அறியாமை, மூடநம்பிக்கை, முட்டாள்தனம் ஆகியவை பெண்களின் மீது கூட்டாகச் செலுத்தும் தீண்டாமைக் கொடுமையின் உச்சம் அது.

ஒழுக்கத்தை நிலைநாட்டும் அளவுகோலாக்கி, பெண்களின் சிந்தனைக்குள்ளும் அவற்றைத் திணித்து வைத்துக் குளிர்காய்ந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். இங்கு மட்டுமன்று, மதங்களின் ஆதிக்கத்தில் இருந்த, இருக்கின்ற நாடுகள் அனைத்திலும் இந்த பூப்பு நீராட்டு விழாக்கள் வேறு வேறு வடிவங்களில் கொண்டாடப்படுகின்றன என்று, 'பூப்பு நீராட்டு விழா தேவையா?' என்ற நூலில் பதிவு செய்கிறார் கவிஞர் பூதியமாதவி.

இந்திய ஒன்றியத்தில், வடக்கைக் காட்டிலும் தெற்கில், அதிலும் குறிப்பாகத் தமிழ்நாட்டில் அறிவியல் விழிப்புணர்வு குறிப்பிடத்தக்க அளவில் பரவலாக்கப்பட்டுள்ளது. அதிலும் பெண்களின் முழுநேரப் பணியாக ஆக்கப்பட்டிருந்த பிள்ளைப் பெறுதலில் இருந்து சிறிதளவு விடுதலை கொடுத்துள்ள, குடும்பக் கட்டுப்பாடுத் திட்டம் தமிழ்நாட்டில்தான் வெற்றிகரமாகச் செயல்படுத்தப்படுகிறது. அதற்குக் காரணம், திராவிட இயக்கமும், தந்தை பெரியாரும் முன்னெடுத்த பகுத்தறிவு பிரச்சாரங்கள்தான் என்பதை அறிவு நாணயம் கொண்ட எவரும் மறுக்க முடியாது. திராவிட இயக்கம் நாடகங்கள், திரைப்படங்கள் உள்ளிட்ட கலை வடிவங்களின் மூலம் இந்த மண்ணில் பகுத்தறிவை, அறிவியலை புகட்டியது. திராவிடக் கவிஞர் பாரதிதாசன், பேரறிஞர் அண்ணா, கலைவாணர் என்.எஸ்.கிருஷ்ணன், டி.கே.மதுரம், நடிகவேள் எம்.ஆர். இராதா, கலைஞர், இலட்சிய நடிகர் எஸ்.எஸ்.ராஜேந்திரன் உள்ளிட்ட திராவிட இயக்கக் கவிஞர்களும், திரைப்படக் கலைஞர்களும், எழுத்தாளர்களும், மூட நம்பிக்கைகளையும், பெண்ணடிமத்தனத்தையும் சாடும் படைப்புகளின் மூலம் பாமர மக்களிடமும் விழிப்புணர்வை ஏற்படுத்தினர். ஆனால் அவர்களின் உழைப்பை எல்லாம், இன்றைய திரைப்படங்கள் பின்னுக்குத் தள்ளி, விழலுக்கிறதை நீராக்கி வருகின்றன. குறிப்பாகப் பெண்களை இழிவுபடுத்தும் பூப்பு நீராட்டு சடங்கை திணறத் திணறக் கொண்டாடித் தீர்க்கும் திருவிழாவாகச் சித்தரிக்கின்றனர். முறைமாமன் குச்சுக்கட்டுவது, தாய்மாமன் முரட்டுக் கெடாயுடன், மீசையை முறுக்கிக் கொண்டு சீர் கொண்டு வருவது, படுக்கையில் சிறுநீர் கழிக்கும் பழக்கம் கூட மாறாத மகனிடம், 'டேய் பாத்துக்கோடா ஒம் பொண்டாட்டிய' என்று அறிவுகெட்டத்தனமாக வசனம் பேசுவது என, திரைப்படங்கள் அரங்கேற்றும் அசிங்கங்கள் ஏராளம். இதுபோன்று பெண்களை இழிவுபடுத்தும் சித்தரிப்புகளோடு படமெடுப்பவர்களுக்கு ஐந்தாண்டுகள் வரை சிறைத்தண்டனை தரும் வகையில் சட்டம் இயற்ற வேண்டும் என்று சொல்வார் தோழர் ஓவியா. காரணம், பெண் குழந்தைகளைக் கூனி குறுகச் செய்யும் இந்த நீராட்டு விழாக்கள், பாரம்பரிய விழாக்களைப்போன்று நடத்தப்படுவதில், திரைப்படங்களுக்கு மிகப்பெரிய பங்குண்டு.

மாறிவரும் உணவுமுறைகள், அதிவிரைவான, போட்டிகள் நிறைந்த வாழ்க்கைமுறை தரும் மனஅழுத்தம், உளவியல் சிக்கல்கள் ஆகியவை, அகமும் புறமும் நிறைய மாற்றங்களை ஏற்படுத்திக் கொண்டே இருக்கின்றன. அந்த மாற்றம், உடலின் வளர்சிதை மாற்றத்திலும் தாக்கத்தை ஏற்படுத்துகிறது. விளைவு, 10 வயதிலேயே பெண் குழந்தைகளுக்கு முதல் உதிரப்போக்கு (பூப்படைதல்) ஏற்பட்டுவிடுகிறது. பள்ளிச் சீருடையையே அம்மாதான் அணிவிக்க வேண்டும் என்ற வயதில் உள்ள குழந்தைக்கு முதல் உதிரப்போக்கு எத்தகைய அச்ச உணர்வை, மனப்போராட்டத்தைத் தரும் என்பதை நாம் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். நெஞ்சோடு சேர்த்தணைத்து, படபடப்பைத் தணித்து, 'அச்சப்பட வேண்டாம் மகனே! பெண்களின் உடலில் இயல்பாக நிகழும் மாற்றம்தான் இது.. எல்லா பெண்களுக்கும் இப்படித்தான்

நடக்கும். இதே போன்று மாதந்தோறும், ஒரு குறிப்பிட்ட சுழற்சி இடைவெளியில் கழிவு ரத்தம் வெளியேறும்...அதை மாதவிடாய் என்று சொல்வார்கள்... சிலருக்கு இயல்பாகவும், சிலருக்கு வலியுடனும் அந்த நாட்கள் இருக்கும்...கவலைப்படாதே, உதிரப்போக்கின்போது, சுகாதாரமான முறையில் உடலை எப்படிப் பேணுவது என்பதை நான் உனக்குக் கற்றுத்தருகிறேன் என்று சொன்னால் அல்லவா, நாம் நாகரிகமடைந்த, அறிவியல் கற்ற சமூகமாவோம்! ஆனால் உண்மையில் என்ன சொல்லித் தருகிறோம் தெரியுமா?

'மாதவிடாய்' என்றொரு ஆவணப்படம்... கீதா இளங்கோவன் அதை இயக்கியிருக்கிறார்... அதில், ஓர் உயர் நிலைப்பள்ளி மாணவியிடம், 'மாதவிடாய்னா என்னம்மா?' என்று கேட்கப்படுகிறது. அந்த மாணவியிடம் இருந்து, வெட்கமும், தயக்கமும்தான் விடையாக வெளிப்படுகின்றன. பள்ளி இறுதி ஆண்டுகளில் நிற்கின்ற அந்தப் பெண் குழந்தை, படித்து முடித்ததும், மேற்படிப்புக்குப் போகலாம் அல்லது மணவாழ்க்கைக்குள்ளும் தள்ளப்படலாம். ஒரு வேளை அந்தப் பெண் திருமணம் செய்து கொடுக்கப்பட்டால், தன் உடலைப் பற்றிய அடிப்படை மாற்றங்கள் கூடத் தெரியாத நிலையில், எப்படி அந்த வாழ்க்கையை எதிர்கொள்வாள்? மற்றொரு மாணவியிடம், "வயசுக்கு வந்தப்போ உங்கம்மா, என்ன சொல்லிக் கொடுத்தாங்க?" என்று கேட்கப்படுகிறது. 'வெளியில் போகக்கூடாது, பூஜ ரும் பக்கமா வரக்கூடாது, குங்குமம் வச்சிக்கக்கூடாது, வெறும் பொட்டுதான் வச்சிக்கணும், ஆடாம, ஓடாம, பொம்பளப் புள்ளயா அடக்க ஒடுக்கமா இருக்கணும்னு சொல்லுவாங்க' என்று சொல்லிவிட்டு, 'அந்த மாதிரி நான்ல பள்ளிக்கூடம் வரும்போது, கையில இரும்புத் துண்டு, இல்லன்னா தொடப்பக் கட்டைய மடிச்சிக் கையில் கொடுத்தனுப்பு வாங்க' என்று பதில் வருகிறது. அப்படியானால், இத்தனை ஆண்டுகள் அவளுக்குக் கற்பிக்கப்பட்ட கல்வி வேறு என்னதான் அவளுக்குச் சொல்லிக் கொடுத்தது? ஆக, பள்ளிக் கூடத்திலும், மாதவிடாய் பற்றிய அறிவியல் சார்ந்த விளக்கம் கிடைப்பதில்லை, வீடுகளிலும் மூடநம்பிக்கை சார்ந்த கருத்துகளே திணிக்கப்படுகின்றன.

அதே ஆவணப்படத்தில் பேசும், அறிவியல் பயிற்சியாளர், 'மாதவிடாய் பத்தி விளக்கமா சொல்லும்போது, பிள்ளைங்க வெக்கப்படுதுக. 10, 11, 12ஆம் வகுப்புலயே, அறிவியல்

அடிப்படையில் மாதவிடாய் குறித்த அறிவியல்
பார்வையை பரவலாக்க வேண்டும்.
மாதவிடாயின் போது வெளிப்படும் ரத்தத்தில்
உள்ள ஸ்டெம்செல்கள் 78 வகையான இரத்த
சம்பந்தப்பட்ட நோய்களைக் குணப்படுத்தக்
கூடியவை என்று நவீன மருத்துவ அறிவியல்
கண்டறிந்துள்ளது. மாதவிடாய் ரத்தத்தைச்
சேமிக்கும் வங்கிகளும் கூட வந்துவிட்டன.

பாடத்துல, ஆண், பெண் இனப்பெருக்க உறுப்புகள், மண்டலங்கள் இதெல்லாம் படத்தோட வருது. ஆனா டிச்சுருங்களே நடத்த அசிங்கப்பட்டுட்டு, நீங்களே வாசிச்சி தெரிஞ்சிக்குங்கன்னு சொல்லிட்டுப் போயிரறாங்க அப்பலென்னு அந்தப் பிள்ளைக சொல்லுதுக் என்கிறார். நம்முடைய கல்விமுறை இந்த அளவில்தான் நிற்கிறது.

கல்விக் கூடங்களிலேயே இதுதான் நிலைமை எனும்போது, ஆணாதிக்கமும், மூடத்தனங்களும் கொண்ட சமூகத்தில், அதிலும் கிராமங்களில் உள்ள பெண்களின் நிலை குறித்துச் சொல்லவே வேண்டாம். கூவிளபுரம் என்னும் ஊரில், மாதவிலக்கின் போது பெண்கள் நடத்தப்படும் விதம் குறித்து மாதவிடாய் ஆவணப்படம் பதிவு செய்துள்ளது. ஆணாதிக்கம், அறியாமை, மூடநம்பிக்கை, முட்டாள்தனம் ஆகியவை பெண்களின் மீது கூட்டாகச் செலுத்தும் தீண்டாமைக் கொடுமையின் உச்சம் அது. ஊருக்கு ஒதுக்குப்பற்றத்தில், மாதவிலக்கானவர்கள், பிள்ளை பெற்றவர்கள் தங்குவதற்காகத் தனி வீடே வைத்திருக்கிறார்கள். மாதவிடாய் உதிரம் மட்டுமன்று, பிள்ளை பெற்ற பெண்களின் உடலும் இங்கே தீட்டுதான். பிள்ளைபெற்ற பெண் உடல் தீட்டென்றால், அங்கிருந்து உதித்தெழுந்து ஒன்றுபல ஆகிவிட்ட ஆண் உடல் தீட்டில்லையா? இப்படியெல்லாம் வினா எழுப்பக் கூடாது என்பதற்காகத்தான், தங்கள் உடல் மீதான உரிமை குறித்துப் பெண்கள் விழிப்புணர்வு அடையாதபடி, சடங்குகளாலும், சாத்திரங்களாலும் திரையிட்டு வைத்திருக்கின்றனர். கூவிளபுரம் கிராமத்தில், பால்குடி மறக்காத கைக்குழந்தை வைத்திருப்பவர்கள் கூட, மாதவிலக்கின் போது, பச்சைக் குழந்தையைப் பிரிந்து, தனியாக அந்த வீட்டில்தான் இருக்க வேண்டுமாம். 'வீட்டிற்குள்ளேயே இருந்து விட்டால், யாருக்கும் தெரியாமல் போய்விடும். இப்படித் தனி வீட்டில் வைப்பதால், ஊருக்கே தெரிந்துவிடுகிறது. பசித்தாலும், தாகம் எடுத்தாலும், யாராவது அந்தப் பக்கமாக வந்தால்தான் சோறோ, தண்ணீரோ கிடைக்கும். பிச்சை எடுப்பதுபோல, கையேந்திச் சாப்பிட வேண்டியிருக்கிறது' என்று அவமானத்தில் குமுறுகிறார் ஓர் இளம்பெண். அந்த நேரத்தில் பயன்படுத்தப்படும் பாத்திரங்களை மூட்டையில் கட்டி, ஒரு மரத்தில் தொங்கவிட்டிருக்கிறார்கள். அதைப் பார்க்கும் நமக்கு, பெண்களின் தன்மானத்தைத் தூக்கில் தொங்கவிட்டது போலத் தெரிகிறது.

ஒரு பக்கம் மாதவிடாயின் போது தீட்டு என்று சொல்லி பெண்ணை ஒதுக்கி வைக்கும் இதே சமூகம், இன்னொரு புறம் அதை போற்றவும் செய்கிறது. பயிர் செய்யத் தயாராக இருக்கும் விவசாய நிலத்தில், மாதவிலக்கான பெண்ணை

உதிரப்போக்குடன் சுற்றிவரச் செய்தால், மாதவிடாய் உதிரம் தோய்ந்த துணியை வயல்களில் கொண்டு போய்ப் போட்டால், விளைச்சல் கூடுதலாக இருக்கும் என்ற நம்பிக்கை இந்திய ஒன்றியத்தின் வட மாநிலங்கள் பலவற்றிலும், ஆப்பிரிக்க நாடுகள் பலவற்றிலும் காணப்படுகிறது. அசாம் மாநிலம் கவுகாத்தியில் உள்ள காமாக்கியா கோவிலில், பெண் கடவுளின் மாதவிடாய் உதிரம் பக்தர்களுக்குப் 'பிரசாதமாக' வழங்கப்படுகிறது. கழிவறையில் அமர்ந்திருப்பது போன்ற பெண்ணின் உருவம்தான் அக்கோவிலின் முதன்மைக் கடவுள். அந்தப் பெண் கடவுளின் கால்களுக்கு நடுவே குங்குமத்தைக் கொட்டி, அதனை மாவிடாய் உதிரமாகப் பாவித்து, பிரசாதமாக வழங்குகிறார்கள். ஒரு பக்கம் தீட்டு என்று ஒதுக்குவதும், இன்னொரு புறம் மாதவிடாய் உதிரம் விளைச்சலைத் தரும் என்று நம்புவதுமாகிய, அறிவியலுக்குப் பொருந்தாத இந்த இரண்டு போக்குகளுமே மூடத்தனமானவை.

மாதவிடாய் ரத்தத்தை உறிஞ்சுவதற்குத் துணிகளைப் பயன்படுத்திய நிலை மாறி, இன்று பஞ்சுப் பட்டைகள் கடைகளில் கிடைக்கின்றன. அரசுப் பள்ளியில் பயிலும் மாணவிகளுக்கு, இலவச பஞ்சுப் பட்டைகள் வழங்கும் திட்டத்தையும் தமிழக அரசு செயல்படுத்தி வருகிறது. ஆனாலும், பள்ளிகளிலும், பொதுவெளிகளிலும், தண்ணீர் வசதியுடன் கூடிய சரியான கழிப்பறைகள் இல்லாத காரணத்தால், இச்சமயங்களில் பெண்களின் நிலை மிகவும் சிக்கலானதாக இருக்கிறது. இந்நிலை *Period poverty* என்று அழைக்கப்படுகிறது. இதன் காரணமாகத் தெற்காசிய அளவில் மூன்றில் ஒரு பங்குக்கும் மேலான மாணவிகளும், இந்தியாவில் 60 விழுக்காடு மாணவிகளும் பள்ளிக்குச் செல்வதில்லை என யுனிசெஃப் வெளியிட்டிருக்கும் ஆய்விக்கை கூறுகிறது. அதுமட்டுமன்றி, 71 விழுக்காடு இந்திய மாணவிகளுக்கு மாதவிடாய் குறித்து எதுவுமே தெரியவில்லை என்கிறது யுனிசெஃபின் அறிக்கை. இந்த *Period poverty*, பெண்களின் கல்வி கற்கும் உரிமையை நீர்த்துப் போகச் செய்கிறது. தண்ணீர் வசதியுடன் கூடிய, சுத்தமான கழிவறைகள் அனைத்துப் பள்ளிகளிலும் இருப்பது, ஏற்பிசைவிற்கான முதல் விதி என்ற சட்டம் செய்து, பெண் குழந்தைகளின் கல்வி தொய்வின்றி தொடர்வதை அரசு உறுதி செய்ய வேண்டும்.

அடிப்படையில் மாதவிடாய் குறித்த அறிவியல் பார்வையை பரவலாக்க வேண்டும். மாதவிடாயின் போது வெளிப்படும் ரத்தத்தில் உள்ள ஸ்டெம்செல்கள் 78 வகையான இரத்த சம்பந்தப்பட்ட நோய்களைக் குணப்படுத்தக் கூடியவை என்று நவீன மருத்துவ அறிவியல் கண்டறிந்துள்ளது. மாதவிடாய் ரத்தத்தைச் சேமிக்கும் வங்கிகளும் கூட வந்துவிட்டன. ஆனாலும், தலைவலி, காய்ச்சல் வந்தால் சொல்வது போன்று, மாதவிடாயின் போது ஏற்படும் வலிகளைப் பெண்கள் வெளிப்படையாகச் சொல்லத் தயங்கும் நிலையே காணப்படுகிறது. மருந்துக்கடைகளில் ஆணுறையை எந்தத் தாளிலும் சுற்றி மறைக்காமல் எடுத்துக் கொடுக்கும் கடைக்காரர், பெண்கள் மாத விடாய்ப் பஞ்சுப் பட்டைகளை வாங்கும்போது, செய்தித்தாளில் வைத்துச் சுருட்டி, கருப்புப் பாலித்தீன் பையில் போட்டு ரகசியமாகத்தான் கொடுக்கிறார்.

அறிவியலின் துணையோடு அழுத்தமாகச் சொல்ல வேண்டியது இதுதான்...

பெண்கள் பருவமடைதல் புதிருமில்லை!
மாதவிடாய் தீட்டுமில்லை!!

எச்சில் தொட்டி

இ மாவாசை வடிவேலு பண்ணையக்காரனின் சகாக்களையும் அவன் மனைவி கவிதாவையும் பார்த்தான்

இவர்களை பார்த்து ஏதோ பேசிக்கொண்டனர் ஆண்டைகள்.

சரி என்னவோ பேசட்டும் நமக்கென்ன என்றபடி “புள்ள அதைபத்தியெல்லாம் ஒண்ணும் பயப்படத் தேவையில்ல விடு சீக்கிரமே பெயில் கெடைச்சுடும் வந்துடுவோம் கவலைப்படாத” என்று மனைவியை தேற்றினான்.

“மாமா எவ்வளவு சீக்கிரம் முடியுமோ அவ்வளவு சீக்கிரமா வெளிய வா மாமா நீ நம்ம ஊடல் இல்லாம வீடு வீடாவே இல்ல. வற்றவன் போறவன்லாம் ஒரு மாதிரி பாக்கறான் பேசறான்.

ஆத்திர அவசரத்துக்கு எதாச்சும் உதவினு போய் கேட்டாக்காக்க உன்னோட நட்பெல்லாம் பல்ல இனிக்குது மாமா எனக்கு சாவறமாதிரி இருக்குது.

எத்தனை நாளா இந்த பச்ச கொழந்தைங்கள் வச்சிக்கிட்டு பசியும் பட்டினியுமா தூங்கிருப்பேன் தெரியுமா மாமா.

உன்னை ஜெயில்ல மனு போட்டு பாக்க வரனும்னா கூட கையில் காசு பணம் கெடைக்க மாட்டேங்குது முந்தியாச்சும் அக்கம் பக்கத்து காடுகரைல வேலை பாத்து ஏதோ பொழப்ப நடத்துனோம்.

இப்ப நீங்க கொலை பண்ணிட்டு ஜெயிலுக்கு வந்துட்டீங்க எந்த பண்ணையக்காரனும் வேலை கொடுக்கறதில்ல

உள்ளூர் சேரி வலவுக்காரங்க யாரையுமே அவங்க இப்பல்லாம் வேலைக்கு கூப்புடறதில்ல.

இந்திக்காரனுவ செம்பிலி ஆடு கணக்கா அவனுவ காட்டுல இப்ப பண்ணையம் அடிக்கறானுவ. மூணுவேளை ரேசன் அரிசி சோறு போட்டா போதும்னு மாடுமாதிரி வேலை செய்றானுவ. இப்பல்லாம் ஆம்பள வேலை பொம்பள வேலைங்கற கணக்கெல்லாம் இல்ல மாமா அவனவன் கொழந்த குட்டிய கூட்டிகிட்டு திருட்டு ரயில் ஏறியாச்சும் நம்மூர் பக்கம் வந்துடறானுக. குடும்பமே பண்ணையத்துல வேலை பாக்குது நம்மாளுவளுக்கு வேலை சுத்தமா கெடைக்கறதே இல்ல.

வேற வழியில்லாம நானும் இப்பல்லாம் சித்தாளு வேலைக்கு போறன் மாமா. அங்கயும் அந்த இந்திக்கார கண்டாரோழி மவனுவ நெறைய பேர் வேலை பாக்கறானுக.

மே ஸ் திரி க் கார ன் எ து க் கெ டு த் தா லு ம் நொட்டஞ்சொல்றான் மாமா. சிடு சிடுனு எரிஞ்சி எரிஞ்சி விழறான் அவனுக்கு ஒரு சில பொன்னுக வளைஞ்சி கொடுத்து போறானுக அவளுக்கள எதுமே பேசறதில்ல.

நம்மளாட்டம் ஒருத்தனுக்கே முந்தானி விரிக்கற பொண்ணுக பொம்பளைங்க இந்த உலகத்துல வாழவே முடியாது மாமா.

எம்புள்ளைங்க பசியாத்த யாருக்காச்சும் நான் முந்தானி விரிக்கவேண்டிய நெலமை வந்துருமோனு பயப்படுறேன் மாமா ..”

“ஓ” வென ஓங்கி பெருங்குரலெடுத்து அழ ஆரம்பித்துவிட்டான். அமாவாசையின் மனைவி.

கண்கள் குளமாக அவளைச் சமாதானப்படுத்தினான்

அமாவாசை. “ஏய் ஏய்புள்ள இப்படிலாம் பேசற ஒண்ணும் ஆவாதூ புள்ள தகிரியமா இரு.

“மாமா உனக்கென்ன மாமா சாதாரணமா சொல்லி ப்புடற இந்த மண்ணுல தாழ்த்தப்பட்ட சேரி வளவு மக்களா வாழ்றது எவ்வளவு கொடுமையோ அதைவிட கொடுமை பொம்பளையா வாழ்றது. அதிலயும் ஆம்பள இல்லாத வீடுனு தெரிஞ்சாலே கண்ட நாயெல்லாம் ராத்திரில கதவை தட்டுது மாமா. நீ யாரையெல்லாம் உன்னோட பிரண்டு அங்கு பங்காளினு பேசனியோ அவங்களுக்காக என்கிட்ட சன்டை போட்டியோ அத்தனைபேருமே நீ இல்லைங்கறதால காசு பணம் கொடுத்து உதவற மாதிரி தடவி பாத்து பல்ல இளிச்சவன்தான் மாமா பேருக்குவேணா நீங்கன்லாம் கொல பண்ணிட்டு மீசைய முறுக்கிட்டு கம்பீரமா ஜெயிலுக்கு போய்டு வரலாம் ஆனா ஒரு பொம்பள தனியா இருக்கறது எவ்வளவு பெரிய கொடுமை தெரியுமா மாமா.

நீ நெனைக்கறமாதிரிலாம் எதுமே இல்ல நல்லவன் யாரு கெட்டவன் யாருங்கற விசயமெல்லாம் புருசன் வீட்டில்லாத காலத்துலதான் கண்டு பிடிக்க முடியுது.

மாமா எவ்வள சீக்கிரம் முடியுமோ அவ்வளவு சீக்கிரம் வந்துரு என்னோட ஆத்திரம் அங்களாப்பு என் மனசுல பட்டதெல்லாம் பேசிபுட்டேன் எதும் நெனைச்சிக்காத மாமா.”

“ஏன்பா அமாவாசை வாங்க போலாம் ரொம்ப நேரமா பேசிக்கிட்டே இருக்கீங்க காலிங்க் டைம் ஆகப்போகுது. என்று பாதுகாப்புக்கு வந்த போலீசார் தொந்தரவு செய்தனர்.

“தோ வரேன் சார்” என்றவாறு தன் சகாக்களை அழைத்துக்கொண்டு கோர்ட் உள்ளே நுழைந்தான் அமாவாசை.

தன்மனம் தன் கட்டுப்பாட்டில் இல்லாமல் புலம்பியது “ச்சே ஒரு பொம்பளை இந்த உலகத்துல தனிச்ச நிம்மதியா வாழ முடியல பிள்ளைகளை வச்சுக்கிட்டு எவ்வளவு கஷ்டம் இந்த உலகத்துல வேலை வெட்டி செய்யற எடத்துலயும் அவளைச் சக உழைப்பாளியாய் எவனும் பாக்கறதில்லையே படுக்கமட்டுமே பெண் என்கிற எண்ணம் இந்த சமூகத்தில் பழக்கப்பட்டு போயிருச்சு போல. எவ்வளவு கஷ்டம் இவளாச்சும் என்கிட்ட நெலைமைய சொல்லி அழுது புலம்பி தீர்த்துட்டா வெளிய சொல்ல முடியாத பொண்ணுக இன்னும் எத்தனைபேர்.

சொந்த நாட்டு உள்ளூர் விவசாய

சூலி வேலைகளையே நம்பி வாழ்ந்த மக்கள்

இனி என்ன பண்ணுவாங்க வேற வழி

சொந்த மண்லயே அகதியா அல்லது

பிச்சைக்காரனா திருடனா அல்லது

பெண்களை விபச்சாரியா மாத்திடும் இந்த

பழக்கம் அதுக்கு அடித்தளமா தான் இப்ப

இந்திக்காரனுகள வேலைல சேத்திக்கரானுவ.

வேலை வாய்ப்புகளெல்லாம் ரொம்ப குறையுதே பொண்டாட்டி சொன்னமாதிரி முழுக்க முழுக்க இந்திக்காரனுகள வேலைக்கு சேத்திக்கரானுக.

சொந்த நாட்டு உள்ளூர் விவசாய சூலி வேலைகளையே நம்பி வாழ்ந்த மக்கள் இனி என்ன பண்ணுவாங்க வேற வழி சொந்த மண்லயே அகதியா அல்லது பிச்சைக்காரனா திருடனா அல்லது பெண்களை விபச்சாரியா மாத்திடும் இந்த பழக்கம் அதுக்கு அடித்தளமா தான் இப்ப இந்திக்காரனுகள வேலைல சேத்திக்கரானுவ.

இந்த உழைக்கும் வர்க்கம் உழைப்பை மட்டுமே மூலதனமாய் கொண்டது வெளிமாநில ஆட்கள் இறக்குமதி ந்கறது சொந்த மக்களை அனாதையாக்கற செயல் இல்லையா?

இப்படியே போனாக்கா தமிழ்நாட்ல தமிழன் வாழ முடியாது வடவன் வந்து வலுப்பெற்று நாளைக்கு நம்மையெல்லாம் எதிர்த்து அடிக்க ஆரம்பிச்சுடுவான்”

தன்நிலை மறந்து புலம்பியபடி இருந்தான் அமாவாசை.

“அமாவாசை கருப்பன் சின்னச்சாமி” டவாலி அழைத்தான் பரபரப்பாய் நால்வரும் எழுந்து உள்ளே ஜட்ஜ் யை நோக்கி ஓடினார்கள்.

“எல்லாரும் வந்தாச்சா?”

ஜட்ஜ் கேட்டார்

“வந்தாச்சங்கய்யா சரி அடுத்த 18 ந்தேதி வாய்தா”

“சரிங்க ஐயா” என தலையாட்டியபடி நால்வரும் வெளியே வந்தனர் வந்தவுடன் மீண்டும் கைவிலங்கு போடப்பட்டது நால்வரும் வேலை நோக்கி நடந்தனர்

“தோழர் தோழர் தோழர் அமாவாசை தோழர்” என்ற குரல் கேட்டு திரும்பினான் அமாவாசை.

நைந்துபோன பழைய கருப்பு ஜிப்பா பழைய பேன்ட் தொளதொளவென தோளில் ஜோல்னா பையுடன் ஒருவர் பக்கத்தில் வந்தார்.

“தோழர் என்பேரு ரவீந்திரன் தோழர் லெனின் காமராசு கிட்ட ஒரு தகவல் தரனும். உங்ககிட்ட கொடுத்து அனுப்ப சொன்னார் கொடுக்கவா” என்றார்

“சரி குடுங்க தோழர்” என்றான் அமாவாசை.

கடிதமாய் ஏதுமில்லை பொருளாய் ஏதுமில்லை. 4 வார்த்தை மட்டும் சொன்னார். இதை சொல்லிடுங்க தோழர் என்றார்.

“தோழர் மறந்துடாமாட்டிங்களே ?”

“இல்லை தோழர் மறக்கமாட்டேன் நான் சொல்லிட்டுள்ளேன்” என்றான் அமாவாசை.

அவரவர் தன் சொந்த பந்தங்களை மீண்டும் ஒருமுறை பார்த்துவிட்டு கண்களில் கண்ணீர் கசிய வேனில் ஏறி அமர்ந்தனர் வேன் சேலம் மத்தியச் சிறையை நோக்கி கிளம்பியது.

— தொடரும்

அடிமைப்படுத்தல், நிர்ப்பந்த திருமணங்கள், கல்வெறிந்து தாக்குதல், பெண்சிகக் கொலை போன்ற பாரம்பரிய பழக்கங்களிலும் இந்தியா முதல் மோசமான இடத்தைப் பிடித்துள்ளதாக பதில்கள் கிடைத்துள்ளன என்கிறார்கள். நடுவண் 'பெண்கள், குழந்தைகள் அமைச்சகம்' இதற்கு பதில் கொடுக்க மறுத்துவிட்டது.

இதுபற்றிய கருத்துக்களை எழுதும் ஆங்கில ஏடுகளில், இன்னுமொரு செய்தியும் கூறுகிறார்கள். அதாவது இங்குள்ள ஊடகவியலாளர்கள், இந்தியாவில் நடக்கும், பாலியல் குற்றங்களை எழுதும்போது ஒரு பாணியிலும், மேற்கத்திய நாடுகளில், குறிப்பாக ஐரோப்பா, அமெரிக்கா போன்ற நாடுகளில் நடக்கும் பெண்கள் மீது நடக்கும் வன்முறைகளை எழுதும் போது வேறு பாணியிலும் எழுதுகிறார்கள் என்பதாகவும் கருத்துக்கள் வந்துள்ளன.

மனித உரிமைகள் மீறப்படுதல்கள் பற்றிய செய்திகளில், மேற்கத்திய நாடுகளோ, அவற்றில் உள்ள ஊடகங்களோ, கீழை நாடுகளை பற்றி 'இழிவான கருத்துப் பரவலுக்கு' வழி வகுத்து எழுதுவார்கள் என்பது உண்மைதான். ஒரு 'காட்சி ஊடகத்தில், பேச்சுக் காட்சியில்', ஒரு காவல்துறை அதிகாரி, இது பற்றி காட்டமாகவே கூறினார். அமெரிக்காவில் உள்ள மக்கள் தொகைக்கு, அங்கே பெண்கள் மீது நடத்தப்படும் குற்றங்களின் எண்ணிக்கை, விகிதாச்சார ரீதியில் பார்த்தோமானால் கூடுதலாக இருக்கும் என்று கூறினார். அது என்னவோ உண்மைதான். ஆனாலும் நம் நமது நாட்டில் நடக்கும் தவறுகள் பற்றி ஒரு வெளிப்படையான பார்வையுடன், 'களைந்தெறிய வேண்டிய தவறுகளை' கணக்குப் பார்க்க வேண்டும் என்பதை இங்கே புரிந்து கொள்ள வேண்டும். பெண்களை மாஜுடத்தின் ஒரு பகுதியாகப் பார்க்காமல் இருப்பதுவே இத்தகைய தவறான போக்குகளுக்கான அடிப்படைக் காரணம் என்பதை விளங்கிக் கொள்ளவேண்டும்.

நாம் உண்மையில் இந்திய அரசாங்கத்தால் அங்கீகரிக்கப்பட்ட புள்ளிவிவரங்களை காண்போமானால், சில விளக்கங்கள் கிடைக்கும். 2008 இலிருந்து, 2012 வரை, அரசியல்வாதிகளும், ஊடகங்களும் பெண்கள் மீதான வன்முறைகள் பற்றிய விவாதங்களை அதிகமாகச் செய்து வந்தனர் என்கிறது இணையதளம். 'தேசிய குற்றவியல் பதிவுகள் அலுவலகம்'

2012ஆம் ஆண்டு, பெண்கள் மீதான குற்றங்கள், 6.0% {விழுக்காடு} கூடியதாகத் தெரிவிக்கிறது. 244270 குற்றங்கள் பதிவு ஆகி உள்ளன என்கிறது. ஆனால் 2011ஆம் ஆண்டு, 228650 குற்றங்கள் பதிவாகி உள்ளன என்கிறது. இந்தியாவில் வாழும் பெண்களில், 7.5% மேற்கு வங்கத்தில் வாழ்கிறார்கள். அவர்களில், 12.7% குற்றங்கள் பதிவாகி உள்ளன என்கிறது அந்த இணையம். ஆந்திராவில், 7.3% பெண்கள். அதில் 11.5% பெண்கள் மீதான குற்றங்கள் பதிவாகி உள்ளன. 65% இந்திய ஆண்கள், பெண்கள் தங்கள் மீது இழைக்கப்படும் வன்முறைகளை தாங்கிக் கொள்ள வேண்டும் என்ற கருத்துக் கொண்டவர்களாக இருக்கிறார்கள். இங்கேதான் கேவலமான இந்த 'பெண்பாடு' இடிக்கிறது. 24% இந்திய ஆண்கள், வாழ்க்கையில் எப்போதாவது, பெண்களுக்கு எதிரான வன்முறையில் ஈடுபட்டுள்ளார்கள் என்று 2011ஆம் ஆனது ஆய்வு ஒன்று கூறுகிறது. ஆகவே, வெளியிடப்பட்டுள்ள ஆய்வைக் குறை கூறுவதை நிறுத்தி விட்டு, நம் 'பெண்களை மாஜுடத்தின் ஒரு அங்கமாக காண வேண்டிய' அவசியத்தை வலியுறுத்த வேண்டும். பெண்களின் உரிமை, மனித உரிமையே.

- தொடரும்

இந்திய நாடு, பெண்கள் மீதான வன்முறையில் உலகிலேயே, முதன்மையானதாக இருக்கிறது என்று ஒரு ஆய்வு சமீபத்தில் வெளிவந்தது. அதை "இந்தியாதான் உலகிலேயே பெண்களுக்கு மிகவும் ஆபத்தான நாடு" என்று தலைப்பிட்டு வெளியிட்டிருந்தார்கள் அந்த ஆய்விலே போரிலே சிக்கிக்கொண்டிருக்கும் ஆப்கானிஸ்தானும், சிரியாவுக்கு கூட, இரண்டாவது, மூன்றாவது இடத்தில்தான் வருகின்றன. பாலியல் தாக்குதல் ஆபத்து, அடிமைத் தொழில் செய்ய ஏற்படும் நிர்ப்பந்தம் ஆகியவை காரணங்களாகக் காட்டப்பட்டுள்ளன. இந்த ஆய்வை 'தாம்சன் ரையடர்ஸ் பவுண்டேசன்' என்ற அமைப்பு நடத்தியுள்ளது. பெண்கள் பிரச்சனையில் நிபுணர்களாக உள்ள 550 பேரிடம் கேட்டு இந்த ஆய்வு செய்யப்பட்டுள்ளது. நான்காவது இடத்தில் சோமாலியாவும், ஐந்தாவது இடத்தில் செனாதி அரேபியாவும் வருகின்றன. முதல் பத்து மோசமான நாடுகள் பட்டியலில், வருகின்ற ஒரே மேற்கத்திய நாடு, அமெரிக்காதான். பாலியல் வன்முறை, பாலியல் சித்திரவதை, பாலியல் நிர்ப்பந்தம் ஆகியவற்றில், அமெரிக்கா மூன்றாவதாக வருகிறது.

2011ஆம் ஆண்டு இதே ஆய்வு செய்யப்பட்டது. அப்போது, ஆப்கானிஸ்தான், காங்கோ குடியரசு, பாகிஸ்தான், இந்தியா என பட்டியலிட்டது. அதாவது நான்காவது இடத்தில் நமது நாடு இருந்ததாகக் கூறியது. இப்போது முதல் இடத்தைப் பிடித்துள்ளதாகக் கூறுகிறது. சோமாலியா அப்போதும் நமக்கு பின்னால்தான் வந்தது. ஏழு ஆண்டுகளில் இப்படி ஒரு முன்னேற்றமா? இது கேவலமாக இல்லையா என மனித உரிமை ஆர்வலர்கள் கேட்கிறார்கள். ஆனால் அதற்கு, 'தேசிய பெண்கள் ஆணையம்' இந்த ஆய்வு வேண்டுமென்றே இந்தியாவை அசிங்கப்படுத்த வெளியிடப்பட்ட 'தவறான ஆய்வு' என்று கூறியிருக்கிறார்கள். அதேநேரம், 2007இலிருந்து 2016 வரை அரசாங்க புள்ளிவிவரங்களின் படியே, 83 விழுக்காடு பெண்கள் மீதான குற்றங்கள் கூடியுள்ளன என்று கூறப்படுகின்றது.

மேற்கண்ட ஆய்வு செய்தவர்கள், ஐ.நா.சபையின் 193 நாடுகளில், ஐந்து நாடுகளை மட்டுமே எடுத்து அங்கே இருக்கும் சிலரிடம் கேள்விகள் கேட்டுள்ளனர். அதில்தான் இந்தியா முதலிடத்தில் வந்துள்ளது. அவர்கள் எடுத்த ஆய்வு, பெண்களுக்கான சுகாதார உதவி, பொருளாதார உத்தரவாதம், பண்பாட்டு அல்லது பாரம்பரியமான பழக்கங்கள், பாலியல் வன்முறை, சித்திரவதை, பாலியலற்ற வன்முறை, கடத்தல் ஆகியவற்றில் எந்த நாடு அதிக மோசமாக உள்ளது என்பதையே கேள்விகளாகக் கேட்டுள்ளனர். பெண்கள் கடத்தல், பாலியல் அடிமைப்படுத்தல், குடும்ப

அந்த ஒத்தையடி பாதை
வழியாத்தான் தோளில் தூக்கி
வச்சிட்டு பாட்டி வீட்டுக்கு
நடந்தே கூட்டிட்டு போனாரு அப்பா!

ரங்கசாமி ரைஸ்மில்லருந்து
குறுக்குவழியா வரப்புமேல
நடந்துபோனா பன்னங்காத்தா
கோயிலுக்கிட்ட அந்த செம்மண்
பாதையை தொட்டுறலாம்!

மேற்கால ஏரிக்கரையிலிருந்து
கெழக்கால எதங்காடு வரைக்கும்
கரும்புத்தோட்டமும் பச்சைவயலும்
கண்ணுக்கு குளிர்ச்சியா இருக்கும்;
பிச்சய்யன் பம்புசெட்ல நிற்காம
மோட்டார் எறைக்கும்!

கன்னிமாரு கோயிலுக்கிட்ட
அந்த பெரிய ஓடை கரையில்
மஞ்ச நெறத்துல குலைகுலையா
பழுத்துருக்குற ஈச்சம்பழமும்
பக்கத்துல கொத்து கொத்தாய்
காய்ச்சிருக்கிற நாவப்பழமும்
நாக்குல எச்சில் ஊற வைக்கும்!

அந்த ஆள் அரவமற்ற இடத்துல
மண்குதிரைமேல உட்காந்துருக்கிற
அய்யனார்சிலை பகல்ல போனாக்கூட
நம்மள அப்படி பயமுறுத்தும்;
சிலநேரம் கண்ணமூடித்தான்
அய்யனாரக் கடப்போம்!

தூரத்துல கலக்கா செடி
மஞ்சள் நெறத்துல கொல்லை
முழுக்க பு எடுத்திருந்தது; இன்னும்
பத்து பதினைஞ்சி நாள்ள
பிஞ்சி எறங்கிடும்னு அப்பா
சொல்லிட்டே நடந்தாரு!
யார் வீட்டு கொல்லைனுசூட
தெரியாது; ஆனா மனசு முழுக்க
கொண்டாட்டம்!

கூட்டுவாடு வந்ததுக்கு அப்புறம்தான்
தாரரோடு கண்ணுல பட்டுச்சு;
அதுகூட அங்காங்கே என்
சட்டைபோல கிழிசலா இருந்துச்சு;
எனக்கு பரவால்ல சட்டை இருந்துச்சு;
அப்பாவுக்கு தோள்ல
துண்டு மட்டும்தான்!

மாணிக்கொல்லி மோடு வறற்போ

தோள்ல இருந்த என்ன
கீழ் எறக்கிவிட்டாரு அப்பா; 'கொஞ்சம்
தூரம் நடந்து வாடானு"
மூச்சிறைக்க நடந்த அப்பாவின்
விரல்பிடித்து அந்த மேட்டைக்
கடந்தோம்!

ரோட்டோரத்துல இருந்த
புளியமரத்துல சடைசடையா
தொங்குது புளியம்பழம்;
கீழேயெல்லாம் வேற விழுந்து
கெடக்குது; தோள்ல இருந்து
துண்டுல அப்பாதான் பொறுக்கி
போட்டாரு; "உறிச்சி நறுக்குணா
ஒரு ரெண்டு கிலோ தேறும்னு"
சொல்லிட்டே மொடையூர் கிட்ட
போயிட்டோம்!

ஊர நெருங்க நெருங்க
டங் டங்னு ஒரே சத்தம்; என்னப்பா
சத்தம் கேட்டதுக்கு; "சாமி சிலை
செதுக்குறாங்கனு" சொன்னாரு
"கந்தன் சிற்ப நிலையம்" போர்டு
துருப்பிடித்து காட்சியளித்தது!
அப்பாதான் தென்னங்கீத்து
பங்க் கடைல ரெண்டு கலர்சோடா
வாங்கி குடுத்தாரு நாலாணாவுக்கு!

தூரத்துல போறப்பவே அப்பாதான்
கைய காட்டி சொன்னாரு; "அதான்
தே(வி)காபுரத்து மலைன்னு; மலை
உச்சில கோயிலு ஒண்ணு
தெரிஞ்சது; கால் வலிக்க நாந்தான்
கேட்டேன்; "பாட்டி வீடு கிட்ட வந்துடுச்சானு,"
இன்னும் கொஞ்சம்
தூரம் சந்தமோடு வந்துச்சுனா அப்புறம் உங்க
பாட்டி வீடுதான்னு"
சொன்னாரு!

"மலையூர் மம்பட்டியான்" போஸ்டர்
சேகர் திரையரங்கத்தின் மண்கவரில் கிழிந்தும்
கிழியாமலும் தொங்கிக்கொண்டிருந்தது;
மனதில் ஏக்கம் வந்து
பற்றிக்கொண்டது!

சின்னசின்ன குன்றுகள்;
மலையின் கணைநீர்;
காட்டுப்பூக்கள்;
அடர்ந்த மஞ்சிப்புல்
கண்ணுக்கெட்டும் தூரம்
பச்சைவயல்;

எங்கிருந்தோ வரும்
ஒற்றைக் குயிலோசை;
சாலையெங்கும் கொன்றை
மரம்;
நீர் நிரம்பிய கிணறு;
கொக்குகள் மேயும்
சேடைகள்!

இதோ இவைகளைக் கடந்து
பாட்டிவீடு!

செம்மண் சுவரு
பனைஓலை கீற்று
கனிமண் குதிரு
விறகுப் பரண்
அவிஞ்சி மரம்
பாட்டனின் பரம்பரைச் சொத்து!

இதோ எங்கள்தேசம்
டிஜிட்டலை நோக்கி
பயணிக்கிறது!
ஏழ்மையை துடைத்தெறிய
நேரமில்லை!
ஏழையை துடைத்தெறியுங்கள்!
இயற்கையை காக்க
நேரமில்லை!
கொன்று புதையுங்கள்!

இதோ எட்டுவழிச்சாலையில்
கொள்ளை போகிறது!
எங்கள் பாட்டனின் ஓலைக்குடிசை!
தாகம் தீர்த்த காட்டாறு!
பசியளந்த பச்சைவயல்!
மழை தந்த மலைகள்!
வழிமறித்த பனஞ்சாலை!
நிழல்தந்த தென்னந்தோப்பு!
மாமரத்து தூளிகள்!
ஆலமரத்து ஊஞ்சல்கள்!
மரங்கொத்தியின் பொந்துகள்!
ஒவ்வொன்றாய் அல்ல
ஒட்டுமொத்தமாய்!

அம்பானி - அதானி - வேதாந்தா
டாடா - பிரலா - கோயங்கா
மாளிகைகளில் புதைந்து
போனது எமது தேசமும்
எங்கள் வாழ்வும்!

எட்டுவழிச்சாலை
இனி யாருக்கிங்கே தேவை?
கொட்டு பறைமேளம் இனி
துளிரட்டும் நம் வாழ்க்கை!

திருவள்ளுவர் பொத்தக இல்லம்

படிக்க ✨ பாதுகாக்க ✨ பரிசளிக்க

தகடீர் நகரின் துனிச்சிறப்பான பொத்தக அங்காடி

தலைசிறந்த பதிப்பகங்களின் தமிழ் மற்றும் ஆங்கில பொத்தகங்கள் அனைத்தும் கிடைக்கும்

பள்ளி கல்லூரி மாணவர்களுக்கு தேவையான Reference பொத்தகங்கள் அனைத்தும் கிடைக்கும்

தன்னம்பிக்கை, வாழ்க்கை வரலாறு, வணிகம், மருத்துவம், இலக்கியம், கவிதை, ஆன்மிகம், ஜோதிடம், கதை, கட்டுரை, வரலாறு, நாவல்கள், பொதுஅறிவு, அகராதி, காப்பியங்கள் ஆகிய தலைப்புகளின் பொத்தகங்கள் கிடைக்கும்.

விகடன் பிரசுரம் மற்றும் கிழக்கு பதிப்பகம் வெளியிட்டுள்ள அனைத்து பொத்தகங்களும் கிடைக்கும்.

பொத்தகங்களை வாட்ஸ்அப் வழியாகவும் ஆர்டர் செய்யலாம் வாட்ஸ்அப் எண் 93602 24172

உயரிய நோக்கங்கள் கொண்ட புத்தகங்கள் ஒரே இடத்தில்

திருவள்ளுவர் பொத்தக இல்லம்

51/25A, Dr.L.S.N. வணிக வளாகம்,
ஆறுமுகம் ஆசாரி தெரு, தருமபுரி - 636 701

📞 93602 24172

thiruvalluvarbooks@hotmail.com

அச்சிடப்பட்ட செய்திநூல் அஞ்சல் - தனிச்சென்று

PRINTED MAGAZINE Book Post - PRIVATE CIRCULATION